

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

No 1706, 21 Ιανουαρίου 2026 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

ΟΛΟΙ/ΕΣ/Α ΜΑΖΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ

ΚΛΙΜΑΚΩΝΟΥΜΕ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
28
ΓΕΝΑΡΗ

Η ΥΓΕΙΑ
ΑΠΕΡΓΕΙ

Πανελλαδική στάση εργασίας
της ΠΟΕΔΗΝ 8πμ - 3μμ

Απεργιακή Συγκέντρωση 11πμ. Υπ. Υγείας

ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ
ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΩΝ
ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ
ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ Η ΥΓΕΙΑ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΤΟΒΑΘΜΙΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ, ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΑΓΩΝΑ
ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ
<http://syntonomosygeia.blogspot.gr> • 6945 677806

Φωτά: Κωνσταντίνος Μπουντζίκας, Σοφία Γαρυμπί

ICE OUT
OF MINNESOTA

A DAY OF TRUTH & FREEDOM

MARCH DOWNTOWN
MINNEAPOLIS AT 2:00PM

JANUARY 23

Γυρίστε στις σελ. 10, 11, 12, 13, 20

Εμπρός για Πανεργατική Απεργία
στα 3 χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη

ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ
Επανακρατικοποίηση
των σιδηροδρόμων ΤΩΡΑ!

Ανοιχτή σύσκεψη
ΠΕΜΠΤΗ 22 ΓΕΝΑΡΗ
6μμ, ΠΟΕ-ΟΤΑ (Καρβέλου 24)

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
www.syntonismos.gr • 6983 463840 • syntonismos@gmail.com

Συντονιζόμαστε
απεργιακά

σελ. 6, 7, 8, 9

Αγροτικά μπλόκα:
Όχι πισωγύρισμα

σελ. 4, 5

Η Άποψή μας

σελ. 3

Φρεγάτα “Κίμων”

Επίδειξη επιθετικής δύναμης

Η κυβέρνηση της ΝΔ οργάνωσε ένα «υπερθέαμα» στις 16 Γενάρη για την υποδοχή της φρεγάτας «Κίμων», της πρώτης από τις τέσσερις συνολικά φρεγάτες Μπελαρά που θα παραλάβει το Πολεμικό Ναυτικό. Μέχρι και το θωρηκτό «Αβέρωφ» κι η τριήρης «Ολυμπιάς» παρατάχθηκαν για να τους αποδώσει τιμές η φρεγάτα, ενώ Μητσστάκης, Δένδιας, Τασούλας, έμπλεοι «εθνικής υπερηφάνειας» φωτογραφίζονταν στο κατάστρωμα.

Πέρα από την κακογουστιά, μια θαλάσσια εκδοχή των αλησμόνητων γιορτών της «Πολεμικής Αρετής των Ελλήνων», το «υπερθέαμα» μαζί με τις δηλώσεις που το συνόδευσαν, αναδεικνύουν τις καταστροφικές προτεραιότητες της κυβέρνησης και της άρχουσας τάξης: «κανόνια» αντί για «βούτυρο».

Οι «πιο υπερσύγχρονες φρεγάτες στον κόσμο», τα «ισχυρότερα πλοία της Αν. Μεσογείου», τα «πλωτά ψηφιακά φρούρια» θα κοστίσουν, μαζί με τον εξοπλισμό τους 3,5 δις ευρώ (χώρια η τέταρτη φρεγάτα, η «Θεμιστοκλής» που θα έρθει το 2028 και θα κοστίσει 90 εκ. ευρώ παραπάνω). Την ίδια στιγμή τα κονδύλια του προϋπολογισμού για τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία πετσοκόβονται. Η κυβέρνηση λέει στους αγρότες ότι «δεν βγαίνω» με αυστηρό ύφος. Διαρρέει τα «νον πέηπερ» στα ΜΜΕ για να στηρίξει πόσο παράλογα είναι τα αιτήματα των μπλόκων. Θα τινάξουν τη «δημοσιονομική πειθαρχία» στον αέρα, κοστίζουν 4,7 δις ευρώ. Δηλαδή όσο κοστίζουν οι τέσσερις φρεγάτες, χώρια τις υπόλοιπες πολεμικές δαπάνες.

Ένας ποταμός δημοσιεύσεων και τηλεοπτικών ρεπορτάζ επαναλάμβανε την πληροφορία ότι η φρεγάτα Κίμων διαθέτει τέσσερα -τι άλλο- υπερσύγχρονα ραντάρ, που μπορούν να εντοπίσουν πυράυλους ή πολεμικά αεροσκάφη σε ακτίνα 500 χιλιομέτρων, να τα «κλειδώσουν» στα 300 χλμ. και να τα καταρρίψουν στα 120 χλμ. Και δεν έχουν καν την αίσθηση ότι όλος ο κόσμος είχε μείνει με κομμένη την ανάσα όταν στις 4 Γενάρη παραλίγο να θρηνήσουμε «αεροπορικά Τέμπη» όταν κατέρρευσαν τα συστήματα εναέριας κυκλοφορίας της πολιτικής αεροπορίας.

Υπερσύγχρονα ραντάρ για τις φρεγάτες, διαλυμένα για τις αεροπορικές συγκοινωνίες. Αφανισμός για τους μικρούς αγρότες και φτώχεια για την εργατική τάξη, δισεκατομμύρια για πολεμικές προετοιμασίες. Αυτή είναι η πραγματικότητα που δύσκολα πλέον κρύβεται από τις εθνικιστικές φιέστες.

Οι πολεμικές προετοιμασίες δεν εί-

ναι «αποτρεπτικές», όπως επαναλαμβάνουν υπουργοί βουλευτές και ΜΜΕ. Ο Γεωργιάδης δήλωσε στο κανάλι Αc-tion 24: «Έχουμε έναν και μόνο στόχο: Μια Ελλάδα τόσο ισχυρή ώστε να μην απειλείται από την Τουρκία, δηλαδή μια Αθήνα ισχυρότερη από την Άγκυρα». Κι όπως συνέχισε απευθυνόμενος στα τουρκικά ΜΜΕ από το Χ «να το συνηθίσετε». Ισχυρότερη από την Άγκυρα στην ανατολική Μεσόγειο, για τον έλεγχο των ΑΟΖ και των εξορύξεων υδρογονανθράκων που «καίνε», κυριολεκτικά, τον πλανήτη, για να πλουτίσουν οι εφοπλιστές, τα ντόπια και πολυεθνικά αρπακτικά της ενέργειας. Δεν είναι μόνο το θράσος του Άδωνι, είναι η γραμμή της κυβέρνησης συνολικά που λέει με διάφορους τρόπους ότι τα «ήρεμα νερά» στον ανταγωνισμό των δυο αρχουσών τάξεων δεν θα μακροημερεύσουν.

Πρόκληση

Η άλλη πρόκληση είναι η συμμαχία με το κράτος απαρτχάιντ του Ισραήλ που συνεχίζει τα εγκλήματά του στη Γάζα και τη Δυτική Όχθη. Η κυβέρνηση της ΝΔ θέλει να είναι συνεταίρος στα σχέδια για το «θάψιμο» της Παλαιστίνης και της ιμπεριαλιστικής μοιρασιάς στη Μέση Ανατολή. Στόχος δύσκολος, όσο και να προσπαθεί ο Τραμπ: οι ανταγωνισμοί είναι σκέτη καραμπόλα και οι Παλαιστίνιοι δεν το βάζουν κάτω.

Οι φρεγάτες είναι ένα ακόμα «επιχείρημα» της ελληνικής άρχουσας τάξης σε αυτό το μακάβριο παζάρι. Δεν είναι μόνο τα συστήματα ραντάρ που φτάνουν μέχρι τους «συμμάχους μας του Ισραήλ», όπως δήλωσε περιχαρής ένας ναύαρχος ε.α στο Star. Είναι και οι βαλλιστικοί πύραυλοι που θα εγκατασταθούν σε αυτές, με βεληνεκές 1.500 χιλιόμετρων.

Το εργατικό κίνημα έχει τη δύναμη να σταματήσει αυτές τις παράλογες και εγκληματικές προτεραιότητες. Ο αγώνας των λιμενεργατών που κινητοποιούνται ενάντια στη συνεργασία με το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ, των εργαζόμενων στα νοσοκομεία που απεργούν στο τέλος του μήνα ενάντια στις επιθέσεις του Γεωργιάδη, των εκπαιδευτικών και των φοιτητών που αντιστέκονται στην παιδεία της αγοράς και την καταστολή, όλων μας που θα απεργήσουμε στις 28 Φλεβάρη φωνάζοντας ότι οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν, δυναμώνει με την πάλη ενάντια στους εξοπλισμούς. Να δυναμώσουμε την Αριστερά που λέει «Δουλειές, αυξήσεις, λεφτά για την παιδεία και την υγεία κι όχι Βόμβες» και κάνει βήματα για να το κάνει πράξη με τη συλλογική δύναμη της εργατικής τάξης.

Λέανδρος Μπόλαρης

STOP στον ανταγωνισμό

Η Γροιλανδία ανήκει στο λαό της

Το πρώτο που πρέπει να ειπωθεί για τη σύγκρουση ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Ευρώπη σχετικά με τη Γροιλανδία είναι ότι καμία από τις δύο πλευρές δεν έχει το δικαίωμα να αποφασίζει για το μέλλον αυτού του νησιού. Το αποκλειστικό δικαίωμα ανήκει στον πληθυσμό του, που αποτελείται κυρίως από Ινουίτ.

*Γράφει ο
Άλεξ Καλλίνικος*

Η Γροιλανδία είναι αποικία της Δανίας, η οποία διεκδίκησε τον αποκλειστικό έλεγχο μετά τη διάλυση της ένωσης της με τη Νορβηγία το 1815. Οι ΗΠΑ αναγνώρισαν αυτόν τον έλεγχο με τη συνθήκη του 1917, με την οποία αγόρασαν τις Δανικές Δυτικές Ινδίες (τις σημερινές αμερικανικές Παρθένους Νήσους). Ο Ντόναλντ Τραμπ θα ήθελε να επαναλάβει ένα τέτοιο αποικιακό μοίρασμα, αγοράζοντας τη Γροιλανδία από τη Δανία.

Η Γροιλανδία είναι πλούσια σε φυσικούς πόρους που παραμένουν σε μεγάλο βαθμό ανεκμετάλλευτοι. Βρίσκεται επίσης στην πύλη της Αρκτικής. Καθώς η υπερθέρμανση του πλανήτη λιώνει τους πάγους, ο Άνω Βορράς μετατρέπεται σε πεδίο ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, καθώς οι ΗΠΑ, η Κίνα, η Ρωσία και άλλες δυνάμεις ανταγωνίζονται για την πρόσβαση στις θαλάσσιες οδούς και τα ορυκτά της Αρκτικής. Ο Τραμπ υποστηρίζει επίσης ότι η Γροιλανδία θα πρέπει να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στο σύστημα αντιπυραυλικής άμυνας «Χρυσός Θόλος» που θέλει να αναπτύξει για τις ΗΠΑ.

Η σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση της Δανίας ικετεύει ότι μπορεί να του δώσει όσα επιθυμεί από τη Γροιλανδία χωρίς να προχωρήσει σε προσάρτηση. Πράγματι, η Δανία υπήρξε ένας από τους πιο δουλοπρεπείς συμμάχους της Ουάσιγκτον στο ΝΑΤΟ. Βάσει συμφωνίας του 1951, ο αμερικανικός στρατός έχει σχεδόν απεριόριστη πρόσβαση στη Γροιλανδία. Η Δανία συμμετείχε επίσης στις υπό αμερικανική ηγεσία κατοχές του Ιράκ και του Αφγανιστάν.

Ωστόσο, η κρίση της Γροιλανδίας αντανακλά τη μείωση της αξίας που αποδίδουν οι ΗΠΑ στους συμμάχους τους. Η ηγεμονία της Ουάσιγκτον μετά το 1945 στηρίχθηκε στη δημιουργία ενός δικτύου συμμαχιών που έδωσε τα άλλα ανεπτυγμένα καπιταλιστικά κράτη με τις ΗΠΑ οικονομικά και στρατηγικά.

Ο Τραμπ, όμως, υποστηρίζει συστηματικά ότι αυτό επέτρεψε στους συμμάχους να «ξεζουμίζουν» τις ΗΠΑ και να επωφελούνται δωρεάν από τον πλούτο και τη δύναμή τους. Τώρα ισχύει το «Πρώτα η Αμερική».

Για να είναι λοιπόν βέβαιος ότι θα αποκτήσει τη Γροιλανδία, θέλει να την προσαρτήσει. Και απειλεί οκτώ ευρωπαϊκά κράτη –ανάμεσά τους και τη Βρετανία– με δασμούς 10%, επειδή αντιτίθενται σε αυτό και συμμετέχουν σε μια ελάχιστης σημασίας στρατιωτική αποστολή στη Γροιλανδία. Οι χώρες αυτές προσπαθούσαν να δείξουν στον Τραμπ ότι οι σύμμαχοί του στο ΝΑΤΟ λαμβάνουν σοβαρά υπόψη την ασφάλεια της Γροιλανδίας, όμως αυτό γύρισε μπούμερανγκ.

Δύσκολη θέση

Η απειλή των δασμών φέρνει την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Βρετανία σε εξαιρετικά δύσκολη θέση. Έχουν επιδιώξει να κατευνάσουν τον Τραμπ, στην περίπτωση του Κιρ Στάρμερ μέσω δουλοπρεπούς κολακείας, και στην περίπτωση της ΕΕ με τη συμφωνία σε έναν ταπεινωτικό εμπορικό συμβιβασμό το περασμένο καλοκαίρι, που επέβαλε δασμούς 15% στις εξαγωγές τους προς τις ΗΠΑ. Το έκαναν εν μέρει για να αποτρέψουν τον Τραμπ από το να εγκαταλείψει την Ουκρανία στα «τρυφερά» χέρια της Ρωσίας και εν μέρει για να διατηρήσουν την αμερικανική εγγύηση της ευρωπαϊκής ασφάλειας μέσω του κυρίαρχου ρόλου της Ουάσιγκτον στο ΝΑΤΟ.

Τώρα όμως η αντιπαράθεση για τη Γροιλανδία απειλεί να ανοίξει ένα βαθύ ρήγμα στο δυτικό ιμπεριαλιστικό μπλοκ. Βεβαίως, οι ανακοινώσεις του Τραμπ για δασμούς συνήθως αποτελούν προοίμιο διαπραγματεύσεων.

Μια εταιρεία επενδυτικής στρατηγικής έχει εκπονήσει ένα «Εγχειρίδιο Δασμών», το οποίο δείχνει ότι

ο Τραμπ συνήθως ανακοινώνει υψηλούς δασμούς το Σαββατοκύριακο, όταν οι αγορές είναι κλειστές. Ορίζει μια μεταγενέστερη ημερομηνία εφαρμογής, που αφήνει χρόνο για διαπραγματεύσεις. Τελικά, καταλήγει σε μια συμφωνία που επιτρέπει και στις δύο πλευρές να ισχυριστούν ότι κέρδισαν. Αυτό συνέβη στη εμπορική διαμάχη μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας το περασμένο φθινόπωρο.

Πιστός στο μοτίβο αυτό, ο Τραμπ δήλωσε ότι οι νέοι δασμοί θα τεθούν σε ισχύ την 1η Φεβρουαρίου και θα αυξηθούν ξανά τον Ιούνιο. Όταν μιλάς για χρήματα, όπως στις εμπορικές συμφωνίες, μπορείς να διαφωνείς για τα νούμερα και τελικά να καταλήγεις σε μια μοιρασιά της λείας. Όμως αυτή τη φορά ο Τραμπ θέλει ένα τεράστιο νησί. Και αυτό είναι πολύ πιο δύσκολο να αποτελέσει αντικείμενο συμβιβασμού.

Είναι αναμφίβολα ενθαρρυμένος από την επιτυχημένη του επιδρομή στη Βενεζουέλα. Οι Ευρωπαίοι θα έπρεπε να μετανιώνουν για τη στήριξη που του παρείχαν τότε. Η Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα μιλά σκληρά και διαθέτει το δικό της πακέτο ανταποδοτικών δασμών, που θα κόστιζε στους Αμερικανούς εξαγωγείς 93 δισεκατομμύρια ευρώ. Καμία έκπληξη: ο Στάρμερ φαίνεται να αποκλείει τα βρετανικά αντίποινα.

Ο υπουργός Οικονομικών των ΗΠΑ, Σκοτ Μπέσεντ, δηλώνει: «Οι Ευρωπαίοι ηγέτες θα υποχωρήσουν. Και θα καταλάβουν ότι πρέπει να βρίσκονται κάτω από την αμερικανική ομπρέλα ασφαλείας». Ίσως. Όμως ο Μαρκ Κάρνεϊ, πρωθυπουργός του Καναδά, έδειξε πώς οι παλιές συμμαχίες καταρρέουν, όταν πέταξε στο Πεκίνο την περασμένη εβδομάδα για να υπογράψει μια εμπορική συμφωνία. Ο γκανγκστερισμός του Τραμπ ανοίγει τον δρόμο σε έναν πιο ασταθή κόσμο, όπου επικρατεί ο νόμος του ισχυρότερου.

Ανακοίνωση Διεθνών Σοσιαλιστών Δανίας

Ο Ντόναλντ Τραμπ έχει επιλέξει τον επόμενο στόχο του: το Νουναρπούτ (Γροιλανδία). Η συζήτηση για την προσάρτηση του Νουναρπούτ είναι πραγματικότητα. Οι Ηνωμένες Πολιτείες μόλις απέδειξαν τι είναι διατεθειμένη να κάνει η αμερικανική κυβέρνηση, απάγοντας τον πρόεδρο της Βενεζουέλας, Νικολάς Μαδούρο, και παίρνοντας τον έλεγχο του πετρελαίου της χώρας. Τώρα το Νουναρπούτ βρίσκεται στο στόχαστρο. Σε μία από τις πιο πρόσφατες συνεντεύξεις του, ο Τραμπ το ξεκαθαρίζει πλήρως: «Θα πάρουμε τη Γροιλανδία είτε με τον εύκολο τρόπο είτε με τον δύσκολο».

Κλιμακώνουμε αντικαπιταλιστικά!

Κάθε μέρα που περνάει, επιβεβαιώνει το πόσο επείγον είναι να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Δίπλα στην προκλητική κοροϊδία του Μητσστάκη σε βάρος των αγροτών ήρθε να προστεθεί η σιδηροδρομική τραγωδία στην Ισπανία που επιβεβαιώνει ότι οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν.

Οι σιδηρόδρομοι στο ισπανικό κράτος έχουν ιδιωτικοποιηθεί. Δυο τρένα, ένα ιδιωτικό και ένα δημόσιο, συγκρούστηκαν όταν τα τελευταία βαγόνια της μιας αμαξοστοιχίας εκτροχιάστηκαν και έφραξαν το δρόμο στην άλλη που ερχόταν από την αντίθετη κατεύθυνση. Οι ράγες ήταν διπλές, αλλά η συντήρησή τους ελλειμματική, όπως καταγγέλλουν οι σιδηροδρομικοί και εκεί. Νέο έγκλημα «Τεμπών», ένα μήνα πριν φτάσουμε στην Τρίτη επέτειο του εγκλήματος εδώ.

Η πάλη για την ανατροπή των εγκληματιών είναι μονόδρομος και η συζήτηση για το πώς μπορούμε να την πετύχουμε ανοίγεται επιτακτικά μπροστά μας. Σε αυτές τις συνθήκες διάλεξε η Μαρία Καρυστιανού να παραιτηθεί από τη θέση της ως επικεφαλής των Συγγενών των θυμάτων των Τεμπών και να εγκαινιάσει την πορεία προς ένα δικό της κόμμα ανοίγοντας μέτωπο κατά των αμβλώσεων.

Πρόκειται για πολλαπλό λάθος. Μια γυναίκα που κέρδισε την εκτίμηση χιλιάδων γυναικών στρέφεται τώρα ενάντια στο δικαίωμα να ελέγχουν το σώμα τους που κατακτήθηκε μέσα από σκληρούς αγώνες. Με αυτό τον τρόπο τοποθετεί

τον εαυτό της στο χώρο της ακροδεξιάς, στο ίδιο ρεύμα με τον Τραμπ που χτυπάει με λύσσα τις γυναίκες. Στις ΗΠΑ, η Μινεσότα προχωράει σε Γενική Απεργία αυτήν την Παρασκευή ενάντια στους μπάτσους του Τραμπ που δολοφόνησαν την Ρενέ Γκουντ. Είναι τραγικό αυτή την ώρα η Καρυστιανού να ψάχνει γέφυρες με την ακροδεξιά.

Ωστόσο, δεν αρκεί μόνο η κριτική στην Καρυστιανού από τα αριστερά. Χρειάζεται κλιμάκωση του αγώνα σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση και μάλιστα σε τρία μέτωπα άμεσα.

Πανεργατική απεργία

Το πρώτο είναι η πάλη ενάντια στις φονικές ιδιωτικοποιήσεις. Η επέτειος των Τεμπών φέτος πρέπει να γίνει πανεργατική απεργία στις 27-28 Φλεβάρη με αίτημα την κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση για τη Hellenic Train και με εργατικό έλεγχο. Για να ανασάνουμε, για να έχουμε οξυγόνο, πρέπει κουμάντο να κάνει η τάξη μας και όχι οι εγκληματίες που βάζουν τα κέρδη πάνω από τις ζωές μας.

Επόμενος σταθμός είναι η 8 Μάρτη, η Παγκόσμια Μέρα για την Απελευθέρωση των Γυναικών. Όχι μόνο δεν θα αφήσουμε κανένα περιθώριο για πωσιγόρισμα στο θέμα των εκτρώσεων, αλλά θα κλιμακώσουμε την πάλη των γυναικών για να απαλλαγούμε από το σύστημα που έχει τον σεξισμό σαν εργαλείο για την εκμετάλλευση της τάξης μας.

Και βέβαια δεν περιμένουμε πότε η ακροδεξιά

θα αξιοποιήσει τις ευκαιρίες που της δίνονται για να απλώσει τις ρατσιστικές και φασιστικές επιθέσεις. Οργανώνουμε τον αγώνα για την οριστική καταδίκη των νεοναζί της Χρυσής Αυγής και ενώνουμε δυνάμεις με το παγκόσμιο κίνημα στις 28 του Μάρτη.

Έχουμε χτίσει μέσα από σκληρές μάχες ένα μαζικό κίνημα που έχει σαν σημαία του το σύνθημα «Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη». Δεν πάμε ούτε βήμα πίσω, κλιμακώνουμε αντικαπιταλιστικά μέχρι τη νίκη!

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΙΟΡΜΗΣΗ

Στις 43.000 έφτασε ο δείκτης της οικονομικής εξορμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης δυο βδομάδες πριν ολοκληρωθεί η χειμερινή οικονομική καμπάνια.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους, τις φίλες και τους φίλους της εφημερίδας, που συνεισέφεραν με την ενίσχυσή τους και αυτή την εβδομάδα για να πλησιάσουμε τον στόχο μας

Από 100 ευρώ: Οδυσσεάς Κ., Μαρίνος Ψ., Βασίλης Κ., Αρης Ζ. 60, από 50: Λεάνδρος Μ., Αλεξάνδρα Σ., Μαρία Μ., Βάσω Α., Νίκος Π., Σάκης Κ., Μαρία Α., Γεωργία Μ., Μανώλης Χ., Άννα Α., Νίκη Π., Γιώργος Χ., Αντρέας Κ., Δέσποινα Β., Θωδωρής Γ., από 30: Εύα Κ., Νίκος Κ., Γιώργος Τ., Βαγγέλης Μ., Γιώργος Κ., Γιώργος Α., Βασίλης Β., Τόλης Μ., από 20: Χριστίνα Δ., Αντρέας Ζ., Κατερίνα Σ., από 10: Αγγελική Σ., Χρύσα Μ., Σεραφείμ Α., Σοφία Τ.

Ευχαριστούμε τα σωματεία και τις Ομοσπονδίες που ανανέωσαν την συνδρομή τους στην Εργατική Αλληλεγγύη: ΑΔΕΔΥ, ΕΤΕΡ Θεσσαλονίκης, ΠΟΕΔΧΒ, Σωματείο ΕΛΠΕ, Σωματείο Δήμου Αθήνας ΕΕΔΑ.

Τέλος ευχαριστούμε τους φίλους και τις φίλες της εφημερίδας και του περιδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω που γράφτηκαν ή ανανέωσαν την συνδρομή τους: Λεωνίδα Μ., Ιωάννα Μ., Νεκτάριος Χ., Βασίλης Σ., Κώστας Τ., Γιάννης Σ., Γιάννης Μ., Νίκος Τ.

Όχι άλλη «καλή θέληση», εμπρός για κλιμάκωση

Σε συνελεύσεις χωρούσαν σε όλα τα μπλόκα οι αγρότες και οι κτηνοτρόφοι την Τρίτη 20/1 το απόγευμα, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο προκειμένου να αποφασίσουν την πορεία των κινητοποιήσεών τους.

Στην περίπου τετράωρη συνάντηση της Πανελλαδικής Επιτροπής Μπλόκων (ΠΕΜ) με τον Μητσοτάκη και τους υπουργούς του, το προηγούμενο βράδυ, η κυβέρνηση επανέλαβε λίγο-πολύ αυτά που είχε δηλώσει ο πρωθυπουργός λίγες μέρες νωρίτερα σε συνέντευξή του: «Δεν μπορώ να δώσω άλλα χρήματα, δεν το επιτρέπει ο προϋπολογισμός, η κοινωνική δικαιοσύνη και τα όρια από την Ευρώπη».

Πρόκειται για την πιο ξεδιάντροπη υποκρισία. Ενώ έφτανε με τυμπανοκρουσίες στην Ελλάδα η πρώτη από τις τρεις φρεγάτες Belhara, συνολικού κόστους πάνω από 3 δις ευρώ, το «έξτρα» κονδύλι που υπόσχεται η κυβέρνηση για τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους ήταν 160 εκατομμύρια ευρώ –κι αυτό, «πλεόνασμα» από το περσινό κονδύλι επιδοτήσεων που παρακρατήθηκε και δεν έφτασε ποτέ στους αγρότες!

Την ώρα που ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης **Τσιάρας** υποστηρίζει ότι «δεν υπάρχει περιθώριο περαιτέρω μείωσης των τιμολογίων της ΔΕΗ καθώς εγείρονται ζητήματα ανταγωνισμού και κρατικών ενισχύσεων σε επίπεδο ΕΕ» στους αγρότες που ζητάνε κατώτατη εγγυημένη τιμή για τα προϊόντα τους, απαντάει ότι αυτή δεν μπορεί να υπάρξει γιατί «έχουμε ελεύθερη αγορά»! Δεν είναι δύσκολο να καταλάβουμε γιατί αυτές τις μέρες η ΔΕΗ ανακοίνωσε πρόβλεψη για καθαρά κέρδη 700 εκατομμύρια ευρώ το 2026 και 900 εκατομμύρια το 2028 την ώρα που αγρότες και κτηνοτρόφοι χρεωκοπούν ο ένας μετά τον άλλο.

Η ίδια κυβέρνηση που τον Μάιο προχώρησε σε μείωση των λιμενικών τελών κατά 50% κόστους 35 εκατομμυρίων για μια χούφτα ακτοπολικές εταιρίες και αφήνει στο αφορολόγητο τους εφοπλιστές, για τους αγρότες δεν έχει να δώσει τίποτα πέρα από τα ψίχουλα που έχει ήδη ανακοινώσει από τις γιορτές και με όλες τις απόπειρες της κυβέρνησης (καταστολή, «κοινωνικός αυτοματισμός», απειλές προστίμων, προσπάθεια διάσπασης του μετώπου) να αποτυγχάνουν, η κυβέρνηση ξανάπιασε πα-

Φωτό: Γιώργος Κυδώνας/InTime

Μετά τη συνάντηση της 19/1 δεν υπήρξε ούτε ένας από τους εκπροσώπους της επιτροπής που να δηλώσει ότι κερδήθηκε κάτι παραπάνω. «Για την κτηνοτροφία δεν θα μπορούσε να έχει πάει χειρότερα η συνάντηση. Απέτυχαν να απαντήσουν σε όλες μας τις ερωτήσεις. Δεν απάντησαν σε καμιά από τις ερωτήσεις μας... Η πρότασή μου η προσωπική θα ήταν να γίνει Γαλλία εδώ πέρα» δήλωσε χαρακτηριστικά ο **Θωμάς Μόσχος**, κτηνοτρόφος από το μπλόκο στα Σιάτιστα.

Προσχηματικός διάλογος

Μετά από αυτόν τον «προσχηματικό διάλογο», όπως σωστά τον είχαν χαρακτηρίσει εύλογα πριν ακόμη γίνει οι αγωνιζόμενοι αγρότες και κτηνοτρόφοι στις συνελεύσεις τους, μετά και τα όσα έχουν συμβεί τις τελευταίες πενήντα μέρες, η μόνη συνέχια δεν μπορεί να είναι παρά η άμεση κλιμάκωση του αγώνα: κατέβασμα και παραμονή των αγροτών με τα τρακτέρ στην Αθήνα και πρόταση στα συνδικάτα να προχωρήσουν σε απεργία στο πλευρό των αγροτών σε ένα ενιαίο μέτωπο αγώνα που θα προχωρήσει σε μετωπική σύγκρουση με την κυβέρνηση και τις πολιτικές της. Αυτός ο αγώνας μπορεί να νικήσει. Οι εργαζόμενοι και τα φτωχά στρώματα είναι στο πλευρό των αγροτών και η κυβέρνηση είναι απομονωμένη περισσότερο από ποτέ.

Σε αυτήν την κατεύθυνση δεν πρέπει να χαθεί άλλος πολύτιμος χρόνος. Ήδη έχει χαθεί αρκετός: Αμέσως μετά τις γιορτές και με όλες τις απόπειρες της κυβέρνησης (καταστολή, «κοινωνικός αυτοματισμός», απειλές προστίμων, προσπάθεια διάσπασης του μετώπου) να αποτυγχάνουν, η κυβέρνηση ξανάπιασε πα-

ρελκυστικά το χαρτί του «διαλόγου».

Στη μαζικότερη και μαχητικότερη όλων πανελλαδική σύσκεψη των μπλόκων στη Νίκαια το Σάββατο 10 Γενάρη, το μήνυμα που έστειλε μαζί με η βάση των αγροτών και των κτηνοτρόφων που συμμετείχαν στην κατ'εξοχή αίθουσα ήταν αυτό της κλιμάκωσης. Η απόφαση που πάρθηκε –κόντρα σε αυτό το κλίμα– ήταν η ΠΕΜ να πάει στο διάλογο του Μητσοτάκη, με το επιχείρημα ότι έτσι θα αποδειχθεί σε όλο τον κόσμο ότι ο διάλογός του είναι «προσχηματικός» και «μετά θα πάμε για κλιμάκωση». Είχε προηγηθεί το αιφνιδιαστικό «άνοιγμα» των μεγάλων μπλόκων τη δεύτερη μέρα του 48ωρου αποκλεισμού στις 8-9 Γενάρη από τα «μεγάλα μπλόκα» σε ένδειξη «καλής θέλησης» προς την κυβέρνηση.

Την «καλή θέληση» την έκανε σκουπίδι η κυβέρνηση βάζοντας από την πίσω πόρτα τους «προθύμους» της στη συνάντηση της Τρίτης 13/1. Ο Μητσοτάκης συναντήθηκε με τον τον «διάλογο-παρωδία» με τον κομματικό του μηχανισμό που βάφτισε «εκπροσώπους των αγροτών», έκανε λόγο για «μία κομματική μειοψηφία που επιμένει σε κάποια από τα μπλόκα» και απείλησε ότι «δεν πρόκειται να ανεχθούμε ούτε εκβιασμούς, ούτε παρανομιές, ούτε παραλογισμούς» με τον Πλεύρη να εξηγεί: «Υπάρχουν όμως κάποιοι, που τους έχουμε δει κατά καιρούς, που φαίνεται ότι βρίσκονται σε μια λογική ότι θέλουν να κάνουν επαναστατική γυμναστική, να εξυπηρετήσουν την κομματική τους ταυτότητα και όχι τα συμφέροντα των αγροτών. Προφανώς είναι από συγκεκριμένα κόμματα. Είναι κόμματα, είναι και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος που βλέπουμε άτομα τα οποία υπάρχουν,

είναι και άλλα κόμματα που έχουν ταυτότητα. Πλέον θα μπορούμε στην εφαρμογή του νόμου. Η εφαρμογή του νόμου δεν είναι απειλή. Το ότι απαγορεύεται να κλείνουν οι δρόμοι και είναι ποινικό αδίκημα το να κλείνουν οι δρόμοι ή έχει διοικητικές κυρώσεις, δεν είναι απειλή».

Η απάντηση που δόθηκε στις νέες αυτές προκλήσεις της κυβέρνησης ήταν νέα έκκληση σε διάλογο συνοδευόμενη από κινητοποίηση: «Συνεχίζουμε τον αγώνα. Συνεχίζουμε, παράλληλα να περιμένουμε να γίνει δεκτή η επιτροπή εκπροσώπων όπως την έχουμε προτείνει εμείς, για μια συνάν-

τηση με τον πρωθυπουργό. Στη σημερινή πανελλαδική σύσκεψη στον Παλαμά θα αποφασίσουμε συλλογικά τον τρόπο της κλιμάκωσης. Η πρόταση του μπλόκου της Καρδίτσας είναι ένα μαζικό συλλαλητήριο με κάθοδο των τρακτέρ στην Αθήνα», είπε στο in.gr ο **Κώστας Τζέλλας**, από το μπλόκο της Καρδίτσας την Τρίτη 13 Γενάρη. Ακολούθως, το πρωί της Τετάρτης 14 Γενάρη, η κυβέρνηση απηύθυνε σύμφωνα με τα μέσα ενημέρωσης «νέα κλήση για διάλογο προς τους αγρότες της Πανελλαδικής Επιτροπής των Μπλόκων, την επομένη της επαφής του κ. Μητσοτάκη με τους «πρόθυμους», αλλά με τους «δρόμους ανοιχτούς».

Αντί, μετά από όλα αυτά, η απάντηση να είναι, για να το πούμε λίγο ωμά, η κυβέρνηση να βάλει τον διάλογο εκεί που ξέρει, αυτό που ακολούθησε εκ μέρους της συνδικαλιστικής ηγεσίας, ήταν νέες κινήσεις «καλής θέλησης». Η Πανελλαδική Επιτροπή Μπλόκων ανακοίνωσε ότι θα προσέλθει στον διάλογο με την Κυβέρνηση την Δευτέρα 19 Γενάρη χωρίς συλλαλητήριο στην Αθήνα, μετά από πρόταση που τέθηκε στην πανελλαδική σύσκεψη στον Παλαμά Καρδίτσας.

Βρώμικος πόλεμος

Τις επόμενες μέρες η κυβέρνηση συνέχισε τον βρώμικο πόλεμο εναντίον των αγροτών. Αλλά αντί να ξεσκεπαστεί και να λοιδωρηθεί ο «θρήνος» και οι απειλές των κυβερνητικών ΜΜΕ για τα τρύπια λάστιχα των τρακτέρ των δύο «προθύμων» αγροτών (που πήγαν στην πρώτη συνάντηση με τον Μητσοτάκη γράφοντας εκεί που δεν πιάνει μελάνι τους συναδέλφους τους) η Συντονιστική Επιτροπή του μπλόκου της Νίκαιας αποφάσισε

να πάει στον Εισαγγελέα «ζητώντας να δοθεί εντολή για άνοιγμα του υλικού από τις κάμερες ασφαλείας, προκειμένου να διαπιστωθεί ποιοι ευθύνονται για τις φθορές που προκλήθηκαν στα τρακτέρ δύο αγροτών» και άφησε να περάσουν «στο ντούκου» οι απαράδεκτες προβοκατόρικες «προϋποθέσεις» που έθεσε με θράσος ο κυβερνητικός εκπρόσωπος **Μαρινάκης** για «ανοιχτούς δρόμους» και «μη συμμετοχή στη συνάντηση προσώπων οποία έχουν παραβατικές συμπεριφορές και ελέγχονται από τη δικαιοσύνη».

«Εμείς καταλαβαίνουμε ότι θα ασκήσουμε μεγάλη πίεση και ασκούμε πίεση με τα μπλόκα μας και γι' αυτό τον λόγο θα υπάρξουν και διορθωτικές κινήσεις - θα υπάρξουν και εξαγγελίες και στο μέλλον που θα είναι αντανάκλαση του αγώνα και των μπλόκων μας. Αυτοί οι αγώνες πάντα αποδίδουν καρπούς. Είναι κλισέ, αλλά είναι η πραγματικότητα ότι κανένας αγώνας δεν πάει χαμένος. Μόνο ο αγώνας που δεν γίνεται» δήλωσε ο **Ρίζος Μαρούδας**, πρόεδρος της Ενωτικής Ομοσπονδίας Αγροτικών Συλλόγων Νομού Λάρισας, μετά τη συνάντηση με τον Μητσοτάκη (Ριζοσπάστης 20/1).

Η δήλωσή του θύμισε την ομιλία του στο μεγαλειώδες συλλαλητήριο στο Σύνταγμα στις 20 Φλεβάρη του 2024, που έβαλε τέλος στα μπλόκα εκείνης της χρονιάς: «Χάρη σε αυτόν τον αγώνα αποσπάσαμε κάποιες κατακτήσεις, που δεν μας ικανοποιούν, αλλά είναι κάποιες κατακτήσεις που δεν θα τις είχαμε αν δεν γινόταν ο αγώνας αυτών των τεσσάρων εβδομάδων. Αυτό είναι μια παρακαταθήκη που δεν πρέπει να ξεχάσουμε γυρνώντας στα μπλόκα μας ή αύριο μεθαύριο στα χωριά μας. Είμαστε βέβαιοι ότι η σπορά φέρνει καρπούς... Πολλές φορές αργεί λίγο, μπορεί να μη μας δίνουν μέσα στα μπλόκα αυτά που θέλουμε μέσα στη φωτιά του αγώνα... αλλά πάντα όλοι αγώνες μας ήταν κερδισμένοι. Εμείς δεν χάσαμε κανένα αγώνα, μόνο αυτόν που δεν έγινε».

Κανένας αγώνας δεν πάει χαμένος αλλά υπάρχουν αγώνες που κερδίζουν και αγώνες που δεν κερδίζουν. Η εμπειρία των δύο τελευταίων χρόνων δείχνει ότι η τακτική του διεκδικούμε και μετά «κλείνουμε συντηγμένα» τον αγώνα περιμένοντας σε βάθος χρόνου να θερίσουμε, δεν αποδίδει καρπούς. Αντίθετα αποθρασύνει την κυβέρνηση, που μόλις ξεφορτωθεί τα μπλόκα, θα συνεχίσει απερίσπαστη το καταστροφικό της έργο. Μετά από 50 μέρες αγώνα των αγροτών δεν υπάρχει άλλος δρόμος από την κλιμάκωση.

Πνήντα μέρες στα μπλόκα κλείνουν οι αγρότες αυτές τις μέρες. Και απέναντί τους συναντάνε τον τοίχο της κυβέρνησης Μητσοτάκη και της ΕΕ. Ό,τι και να λένε περί «διαλόγου» και «κατανόησης» των προβλημάτων των αγροτών, των κτηνοτρόφων, των μελισσοκόμων και των αλιέων, το μόνο που τους ενδιαφέρει πραγματικά είναι να τελειώνουν με τον «πονοκέφαλο» των κινητοποιήσεων δίνοντάς τους μερικά ψίχουλα, τάχα λόγω «δημοσιονομικής πίεσης» -την ώρα που σπαταλάνε αμέτρητα δις ευρώ σε εξοπλισμούς ενώ φροντίζουν για τα συμφέροντα των καπιταλιστών μέσω φοροαπαλλαγών και στοχευμένων επιδοτήσεων. Οδηγούν τους αγρότες σε μαρασμό και αργά ή γρήγορα σε εξαφάνιση -την ώρα που με τις πολιτικές τους και τις συμφωνίες τους εκτοξεύουν τα κέρδη των καρτέλ του αγροτοδιατροφικού τομέα,

Ο αγώνας που δίνουν οι αγρότες και κτηνοτρόφοι στην Ελλάδα και σε όλη την Ευρώπη δεν αφορά μόνο τους ίδιους αλλά ολόκληρη την εργατική τάξη και το λαό. Η σύνδεση είναι άμεση: Οι μικροί αγρότες και οι εργαζόμενοι στον πρωτογενή τομέα δεν μπορούν πια να ζήσουν από τα προϊόντα που παράγουν την ώρα που οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι άνεργοι αναγκάζονται να δίνουν όλο τους το μισθό για να τα αγοράσουν.

Ο καταναλωτής πληρώνει τρεις, τέσσερις και πέντε φορές πάνω από την τιμή που ένα φρούτο ή λαχανικό φεύγει από το χωράφι. Σύμφωνα με τις υπηρεσίες της ίδιας της ΕΕ, για κάθε 100 μονάδες της τιμής που πληρώνει ο καταναλωτής για αγροτικά προϊόντα, αυτά που εισπράττει ο παραγωγός είναι μόνο 17 μονάδες. Οι 83 μονάδες τροφοδοτούν ενδιάμεσες επιχειρήσεις και υπηρεσίες. Ο λιανέμπορος, δηλαδή το σούπερ-μάρκετ παίρνει τη μερίδα του λέοντος κι ακολουθούν ο χονδρέμπορος και το κράτος με τον ΦΠΑ.

Αντίστοιχα, οι βιομηχανίες μεταποίησης και εμπορίας των αγροτικών προϊόντων, με την απειλή ότι μπορούν να βρουν προϊόντα σε φθηνότερες τιμές από αγορές του εξωτερικού -κι έχοντας τις πλάτες των κυβερνήσεων και της ΕΕ όπως είδαμε και με την πρόσφατη συμφωνία μεταξύ ΕΕ και Mercosur- αναγκάζουν τους αγρότες να πουλάνε τα προϊόντα τους σε εξευτελιστικές μη βιώσιμες τιμές -την ίδια ώρα που οι τιμές για λιπάσματα, ζωοτροφές, πετρέλαιο, ρεύμα, το νερό, φάρμακα, εκτινάσσονται ανεβάζοντας στα ύψη το κόστος παραγωγής. Μοναδικοί κερδισμένοι πάλι είναι οι καπιταλιστές καθώς υπό την καθοδήγηση της ΕΕ, του ΔΝΤ και των αγορών, όλα τα προηγούμενα χρόνια οι κυβερνήσεις φρόντισαν να ιδιωτικοποιήσουν αυτούς τους κλάδους.

Αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο δεν πρόκειται να αλλάξει από τα πάνω, μέσα από «διορθώσεις» στην Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ) της ΕΕ ή της κυβέρνησης. Γιατί είναι ένα πλαίσιο σταθερά προσανατολισμένο στα κέρδη των καπιταλιστών.

Σήμερα, η χρηματοδότηση της νέας ΚΑΠ, μετά και τη στροφή της ΕΕ στον εξοπλιστικό πυρετό του «Rearm Europe» πετσοκόβεται εκ νέου κατά 25%. Οι κατά πολύ μειωμένες επιδοτήσεις της θα μοιραστούν στους μεγαλο-αγρότες και τα αγροτοδιατροφικά τραστ, στα μέτρα των οποίων είναι κομμένα και ραμμένα τα περισσότερα «προγράμματα» επιδοτήσεων. Ενώ η συμφωνία ΕΕ-Mercosur θα δώσει τη δυνατότητα στα καρτέλ της βιομηχανίας τροφίμων να εκτινάξει κι άλλο τα κέρδη του αγοράζοντας τα προϊόντα σε ακόμη χαμηλότερες τιμές την ώρα που οι μικροί παραγωγοί οδηγούνται στην χρεοκοπία.

Για να αποτραπεί αυτή η εξέλιξη, δεν υπάρχει άλλος δρόμος από την ανατροπή της Κοινής

Η νίκη των αγροτών είναι υπόθεση της εργατικής τάξης

Αγροτικής Πολιτικής που σημαίνει σύγκρουση με την ΕΕ, τις κυβερνήσεις της και τα συμφέροντα που διαχρονικά εκπροσωπούν. Αυτό το συνειδητοποιούν σήμερα ολόένα και περισσότεροι παραγωγοί που βλέπουν ότι τα λίγα ψίχουλα που τάζει η κυβέρνηση κάθε χρόνο, δεν πρόκειται ούτε για αστείο να τους λύσουν το πρόβλημα. Το ζήτημα είναι τι κάνουμε, και συγκεκριμένα.

Η θέση που γενικά μιλάει για ανατροπή αυτής της ΚΑΠ σε ένα αόριστο μέλλον «προσεχώς» δεν αποτελεί παρά «ευχολόγιο» όταν στην πράξη μεταφράζεται σε κάποια οικονομικά αιτήματα -και αυτά προσαρμοσμένα στις «δημοσιονομικές ανάγκες» της κυβέρνησης- χωρίς να θέτει το άμεσο πολιτικό δια ταύτα: Ότι αυτή η πολιτική πρέπει να ανατραπεί τώρα, γιατί αύριο θα είναι αργά. Και ότι ο δρόμος της ανατροπής της περνάει, χειροπιαστά μέσα από την ανατροπή της κυβέρνησης Μητσοτάκη, στέλνοντας διπλό μήνυμα στις Βρυξέλλες και σε οποιαδήποτε κυβέρνηση ακολουθήσει στην Αθήνα, ότι η περίοδος της ανοχής, έχει τελειώσει και στους αγρότες στην ΕΕ ότι αυτό το παράδειγμα πρέπει να απλωθεί σε κάθε χώρα.

Ο αγώνας των αγροτών είναι ένας αγώνας που η έκβασή του αφορά όλη την εργατική τάξη αλλά είναι κι ένας αγώνας που έχει ανάγκη τη στήριξη της εργατικής τάξης, για να μπορέσει να νικήσει. Άλλωστε, το σύνθημα «να μπλοκάρουμε τα πάντα» που ενστερνίζονται οι αγρότες στα μπλόκα, ήταν το σύνθημα των γενικών απεργιών

στη Γαλλία το φετινό φθινόπωρο. Οι αγρότες και οι κτηνοτρόφοι δεν έχουν άλλο τρόπο να μπλοκάρουν τα πάντα πέρα από το να διαδηλώνουν και να κλείνουν τους δρόμους και τα τελωνεία. Η εργατική τάξη όμως έχει, την απεργία.

Γενική απεργία

Μια γενική απεργία στις συγκοινωνίες, στις μεταφορές, στα λιμάνια, στα αεροδρόμια, στην ενέργεια, στις ίδιες τις βιομηχανίες τροφίμων και τα σούπερ-μάρκετ, μπορεί να μπλοκάρει πιο αποτελεσματικά από οποιοδήποτε άλλο μέσο πάλης τη χώρα και να φέρει τη σύγκρουση στην έδρα του καρτέλ των βιομηχανιών των τροφίμων και της ενέργειας, χτυπώντας τες από τα μέσα. Προσφέρουν ταυτόχρονα έναν πολύτιμο σύμμαχο στον αγώνα των αγροτών και δημιουργούν μαζί με τη νεολαία εκείνο το μέτωπο που θα μπορούσε εδώ και τώρα να αναγκάσει την κυβέρνηση όχι μόνο να κάνει πραγματικές υποχωρήσεις αλλά να μας αδειάσει τη γωνιά -θέτοντας ταυτόχρονα επί τάπητος το ζήτημα ενός άλλου μοντέλου και μιας άλλης στρατηγικής στον πρωτογενή τομέα.

Για να μπορούν οι παραγωγοί να ζήσουν από την εργασία τους, για να μπορούν οι εργαζόμενοι να τραφούν από το μισθό τους, για να σταματήσει η πείνα σε ολόκληρες περιοχές του πλανήτη, για να μπορούν όλοι οι άνθρωποι να έχουν πρόσβαση σε μια υγιεινή, πλούσια και καλή διατροφή, χωρίς να απειλείται η περιβαλλοντική

ισορροπία του πλανήτη, χρειάζεται ένα διαφορετικό μοντέλο αγροτικής παραγωγής.

Ένα μοντέλο, βέβαια, που θα χρησιμοποιεί όλα τα σύγχρονα μέσα για να καλύψει τις ανάγκες των ανθρώπων και όχι για να αυγατίζει τα κέρδη. Για να γίνει αυτό ένας μόνο τρόπος υπάρχει: Η μεταποίηση και η διανομή των τροφίμων -καθώς και όλοι οι τομείς που εμπλέκονται σε αυτήν τη διαδικασία, τράπεζες, ενέργεια, λιπάσματα, κλπ- να περάσουν κάτω από δημόσιο και εργατικό έλεγχο, σε ένα ενιαίο δημόσιο φορέα τροφίμων, βγάζοντας από τη μέση όλους τους μεσάζοντες, τους μεγαλοβιομήχανους, τους εμπόρους.

Ένα τέτοιο μοντέλο δεν πρόκειται να το υλοποιήσει καμιά ΕΕ, καμιά κυβέρνηση, ούτε φυσικά τα καρτέλ, τα συμφέροντα των οποίων διαχειρίζονται. Μπορεί να το υλοποιήσει η μεγάλη πλειοψηφία των αγροτών, κτηνοτρόφων, αλιέων (σε αντίθεση με τη πλούσια μειοψηφία αυτών των κλάδων που βλέπουν συμφέρον τον εναγκαλισμό τους με τις επιχειρήσεις) σε συνεργασία με την εργατική τάξη -ξεκινώντας από τους εργάτες γης, τους εργαζόμενους στη βιομηχανία και την διανομή τροφίμων.

Σε 360.000 υπολογίζονται σήμερα οι άμεσα ή έμμεσα εργαζόμενοι στις βιομηχανίες ποτών και τροφίμων ενώ περίπου 120.000 είναι οι εργαζόμενοι στα σούπερ μάρκετ. Οι εργαζόμενοι, μαζί με όλους τους εξειδικευμένους επιστήμονες που εργάζονται σε αυτές τις εταιρίες, αλλά και στην ενέργεια και στην ύδρευση και όλες τις σχετικές δημόσιες υπηρεσίες, έχουν όλη την τεχνογνωσία που χρειάζεται για να μπορέσουν συλλογικά να οργανώσουν από κοινού τη αγροτική παραγωγή καλύτερα από κάθε ΚΑΠ που εκφράζει μόνο την πολιτική των αφεντικών, φτάνει να πάρουν οι ίδιοι τον έλεγχό της.

Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να αλλάξουν τα πράγματα συνολικά και στον πρωτογενή τομέα. Σε μια εποχή πολυκρίσης, που η γη, η παραγωγή και ο πλούτος, συνειδητά και μεθοδευμένα, περνάνε στα χέρια των λίγων και εκλεκτών, απαιτούνται ριζικές ανατροπές - σαν και αυτές που ούτως ή άλλως άλλαξαν τον προηγούμενο αιώνα τη ζωή των παραγωγών στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο.

Να θυμηθούμε τους κολίγες, τους άκληρους αγρότες, που έναν αιώνα πριν, λίγους μήνες πριν από την Οκτωβριανή Επανάσταση εξεγείρονταν ενάντια στους μεγαλογαιοκτημονες και προχωρούσαν σε καταλήψεις γης, απαιτώντας και κερδίζοντας τον αναδασμό της, έχοντας τη στήριξη των εργατών που καταλάμβαναν τα εργοστάσια και της επαναστατικής κυβέρνησης των συμβουλίων εργατών-αγροτών-φαντάρων με μπροστά-ρηδες τους Μπολσεβίκους. Να ανατρέξουμε στις ιδέες που γέννησαν τέτοιες ανατροπές, στον Λένιν και τον Γκράμσι, που έναν αιώνα πριν έγραφε:

«Η οικονομική αναζωογόνηση των αγροτών πρέπει να αναζητηθεί στην ταξική αλληλεγγύη με το βιομηχανικό προλεταριάτο που με τη σειρά του χρειάζεται την αλληλεγγύη των αγροτών... Επιβάλλοντας τον εργατικό έλεγχο θα διευθύνει τη βιομηχανία στην παραγωγή αγροτικών μηχανημάτων, ρούχων και παπουτσιών για τους αγρότες. Τσακίζοντας τις αυταρχικές σχέσεις στα εργοστάσια, καταστρέφοντας τον καταπιεστικό μηχανισμό του καπιταλιστικού κράτους θα εγκαθιδρύοντας το κράτος των εργατών... οι εργάτες θα σπάσουν όλες τις αλυσίδες που δένουν τους αγρότες στην φτώχεια και την απελπισία».

Γιώργος Πίπτας

Απεργία στο Praktiker

Σε 24ωρη πανελλαδική απεργία και συγκέντρωση στο Πρωτοδικείο Αθηνών προχώρησαν την Τρίτη 20 Ιανουαρίου 2026 οι εργαζόμενοι στην Praktiker Hellas μετά από απόφαση τους Σωματείου τους συνεχίζοντας τον αγώνα τους για την υπογραφή ΣΣΕ. Την απεργία στήριξε η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας.

Όπως σημειώνει το Σωματείο Εργαζομένων στην Praktiker Hellas: «Μετά από 10 χρόνια χωρίς επιχειρησιακή σύμβαση, οι εργαζόμενοι πέτυχαν μια πρώτη θετική απόφαση μέσω του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας (ΟΜΕΔ). Η απόφαση αυτή προβλέπει αυξήσεις μισθών και βελτίωση των όρων εργασίας με αναδρομική ισχύ. Ωστόσο, η νέα διοίκηση της εταιρείας (Praktiker-Dedeman, ρουμανικών συμφερόντων) επέλεξε να προσφύγει δικαστικά κατά του σωματείου, αμφισβητώντας την απόφαση του ΟΜΕΔ. Η εκδίκαση της αγωγής αυτής έχει οριστεί για τις 20/01/26.

Το Σωματείο καταγγέλλει προσπάθεια εντατικοποίησης της εργασίας και κατάργησης των ειδικοτήτων μέσω ενός νέου “καθηκοντολογίου”, με αποτέλεσμα να γίνονται έρμαιο του περιβόητου “διευθυντικού δικαιώματος”, καθώς και την άρνηση της εργοδοσίας να κατοχυρώσει τα εργασιακά κεκτημένα μέσω συλλογικής σύμβασης. Οι εργαζόμενοι διεκδικούν:

Υπογραφή επιχειρησιακής σύμβασης με μισθούς και αυξήσεις που να καλύπτουν τις σύγχρονες ανάγκες τους. Σταθερά ωράρια εργασίας, κατάργηση των “σπαστών” ωραρίων και επαναφορά των κυλιόμενων ρεπό. Μηνιαίο προγραμματισμό εργασίας. Κατοχύρωση των ειδικοτήτων και αυστηρή τήρησή τους στην πράξη. Διασφάλιση των κανόνων υγιεινής και ασφάλειας σε όλους τους χώρους εργασίας».

ΕΜΠ Όχι έρευνα για τον πόλεμο

Σε κινητοποίηση προχώρησαν Φοιτητικοί Σύλλογοι στην Παρασκευή 16 Γενάρη στη Σύγκλητο του ΕΜΠ, απαιτώντας να μην περάσει η αλλαγή του Οδηγού Χρηματοδότησης και Διαχείρισης η οποία ουσιαστικά ανοίγει τον δρόμο στην έρευνα για τον πόλεμο.

Όπως αναφέρει η ανακοίνωση του ΣΕΚ στις Σχολές: «Στην Επιτροπή Ερευνών του ΕΜΠ, το πρωί της Τετάρτης 14/1/2026, προτάθηκε έκτακτα η αναθεώρηση/τροποποίηση του Άρθρου 2 “Βασικές αρχές δεοντολογίας – Ερευνητική αποστολή του Ε.Μ.Π” του Οδηγού Χρηματοδότησης και Διαχείρισης του ΕΛΚΕ. Συγκεκριμένα, η αφαίρεση της φράσης: “Η ιστορία του Ε.Μ.Π. είναι συνδεδεμένη με αγώνες για την ελευθερία και την ειρήνη. Για τον λόγο αυτό στο Ε.Μ.Π. δεν επιτρέπεται η διεξαγωγή ή συμμετοχή σε έρευνες για πολεμικούς σκοπούς οποιασδήποτε μορφής, με εξαίρεση την έρευνα για τις αμυντικές ανάγκες της χώρας, και δεν αναλαμβάνονται έρευνες με χρηματοδότηση από διε-

θνείς στρατιωτικούς συνασπισμούς”.

Η κυβέρνηση μαζί με την Πρυτανεία του ΕΜΠ στην ουσία δίνουν το πράσινο φως η έρευνα να υποταχθεί τελείως για τον πόλεμο και για το ΝΑΤΟ.

Δεν πρέπει να το αφήσουμε! Όπως παγώσαμε τα σχέδια για την συνεργασία του ΕΚΠΑ με την Lockheed Martin, έτσι μπορούμε κι τώρα να μπλοκάρουμε αυτή την αναθεώρηση. Θέλουμε έρευνα για τις ανάγκες μας, όχι για πολεμικούς εξοπλισμούς! Τα πανεπιστήμια μας είναι χώροι ιδεών και πολιτικοποίησης και όχι για να βάζουν πλάτη στη γενοκτονία της Παλαιστίνης και στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους. Χρειάζεται να κλιμακώσουμε απεργιακά και με καταλήψεις για να μπλοκάρουμε τα σχέδια τους και να τελειώνουμε με την πολεμοκάπηλη κυβέρνηση της ΝΔ. Οι εργάτες και οι αγρότες, οι λαοί, από την Τεχεράνη ως το Καρδάς και από την Παλαιστίνη μέχρι εδώ, είναι αυτοί που αποφασίζουν τις τύχες τους με τους αγώνες τους. Παλεύοντας για να γκρεμίσουμε τη ντόπια κυβέρνηση του πολέμου και της καταστροφής δυναμώνουμε τον αγώνα για να τελειώνουμε με το σύστημα που σπέρνει πείνα και θάνατο παντού».

ΕΛΜΕ Ηλείας

Την παραμονή Χριστουγέννων, ο διευθυντής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης Ηλείας ανακοίνωσε αιφνιδιαστικά ότι δύο κεντρικά σχολεία του Πύργου, το 2ο Γυμνάσιο και 2ο Λύκειο θα γίνουν Ωνάσεια. Παρά τη συγκυρία των σχολικών διακοπών υπήρξε άμεση αντίδραση με μαζική σύσκεψη και κινητοποίηση μέσα στις γιορτές από εκπαιδευτικούς και γονείς. Με το άνοιγμα των σχολείων οι καθηγητές/ριες των δύο σχολείων εξέφρασαν την αντίθεση τους στο σχέδιο, οι μαθητές/ριες ξεκίνησαν κατάληψη και κά-θε πρωί γινόταν συγκέντρωση μπροστά στα σχολεία.

Η κατάληψη σε όλα τα γυμνάσια και λύκεια του Πύργου συνεχίζεται μέχρι σήμερα και κάποιες μέρες κατάληψης έγιναν και σε σχολεία γύρω από τον Πύργο. Η ΕΛΜΕ που κάλεσε σε μπλοκάρισμα από την πρώτη στιγμή οργάνωσε νέα συνάντηση που συζητήθηκε γιατί πρέπει να καταργηθούν τα Ωνάσεια και να συνεχιστεί η δράση μας, με απεύθυνση στους γονείς και εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας. Την Παρασκευή 16 Γενάρη ήρθε επιτροπή από το Ίδρυμα Ωνάση για συνάντηση με το διευθυντή δευτεροβάθμιας και το δήμαρχο. Ήθελαν μάλιστα να μπουν στα υπό κατάληψη σχολεία να επιτηρήσουν τη λεία τους, αλλά με τη μεγάλη συγκέντρωση που οργανώθηκε με στάση εργασίας, μαθητές/ριες και γονείς δεν το επέτρεψε και η διαμαρτυρία συνεχίστηκε με πορεία στο Δημαρχείο που πήγαν για τη συνάντηση. Υπάρχει αποφασιστικότητα να μην επιτραπεί η αρπαγή των δημοσίων σχολείων από τους ιδιώτες.

Εκλογές ΕΛΜΕ

Την Πέμπτη 15/1 έγιναν οι εκλογές της ΕΛΜΕ Ηλείας με κύρια είδηση την απώλεια της μίας έδρας που είχε η ΔΑΚΕ (ΝΔ), αλλά και την ενίσχυση της συμμετοχής. Η Ανεξάρτητη Αριστερή Παρέμβαση - ΑΡΠΑ, παράταξη που συμμετέχουμε τα μέλη των Παρεμβάσεων και κάνει την προσπάθεια για οργάνωση της βάσης των εκπαιδευτικών, κλιμάκωση του αγώνα και ανάδειξη όλων των θεμάτων (Τέμπη, Παλαιστίνη κ.α.), διατήρησε το ποσοστό αυξάνοντας τις ψήφους.

Αποτελέσματα (σε παρένθεση του 2024)
ΨΗΦΙΣΑΝ 404 (326)
ΕΓΚΥΡΑ 399 (322)
ΑΣΕ 151 ψήφοι, 3 έδρες (114 ψήφοι, 3 έδρες)
ΑΡΠΑ 108ψ, 2 έδρες (88ψ, 2 έδρες)
ΕΑΚ 93ψ, 2 έδρες (68ψ, 1 έδρα)
ΔΑΚΕ 47ψ (52ψ, 1 έδρα)

Λουκάς Θεοτοκάτος, εκπαιδευτικός ΕΛΜΕ Ηλείας,
μέλος Δικτύου Εκπαιδευτικών «η Τάξη μας»

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Απεργία 21/1 ενάντια στις διώξεις

Την Τετάρτη 21 Γενάρη τρεις εκπαιδευτικοί του ΣΕΠΕ Λακωνίας «ο Πλήθων» που συμμετέχουν στην απεργία-αποχή από την αξιολόγηση καλούνται σε ακρόαση και απολογία στο πειθαρχικό συμβούλιο. Μία σειρά σωματείων εκπαιδευτικών απεργούν εκείνη τη μέρα καλώντας τις Ομοσπονδίες της εκπαίδευσης να κηρύξουν 24ωρη πανελλαδική απεργία. Απεργιακές συγκεντρώσεις θα γίνουν στην Τρίπολη στο πειθαρχικό συμβούλιο, στην Αθήνα στο Σύνταγμα στη 1μμ και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας.

«Η κυβέρνηση περικυκλωμένη από την οσμή των απαντών σκανδάλων, της οργής του κόσμου της εργασίας, των αγροτικών μπλόκων και των εργατικών αγώνων, βρίσκει αντιμέτωπη με την ήττα και στη μάχη της αξιολόγησης», σημειώνει η προκήρυξη το Δικτύου Εκπαιδευτικών «η Τάξη μας».

«Μπορεί η υπουργός Παιδείας να δήλωσε, πρόσφατα στη Βουλή, ότι η αντίσταση των εκπαιδευτικών, ενάντια στην αξιολόγηση «έχει καμφθεί», αλλά ο αγώνας ενάντια στην επιβολή της, κάθε άλλο παρά έχει τελειώσει. Η κα Ζαχαράκη εκφράζει ευσεβείς πόθους της κυβέρνησης, χωρίς να υπολογίζει τι λένε οι χιλιάδες εκπαιδευτικοί. Ακόμη και οι

22.000 εκπαιδευτικοί, που η υπουργός ισχυρίζεται ότι έχουν ήδη αξιολογηθεί, είναι το 14% του κλάδου. Αν αναλογιστούμε τα μέσα που χρησιμοποίησε η κυβέρνηση, τους εκβιασμούς, τα δικαστήρια, τα πειθαρχικά, τη λύσσα των φιλικών προς αυτή κονδυλοφόρων, τη στήριξη που απολάμβανε από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, τότε το ποσοστό αυτό, μετά από πέντε χρόνια εφαρμογής του σχετικού νόμου, αποτελεί δείγμα παταγώδους κυβερνητικής αποτυχίας.

Οι τρεις συναδέλφισσες όπως και χιλιάδες άλλες/οι δεν είναι «αρνήτριες» των εκπαιδευτικών τους καθηκόντων, όπως μας βάφτισε ο Μητσοτάκης. Είναι απεργοί και μετέχουν στην απεργία – αποχή. Το δικαίωμα στην απεργία κατακτήθηκε με αίμα και δεν απεμπολείται ούτε καταργείται από τους νοσταλγούς του επιθεωρητισμού ούτε από τα πειθαρχικά. Οι τρεις συναδέλφισσες δεν είναι μόνες. Παρά το ότι, έως αυτή τη στιγμή, οι εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες επιλέγουν να διευκολύνουν την κυβέρνηση και να μην κηρύσσουν 24ωρη απεργία, ως όφειλαν, δεκάδες ΣΕΠΕ και ΕΛΜΕ, σε όλη τη χώρα έχουν κηρύξει στάσεις εργασίας και οργανώνουν απεργιακές συγκεντρώσεις σε είκοσι πόλεις σε όλη τη χώρα. Είναι ώρα η ΔΟΕ και η ΟΛΜΕ να αλλάξουν στάση κηρύσσοντας 24ωρη απεργία. Η υπεράσπιση των 3 συναδελφισσών είναι υπόθεση ολόκληρου του κλάδου. Η 21η Γενάρη να γίνει μέρα καταδίκης του Υπουργείου και της κυβέρνησης, της επίθεσης στο απεργιακό δικαίωμα, στους συλλογικούς αγώνες και τα σωματεία. Συνεχίζουμε διεκδικώντας από τα σωματεία μας να προχωρήσουν σε μεγάλη γενική 48ωρη απεργία στις 27-28/2, τρία χρόνια μετά το έγκλημα των Τεμπών, ενάντια στην δολοφονική πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων».

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΤΗΣ ΙΔΙΟΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ & ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

ΚΑΙΝΕΡΙΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ

Απεργιακές κινητοποιήσεις
Τετάρτη 21 Γενάρη
Τρίπολη
> 10.30 ΠΔΕ Πελοποννήσου
Αθήνα
> 13.00 πλατεία Κλαυθμώνος

Η αξιολόγηση δεν θα περάσει
Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ

Δίκτυο Εκπαιδευτικών του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης **η τάξη μας**

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ Κάτω τα χέρια από την πρόεδρο του Σωματείου

Στις 3 Φλεβάρη, η πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζόμενων του Νοσοκομείου Άγιος Σάββας, Κατερίνα Πατρικίου, οδηγείται σε δίκη με κατηγορίες για «παράνομη βία κατά συρροή και συναυτουργία» και «διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας κατά συναυτουργία» για τα γεγονότα που συνέβησαν στο νοσοκομείο στις 24 Φλεβάρη 2024. Είναι μια ευθεία επίθεση στο σωματείο των εργαζόμενων του νοσοκομείου Άγιος Σάββας, που εδώ και χρόνια βρίσκεται στην πρώτη γραμμή υπεράσπισης της Δημόσιας Υγείας και των εργαζόμενων σε αυτήν. Μία σειρά σωματεία του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα έχουν εκδώσει ψηφίσματα συμπαράστασης απαιτώντας να σταματήσει η δίωξη της Κατερίνας Πατρικίου, προκηρύσσοντας διευκολυντική στάση εργασίας για συμμετοχή στη συγκέντρωση που καλεί το σωματείο εργαζομένων στα Δικαστήρια Ευελπίδων στις 3 Φλεβάρη στις 12:30μμ.

Μέχρι στιγμής ψηφίσματα συμπαράστασης έχουν εκδώσει η ΕΙΝΑΠ, η ΕΝΙΘ, τα σωματεία εργαζομένων στα νοσοκομεία Άγιος Σάββας, Έλενα Βενιζέλου, Ελπίς, Αγία Όλγα, ΑΧΕΠΑ. Από τα σωματεία εκπαιδευτικών οι ΣΕΠΕ: Κ. Σωτηρίου, Αριστο-

τέλης, Δ. Γληνός, Αμαρουσίου, η ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης και η Γ' ΕΛΜΕ. Μαζί, το σωματείο εργαζομένων στην Τσαμούρης ΑΕ, η ΠΟΣΠΕΡΤ, ο ΣΕΦΚ, το σωματείο εργαζομένων ΕΛΓΟ Δήμητρα και το σωματείο εργαζομένων στον Δήμο Μπραχαμίου. Η τεράστια συμπαράσταση που ολοένα και μεγαλώνει, δείχνει ότι οι κατηγορίες εναντίον της εργαζόμενης θα πέσουν στο κενό.

Όπως αναφέρει το ψήφισμα του Συλλόγου Εργαζομένων του νοσοκομείου ο Άγιος Σάββας: «Στις 24 Γενάρη του 2024, με απόφαση της συνέλευσης του σωματείου του Αγίου Σάββα, ξεκίνησε η απεργία διαρκείας των συμβασιούχων της καθαριότητας του νοσοκομείου, ενάντια στις απολύσεις που προετοίμαζε η διοίκηση του νοσοκομείου για την 1η Φλεβάρη, με σκοπό να παραδώσει την καθαριότητα του μεγαλύτερου ογκολογικού νοσοκομείου σε εργολάβους. Το σύνολο των συμβασιούχων της καθαριότητας συμμετείχε στην απεργία, και από τα ξημερώματα της 24ης Γενάρη, περιφρουρούσαν την απεργία τους καθημερινά, και η Κατερίνα Πατρικίου ως πρόεδρος του σωματείου, υλοποιούσε με τους συναδέλφους της την συλλογική απόφαση της συνέλευσης

τους. Η τότε διοικήτρια του νοσοκομείου και νυν διοικήτρια της Α ΥΠΕ, Ο. Μπαλαούρα, άφησε για μέρες το νοσοκομείο να βρωμίζει με ελλιπές και ανεκπαιδευτο προσωπικό από τον εργολάβο, βάζοντας σε κίνδυνο τις ζωές των ασθενών, αλλά έδειξε περισσό ζήλο για να προχωρήσει στην δίωξη της προέδρου του σωματείου από την πρώτη κιόλας μέρα της απεργίας».

Οι κατηγορίες απέναντι στην πρόεδρο θα καταπέσουν όπως κατέπεσαν το φθινόπωρο οι κατηγορίες απέναντι στον Κώστα Καταραχιά, τότε πρόεδρο του σωματείου εργαζομένων στο ίδιο νοσοκομείο ο οποίος διώχθηκε γιατί μέσα από τα σωματείο του κατήγγειλε τα ελλιπή μέτρα προστασίας απέναντι στον κορωνοϊό. Όπως κατέπεσαν ενάντια στον Κ. Γενηδούνια, πρόεδρο του σωματείου εργαζομένων στον ΟΣΕ, που πάλευε ενάντια στη διάλυση του σιδηροδρόμου. Όπως σπάνε στην πράξη διαρκώς οι προσπάθειες της κυβέρνησης να διαλύσει τα σχολεία στέλνοντας πειθαρχικά σε 2500 εκπαιδευτικούς. Η κυβέρνηση δείχνει τον φόβο της γιατί ξέρεi ότι η συλλογική δράση των εργαζομένων μπορεί να γίνει δύναμη ανατροπής αυτής και της πολιτικής της.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Εκλογές στο σωματείο

εδώ το παίρνουν και το κάνουν σημαία στα υπόλοιπα. Δώσαμε μάχες απέναντι στο χτύπημα κάρτας και τις εργασιακές αυθαιρεσίες που θα έφερνε. Οι τραυματισμοί δεν χτυπάνε κάρτες γιατί δουλεύουν παράνομα ωράρια ενώ πρέπει να μεσολαβεί ένα 11ωρο ανάπαυσης μέχρι να ξαναπιάσουν δουλειά. Δώσαμε μάχη απέναντι στο βραχιολάκι στα επείγοντα και για αυξήσεις. Κάναμε δυναμικές κινητοποιήσεις ενάντια στις απολύσεις προσωπικού και ενάντια στις συνδικαλιστικές διώξεις. Οι περισσότεροι από μας έχουν έρθει αντιμέτωποι με ποινές και απόπειρες τρομοκρατίας. Πάμε μπροστά, αυτό δεν μας κολλάει. Από τη μία υπάρχει το χαίδεμα των αυτιών του διοικητή, επιλογή κάποιων συνδικαλιστικών παρατάξεων και από την άλλη, η απευθείας σύγκρουση.

Είναι τραγικό αυτό που συμβαίνει στο νοσοκομείο. Η υποστελέχωση και η απαξίωση στους μισθούς, η απαξίωση γενικότερα στους εργαζόμενους, η έλλειψη σεβασμού. Η δουλειά είναι τόση πολλή που δεν βγαίνει, είμαστε σακατεμένοι οι περισσότεροι. Για όλα αυτά χρειάζεται αγώνας. Να γίνουμε περισσότεροι, να μιλήσουμε σε περισσότερο κόσμο και να κάνουμε την απεργιακή κλιμάκωση για την ανατροπή των πολιτικών στην Υγεία υπόθεση όλων των εργαζομένων».

Σοφία Γαρμπή

Πάλη για αυξήσεις στους μισθούς

ΑΔΕΔΥ

Παναττική στάση εργασίας σε όλο τον δημόσιο τομέα 12μ – 3μμ κήρυξε η ΑΔΕΔΥ στις 3 Φλεβάρη για την επαναχορήγηση του 13ου και 14ου μισθού. Απεργιακή συγκέντρωση καλεί στις 12:30μμ στο Συμβούλιο της Επικρατείας και θα ακολουθήσει πορεία στο Υπουργείο Οικονομικών «αφενός μεν για τη διεκδίκηση του 13ου και 14ου μισθού, αφετέρου δε για τη διεκδίκηση πραγματικών αυξήσεων στους μισθούς των Δημοσίων Υπαλλήλων, την κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης, τη χορήγηση του “κλεμμένου” μισθολογικού κλιμακίου, την πλήρη μισθολογική αναγνώριση της προϋπηρεσίας στον ιδιωτικό τομέα κλπ».

ΥΠ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Την Τετάρτη 14 Ιανουαρίου έγινε στο Υπ. Οικονομικών νέα συγκέντρωση σωματείων από το Υπ. Ανάπτυξης, το Υπ. Οικονομικών, την ΕΛΣΤΑΤ, τη ΓΤΠΣ κ.ά. για τη διεκδίκηση της Προσωπικής Διαφοράς, με τη συμμετοχή εκατοντάδων εργαζομένων.

Η συγκεκριμένη κινητοποίηση ήταν ένα βήμα κλιμάκωσης και γιατί ήταν η μαζικότερη από τις προηγούμενες, αλλά κυρίως γιατί είχε προηγηθεί σύσκεψη των πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων σωματείων που συμμετείχαν η οποία συγκρότησε τη Συντονιστική Επιτροπή Φορέων για την διεκδίκηση της Προσωπικής Διαφοράς. Πρόκειται για μια ποιοτική αναβάθμιση του συγκεκριμένου αγώνα, με τα συνδικάτα να μπαίνουν για πρώτη φορά μπροστά με τέτοιο τρόπο και να πλαισιώνουν τον ήδη υπάρχοντα συντονισμό των νέων συναδέλφων.

Στη συγκέντρωση στήθηκε μικροφωνική και πανό και ζητήθηκε από αντιπροσωπεία συνδικαλιστών και εκπροσώπων των σωματείων, για ακόμα μια φορά, συνάντηση με τον Υπουργό (ως τώρα έχει πραγματοποιηθεί μόνο με Υφυπουργό και Γραμματείς). Ο Διευθυντής Γραφείου, με πολύ προκλητικό ύφος, όχι μόνο μετέφερε αρνητική απάντηση αλλά αντιπρότεινε συνάντηση με τον ίδιο το επόμενο πρωί, προκειμένου να αποφύγει τη μαζική συμμετοχή του κόσμου της ώρα της συνάντησης. Οι εργαζόμενοι πραγματοποιήσαμε συνέλευση επί τόπου μπροστά στο Υπουργείο, όπου καταγγείλαμε τη συμπεριφορά και την άρνηση της κυβέρνησης, ωστόσο αποφασίσαμε να συγκεντρωθούν όσοι μπορούν την επόμενη μέρα και να γίνει έστω και αυτή η συνάντηση. Η κοροϊδία εκ μέρους της ΝΔ συνεχίστηκε και την επόμενη μέρα όταν την ώρα της συνάντησης ο Διευθυντής ενημέρωσε ότι «η συνάντηση ήταν 3 ώρες μετά και οι συνδικαλιστές δεν είχαν καταλάβει καλά», οπότε η αντιπροσωπεία προφανώς αποχώρησε καταγγέλοντας για ακόμα μια φορά.

Παρά την απαράδεκτη αντιμετώπιση του Υπουργείου και τις έως τώρα δηλώσεις ότι «αυτή η φορά η Προσωπική Διαφορά δεν θα δοθεί», οι συνάδελφοι στη συνέλευση δήλωσαν ότι δεν πτοούνται και σε κάθε περίπτωση είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουν με νέες κινητοποιήσεις και μεγαλύτερη ορμή. Αμέσως μετά τα γεγονότα ο Συντονισμός σωματείων εξέδωσε κοινή ανακοίνωση όπου καλούσε σε νέα κινητοποίηση την Τρίτη 20/1, 3.30μμ στο Υπουργείο, και πρότεινε στους εμπλεκόμενους φορείς γύρο γενικών συνελεύσεων στις 29/1 για καλύτερη οργάνωση του αγώνα.

Νίκος Τουρνάς, μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ

14/1, Συγκέντρωση στο Υπουργείο Οικονομικών. Φωτό: Τιάνα Ανδρέου

Στις 11 και 12 Φλεβάρη το Σωματείο Εργαζομένων στο Νοσοκομείο Ευαγγελισμός προχωρά σε εκλογές για την ανάδειξη Διοικητικού Συμβουλίου. Η Ενωτική Πρωτοβουλία, το ανεξάρτητο ενωτικό σχήμα στον Ευαγγελισμό δίνει τη μάχη των εκλογών μαζί με την οργάνωση των απεργιακών μαχών με πρώτο σταθμό την απεργία των νοσοκομείων στις 28 Γενάρη.

«Αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε μέσα από τη συμμετοχή μας στις εκλογές είναι καταρχήν να μιλήσουμε με τον κόσμο», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η Ντίνα Γκινάκη, τεχνολόγος-ακτινολόγος στο νοσοκομείο, υποψήφια με την Ενωτική Πρωτοβουλία. «Προσπαθούμε να φτάσουμε στο να φτιάξουν τα πράγματα γιατί αυτή τη στιγμή το σωματείο σε ένα μεγάλο μέρος δεν προχωρά τους αγώνες. Από τη μεριά μας, μιλάμε συνέχεια με το προσωπικό, με όλες τις ειδικότητες και αυτό είναι κάτι που λείπει. Είμαστε όλοι κρίκοι μίας αλυσίδας. Τα προβλήματα και του καθαριστή και του τραυματιοφορέα και του γιατρού είναι κοινά. Το κτήριο είναι άθλιο, τα μηχανήματα που δουλεύουμε επίσης. Δουλεύουμε με ΟΑΕΔ, με συμβασιούχους, με τους μισούς από αυτούς που χρειάζομαστε για να δουλεύουμε. Από την άλλη η κυβέρνηση ενώ έχει τόσες χιλιάδες αιτήσεις λέει ότι δεν βρίσκει προσωπικό για να έρθει να δουλέψει, ούτε μονιμοποιεί αυτούς που ήδη υπάρχουν. Όλα αυτά πρέπει να ειπωθούν και να διεκδικηθούν. Οπότε προσπαθούμε να επικοινωνήσουμε με τον κόσμο και να δουλέψουμε μέσα στο σωματείο οργανώνοντας απεργιακές δράσεις από τα κάτω.

Ο Ευαγγελισμός λειτουργεί λίγο πειραματικά σε σχέση με τις κυβερνητικές επιλογές στην Υγεία. Ό, τι λειτουργεί

Συντονιζόμαστε ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις

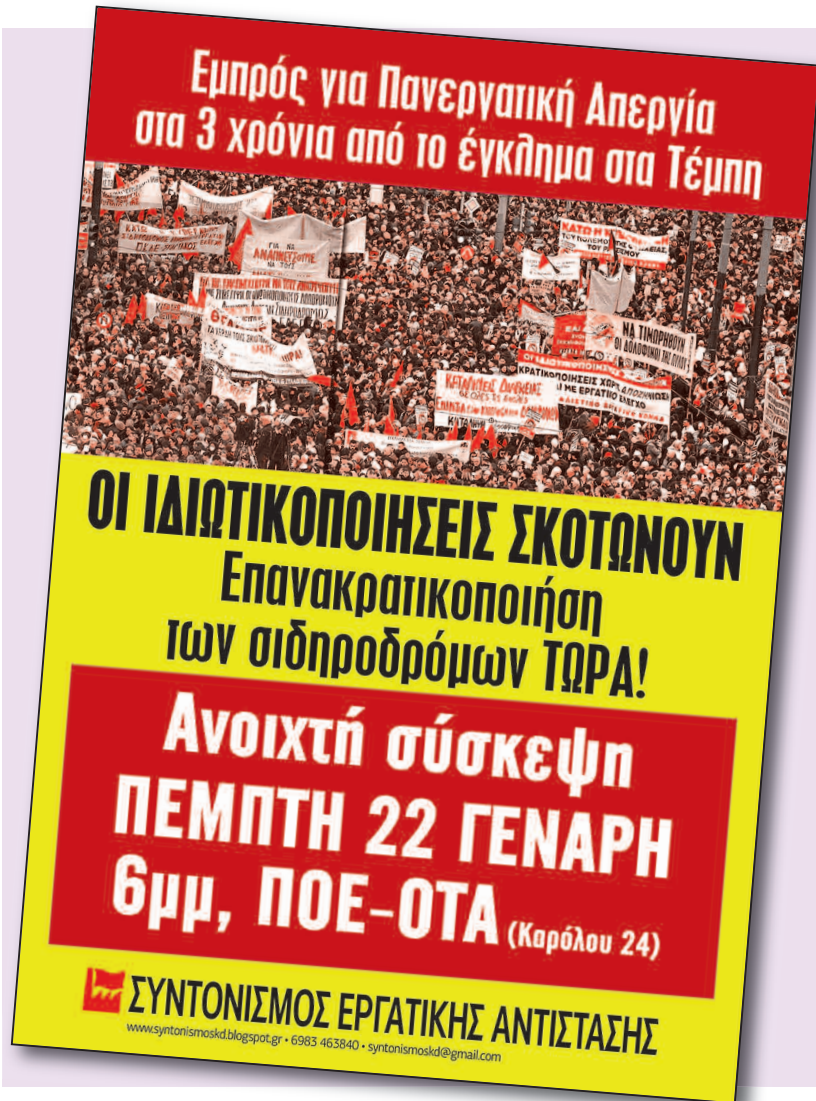
Αν συνεχιστεί η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων σε λίγο δεν θα υπάρχει η χώρα. Το αεροδρόμιο π.χ αν το έχει ένας ιδιώτης μπορεί να το κλείσει αύριο μεθαύριο. Δικό του είναι ό,τι θέλει το κάνει. Τα τελευταία χρόνια ξεπουλιέται ολόκληρη η Ελλάδα, γι' αυτό και η αντίσταση στις ιδιωτικοποιήσεις είναι και θα είναι πάντα ψηλά στις προτεραιότητές μας. Το είδαμε στο σιδηρόδρομο, στα αεροδρόμια, στις υποδομές, παντού με καταστροφικά αποτελέσματα.

Το βλέπουμε και στον πρωτογενή τομέα που τον καταστρέφουν για να πουληθούν οι εκτάσεις που ταΐζουν την Ελλάδα, προκειμένου να γίνουν φωτοβολταϊκά κι ανεμογεννήτριες. Και έρχονται οι φωτιές του καλοκαιριού και οι πλημμύρες του χειμώνα για να βοηθήσουν σε αυτό το σχέδιο. Η ιδιωτικοποίηση είναι κυβερνητικό πρόγραμμα με διάρκεια. Δεν είναι ένα στιγμιότυπο. Είναι πρόγραμμα για να μη μείνει τίποτα δημόσιο. Για τους κυβερνήτες μας η Ελλάδα είναι κατάλληλη μόνο για τον τουρισμό. Μέχρι και τις παραλίες πουλάνε.

Αναφορικά με το FIR Αθηνών -από το οποίο εξαρτάται όλη η δυνατότητα προσγείωσης κι απογείωσης των αεροσκαφών και είδαμε τι έγινε στην αρχή της χρονιάς με την κατάρρευση των συστημάτων- βρίσκεται σε μια κατάσταση ανάλογη με τα όσα ισχύουν στο σιδηρόδρομο και οδήγησαν στα Τέμπη. Η κυβέρνηση ακολουθεί την ίδια λογική και φιλοσοφία, αυτή του "κανένας μας δεν είδε, δεν ξέρει, δεν φταίει" και προπαντός ο Μητσοτάκης. Για να πουν ότι κάτι έκαναν γι' αυτό που συνέβη στις 5 Γενάρη υποχρέωσαν σε παραίτηση τον διοικητή της ΥΠΑ για να αποσείσουν τις δικές τους ευθύνες. Την ευθύνη για τον εκσυγχρονισμό των συστημάτων ελέγχου και καθοδήγησης του εναερίου χώρου τον έχει η εκάστοτε κυβέρνηση. Κανείς διοικητής δεν μπορεί να κάνει το παραμικρό αν δεν έχει τη χρηματοδότηση. Εκείνη την ημέρα κινδυνέψαμε με ένα δυστύχημα χειρότερο από το μακελειό που έγινε στα Τέμπη. Όταν δεν ελέγχεται με τα πλέον σύγχρονα μέσα ο χώρος του αέρα δεν ξέρει κανένα αεροπλάνο πότε να κατέβει, σε ποιο ύψος να πετάει ακόμα και το αν έρχεται κάποιο άλλο αεροπλάνο πάνω του. Για να μη μιλήσουμε για τους κινδύνους που γεννιούνται σε στρατιωτικό επίπεδο -σε μια τέτοια μάλισσα περίοδο- όταν χάνεται ο έλεγχος του εναερίου χώρου.

Στις 22/1 ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης οργανώνει συνάντηση συνδικαλιστών/ριών και μαχητικών εργαζομένων από όσο το δυνατόν περισσότερα σωματεία κι εργατικούς χώρους προκειμένου να συντονιστούν οι ενέργειες που πρέπει να γίνουν ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των πάντων που προγραμματίζει η κυβέρνηση. Χρειάζεται εργαζόμενοι και συνταξιούχοι να κλιμακώσουμε τον αγώνα μας όλοι μαζί συντονισμένα, ώστε στην επέτειο των τριών χρόνων από το έγκλημα των Τεμπών να δώσουμε μια δυναμική απάντηση σε όσα ετοιμάζουν εκείνοι που το μόνο τους μέλημα είναι να θησαυρίσουν οι ίδιοι ανεξάρτητα αν αυτό σημαίνει τη διάλυση της χώρας και των υποδομών της.

Χρίστος Σαββάκης,
αναπληρωτής γενικός γραμματέας Συνδέσμου
Συνταξιούχων Ολυμπιακής και ξένων
αεροπορικών εταιριών

Τρία χρόνια μετά το έγκλημα στα Τέμπη αυτά που έχουν αλλάξει είναι πολύ λίγα. Είναι περισσότερο σε επικοινωνιακό επίπεδο χωρίς ουσία από πίσω. Ακόμα και οι σηματοδοτήσεις ή οι τηλεδιοικήσεις που έχουν μπει σε κάποια κομμάτια, δεν υπάρχουν εργαζόμενοι του ΟΣΕ για να τα υποστηρίξουν. Τα κρατάει εργολάβος. Χρειάζεται επαρκές μόνιμο προσωπικό κι αυτό δεν υπάρχει. Το προσωπικό απαξιώνεται. Ακούμε συνεχώς ότι θα μπουκν μεγάλα σχήματα που θα αναλάβουν τη συντήρηση και θα θυμίζει ιδιωτικοποίηση. Αλλά αν θες να έχεις σιδηρόδρομο θα πρέπει να έχεις μόνιμους υπαλλήλους.

Συν τοις άλλοις πλέον δεν έχουμε δρομολόγια. Αν δεν έχεις κόσμο να τα υποστηρίξει πώς θα έχεις δρομολόγια; Το κλίμα που υπάρχει είναι ότι έχει χειροτερέψει η κατάσταση στο σιδηρόδρομο. Οι όποιες παρεμβάσεις έχουν γίνει δεν είναι με όρους μόνιμης εργασίας. Το μόνιμο προσωπικό του ΟΣΕ μαζί με την ΕΡΓΟΣΕ (που κι αυτοί είναι κάποιες ηλικίας πια) δεν ξεπερνάει τα 700 άτομα – μάλλον είναι λιγότεροι. Υπάρχουν 600 εργαζόμενοι με μπλοκάκια που εργάζονται με συμβάσεις ατομικού χαρακτήρα χωρίς δικαιώματα, συν κόσμος από τον ιδιωτικό τομέα που θα έρθει για να στελεχώσει τις ανώτερες διευθυντικές θέσεις. Μιλάμε για εργαζόμενους τριών – τεσσάρων ταχυτήτων. Για τον σιδηρόδρομο όμως η ουσία είναι να υπάρχουν μόνιμοι υπάλληλοι να κάνουν τη δουλειά για πολλά χρόνια, να υπάρχει συνέχεια, εκπαίδευση κι εμπειρία για μεγαλύτερη ασφάλεια.

Ο ξεσηκωμός που σηματοδοτεί η επέτειος του εγκλήματος στα Τέμπη τα τελευταία χρόνια θα πρέπει να συνεχιστεί. Δεν αφορά μόνο τον σιδηρόδρομο. Είναι μια σειρά κλάδοι που απεργούν κι αντιστέκονται στις επιθέσεις της κυβέρνησης. Όλοι αυτοί οι εργαζόμενοι/ες θα πρέπει να ενωθούν και μια μεγάλη γενική απεργία στην επέτειο των Τεμπών δίνει αυτή τη δυνατότητα. Ανεξάρτητα από τις αποφάσεις που έχει πάρει η Καρυστιανού, το Κίνημα των Τεμπών μπορεί να συνεχίσει, να συσπειρώσει όλον αυτόν τον κόσμο γιατί γύρω μας είναι αμέτρητα τα πεδία πολιτικής και ταξικής σύγκρουσης.

Η σύσκεψη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης στις 22/1 είναι μια πολύ καλή ευκαιρία οργάνωσης της δράσης όλων αυτών των κομματιών με ορίζοντα μια μεγάλη απεργία στη συμπλήρωση τριών χρόνων από τα Τέμπη.

Παναγιώτης Καλλιτσης,
συνδικαλιστής εργαζόμενος στον ΟΣΕ

Μέσα στις γιορτές, το μπλακ άουτ στα ιδιωτικοποιημένα εδώ και χρόνια αεροδρόμια, υπενθύμισε με δραματικό τρόπο ότι η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων και των περικοπών, μετατρέπει σε Τέμπη όλες τις μεταφορές και όχι μονάχα στους σιδηρόδρομους. Μονάχα εξαιτίας της προσπάθειας των Ελεγκτών Εναέριας Κυκλοφορίας και των εργαζόμενων της ΥΠΑ, δεν θρηνήσαμε εκατοντάδες νέα θύματα σε «νέα Τέμπη», στον αέρα αυτή τη φορά.

Στις 28 Φλεβάρη συμπληρώνονται τρία χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη. Τρία χρόνια από τη την δολοφονία 57 ανθρώπων και τίποτε δεν έχει αλλάξει προς το καλύτερο για τον σιδηρόδρομο. Η Hellenic Train που είναι υπεύθυνη για το έγκλημα, παραμένει ιδιοκτήτης, τα δρομολόγια των σιδηροδρόμων έχουν συρρικνωθεί με δυο (!) μονάχα δρομολόγια Αθήνα - Θεσσαλονίκη για τα οποία η εταιρία τσεπώνει κάθε χρόνο 50 εκατομμύρια ευρώ ενίσχυση. Με καθημερινές βλάβες που ταλαιπωρούν τον κόσμο, με τεράστιες ελλείψεις προσωπικού, απαρχαιωμένο εξοπλισμό και με διώξεις συνδικαλιστών που προειδοποιούσαν για το έγκλημα στα Τέμπη.

Όλες και όλοι ξέρουμε ότι η αιτία για το έγκλημα στα Τέμπη, είναι η ιδιωτικοποίηση των σιδηροδρόμων και μαζί της η κυβέρνηση της ΝΔ που προσπαθεί, όχι μονάχα να συγκαλύψει αυτό το έγκλημα, αλλά ακόμη χειρότερα απλώνει την ιδιωτικοποίηση παντού μετατρέποντας σε Τέμπη όλες τις μεταφορές.

Το μπλακ άουτ στα αεροδρόμια δείχνει ότι οι αεροπορικές μεταφορές εξαιτίας της πολιτικής των ιδιωτικοποιήσεων και των περικοπών κινδυνεύουν να οδηγήσουν σε τεράστιες καταστροφές. Την ίδια ώρα, προχωράει με ταχύτατους ρυθμούς στην ιδιωτικοποίηση των αστικών συγκοινωνιών της Αθήνας. Έχει παραδώσει πάνω από 60 λεωφορειακές γραμμές στους ιδιώτες με αποτέλεσμα συνεχή «ατυχήματα» εξαιτίας της υπερεργασίας των οδηγών. Ξηλώνει τα τρόλεϊ, και με στόχο να παραδώσει τις γραμμές σε ιδιώτες. Αφήνει χωρίς προσωπικό, ανταλλακτικά και νέους συρμούς το ΜΕΤΡΟ και όλες τις αστικές συγκοινωνίες, με αποτέλεσμα την καθημερινή ταλαιπωρία εκατοντάδων χιλιάδων εργαζομένων.

Έχει ξεκινήσει την ιδιωτικοποίηση των ΕΛΤΑ με το κλείσιμο 200 καταστημάτων, την ιδιωτικοποίηση των κέντρων διαλογής σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, και την ιδιωτικοποίηση των οικονομικών τους υπηρεσιών. Έχει σταθερά στο στόχαστρο την ιδιωτικοποίηση του νερού, γι' αυτό και αυξάνει τα τιμολόγια της ΕΥΔΑΠ, και θέλει να ξεπουλήσει όλες τις δημοτικές επιχειρήσεις ύδρευσης των πόλεων. Και μαζί πηγαίνει η ιδιωτικοποίηση της Ενέργειας που έχει σημάνει αβάστακτες αυξήσεις στα τιμολόγια.

Αυτές τις επιλογές της κυβέρνησης, μπορούμε να τις τσακίσουμε. Απέναντι στην καταστροφική πολιτική που ξεπουλάει στους ιδιώτες κάθε δημόσιο αγαθό που έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι και όλη η κοινωνία, χρειάζεται να δώσουμε μαζική εργατική απάντηση.

Να προχωρήσουμε σε πανεργατική απεργία στην συμπλήρωση τριών χρόνων από το έγκλημα στα Τέμπη διεκδικώντας την επανακρατικοποίηση των σιδηροδρόμων. Να πάρουμε τον έλεγχο από τα διαπλεκόμενα συμφέροντα που βάζουν τις ζωές κάτω από τα κέρδη τους. Η Hellenic Train είναι συνένοχη μαζί με την κυβέρνηση, στο έγκλημα με τη δολοφονική κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων και της φτώχειας. Γι' αυτό πρέπει να πληρώσει για το έγκλημά της. Να εκδιωχθεί χωρίς καμιά αποζημίωση. Και οι σιδηρόδρομοι και όλο το έργο τους, να γίνουν κρατικοί με εργατικό έλεγχο. Γιατί καταλαβαίνουμε ότι η πάλη για την κρατικοποίηση των σιδηροδρόμων αφορά ολόκληρη την εργατική τάξη. Γιατί είναι πάλη για την ασφάλεια και τη ζωή της που γίνεται καθημερινά θυσία στο βωμό του κέρδους.

Να διεκδικήσουμε να σταματήσει κάθε ιδιωτικοποίηση και οι περικοπές που φέρνουν πιο κοντά «νέα Τέμπη» όπως στις συγκοινωνίες, και καταστρέφουν κάθε δημόσια υπηρεσία που έχει ανάγκη η κοινωνία

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Να σώσουμε τα ΕΛΤΑ

Συγκέντρωση ενάντια στο κλείσιμο και την ιδιωτικοποίηση των ΕΛΤΑ καλεί ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης την Πέμπτη 29 Γενάρη στις 4μμ στο Υπ. Οικονομικών στο Σύνταγμα.

«Αντί να επιτρέψουμε στον Μητσοτάκη να χαρίσει τα ταχυδρομεία στους ιδιώτες, να διεκδικήσουμε την κρατικοποίηση όλων των ιδιωτικών επιχειρήσεων ταχυμεταφορών που θέλουν να αρπάξουν τα ΕΛΤΑ» τονίζει ο Συντονισμός στο κάλεσμά του. «Η απόφαση της κυβέρνησης Μητσοτάκη να κλείσει πάνω από 200 καταστήματα των ΕΛΤΑ και να επιταχύνει την ιδιωτικοποίηση των Δημόσιων Ταχυδρομείων, είναι μια πρόκληση για κάθε εργαζόμενο, και για όλη την κοινωνία. Θα σημάνει χειρότερες υπηρεσίες για εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους και συνταξιούχους και ταυτόχρονα θα σημάνει χιλιάδες απολύσεις για τους εργαζόμενους των ΕΛΤΑ. Έτσι τα δημόσια ταχυδρομεία, “χωρίς βάρη” πλέον θα ξεπουληθούν σε κάποιον ιδιώτη όπως ακριβώς έκαναν και με τον ΟΣΕ πριν λίγα χρόνια, με τραγική συνέπεια το έγκλημα στα Τέμπη...

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη λέει ψέματα ότι το κόστος των ΕΛΤΑ είναι υπέρογκο και γι’ αυτό “μπαίνουν μέσα”. Η αλήθεια είναι ότι για την κυβέρνηση Μητσοτάκη χρήματα υπάρχουν για να αγοράζουν όπλα, για να τα παίρνουν οι “φραπέδες” και οι “χασάπηδες” μέσω ΟΠΕΚΕΠΕ. Χρήματα υπάρχουν για να τα μοιράζουν στις ιδιωτικές εταιρίες σαν “κίνητρα”. Αλλά την ίδια ώρα δεν υπάρχουν χρήματα για την Υγεία και τα νοσοκομεία ρημάζουν, δεν υπάρχουν για εκπαιδευτικούς και τα σχολεία έχουν τεράστια κενά, δεν υπάρχουν για τις δημόσιες συγκοινωνίες. Στην πραγματικότητα η κυβέρνηση Μητσοτάκη συρρικνώνει τα ΕΛΤΑ, μειώνοντας το έργο τους προς όφελος των ιδιωτικών εταιριών».

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ 28 ΓΕΝΑΡΗ

Απεργιακή απάντηση στο σφαγείο του Γεωργιάδη

Σε απεργία κατεβαίνουν οι εργαζόμενοι των δημόσιων νοσοκομείων την Τετάρτη 28 Γενάρη. Σε πανελλαδική στάση εργασίας καλεί η ΠΟΕ-ΔΗΝ από τις 8πμ ως τις 3μμ. Στην Αθήνα απεργιακή συγκέντρωση θα γίνει στις 11πμ στο Υπ. Υγείας.

Αφορμή για τον νέο απεργιακό σταθμό των υγειονομικών είναι οι νέοι οργανισμοί των νοσοκομείων που φέρνει το Υπουργείο Υγείας στην προσπάθειά του να “εξαφανίσει” τις τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό. Κάνοντας τις αναγκαίες προσλήψεις; Προφανώς και όχι... Αρκεί να ξαναγράψουν τα οργανογράμματα των νοσοκομείων βγάζοντας από τη μέση τις χιλιάδες κενές θέσεις.

Όπως καταγγέλει το **Συντονιστικό Νοσοκομείων** «οι νέοι οργανισμοί που θέλει να “μαγειρέψει” το υπουργείο Υγείας είναι μια προσπάθεια να “νομιμοποιήσει” και να μονιμοποιήσει τα συρρικνωμένα, χωρίς προσωπικό νοσοκομεία, και θα σημάνουν συγχωνεύσεις κλινικών και τμημάτων, συγχωνεύσεις “μικρών” νοσοκομείων. Το έχει πει ο Μητσοτάκης, ότι για την Κρήτη το όραμά του είναι να μείνει μόνο το ΠΑΓΝΗ και όλα τα υπόλοιπα νοσοκομεία του νησιού (Χανιά, Ρέθυμνο, Ιεράπετρα, Σητεία, Άγιος Νικόλαος) να υποβαθμιστούν μέχρι να κλείσουν οριστικά. Και αυτό δεν ισχύει μονάχα για την επαρχία.

Οι νέοι οργανισμοί φέρνουν συγχωνεύσεις κλινικών και τμημάτων, συγχωνεύσεις ολοκληρών νοσοκομείων αφού προβλέπει συγχώνευση και κατάργηση της αυτόνομης λειτουργίας των διασυν-

δεόμενων νοσοκομείων. Για παράδειγμα στο ΓΝΑ Γεννηματάς θέλουν να συγχωνεύσουν όλα τα ακτινολογικά σε ένα κεντρικό υδροκέφαλο τμήμα, την “απαγωγή” των κλινικών του Δυτ. Αττικής στο Αττικό, τη συνεχή προσπάθεια υποβάθμισης του Έλενα Βενιζέλου και συγχώνευσή του με το Αλεξάνδρας, την συγχώνευση των χειρουργικών κλινικών του Ευαγγελισμού και με προοπτική κλεισίματος της μονάδας μεταμοσχεύσεων.

Οι νέοι οργανισμοί δεν θα αποτυπώνουν την πραγματικότητα που βιώνουμε εργαζόμενοι και ασθενείς στα δημόσια νοσοκομεία. Την έλλειψη προσωπικού που εξοντώνει τους εργαζόμενους και ταλαιπωρεί τους ασθενείς. Δεν θα μιλάει για τις 35.000 κενές οργανικές θέσεις που υπάρχουν στα νοσοκομεία μας. Δεν θα λέει ότι από το 2009 το ΕΣΥ έχασε το 13,6% των νοσοκομείων του μέσω κλεισίματος ή συγχωνεύσεων τους και το 23,5% των κρεβατιών του. Οι μοναδικές αυξήσεις στην Υγεία δίνονται για να πάνε στις τσέπες των ιδιωτών που λυμάνονται τις υπηρεσίες των δημόσιων νοσοκομείων».

«Η απεργία της ΠΟΕΔΗΝ στις 28 Γενάρη είναι η ευκαιρία μας για να ανοίξουμε αυτήν την μάχη και γι’ αυτό πρέπει να είναι η μεγαλύτερη απεργία που έχουμε κάνει, πιάνοντας το νήμα από τις μεγάλες μάχες που έχουμε δώσει όλο το προηγούμενο διάστημα και έχουν φέρει την κυβέρνηση σε κατάσταση κρίσης» σημειώνουν οι εργαζόμενοι/ες που συσπειρώνονται στο Συντονιστικό. «Διεκδικούμε από την ΟΕΝΓΕ, την ΕΙ-

6/11/25, Απεργία στην Υγεία. Φωτό: Σοφία Γαρυπί

ΝΑΠ να καλέσουν στην απεργία στις 28 Γενάρη, γιατί οι νέοι οργανισμοί και η διάλυση που φέρνουν αφορά όλους τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία. Διεκδικούμε η ΑΔΕΔΥ να προχωρήσει σε απεργιακή κινητοποίηση για όλο το Δημόσιο.

Το αγωνιστικό κομμάτι σε κάθε νοσοκομείο χρειάζεται να μπει μπροστά για να οργανώσει την επιτυχία της απεργίας. Να προχωρήσουμε σε κάθε νοσοκομείο σε γενικές συνελεύσεις οργάνωσης της απεργίας, να προχωρήσουμε στη συγκρότηση απεργιακών επιτροπών παντού σε κάθε νοσοκομείο. Μπορούμε να τους νικήσουμε».

Η οργάνωση από τα κάτω έχει ξεκινήσει. «Στην Παμμακάριστο έγινε μια πρώτη συνάντηση για τη δημιουργία Επιτροπής Αγώνα την Τρίτη 20/1» μεταφέρει ο

Πάρης Ιωάννου, ειδικευόμενος γιατρός στο νοσοκομείο. «Η συμμετοχή και η συζήτηση δημιούργησε αρκετά αισιόδοξες εντυπώσεις. Συμμετείχαν συνάδελφοι/ισσες από πολλά τμήματα και ειδικότητες. Συζητήσαμε για τα προβλήματα του νοσοκομείου όπως την υπερεφημέρευση και τις ελλείψεις, την οργάνωση της απεργίας στις 28/1 και την ανάγκη να προχωρήσουμε σε γενική συνέλευση του νοσοκομείου για να αποφασίσουμε την κλιμάκωση των δράσεών μας. Ξεκινάμε συλλογή υπογραφών για συνέλευση και πάμε να οργανώσουμε τη συμμετοχή μας στην κινητοποίηση της 28ης Ιανουαρίου. Θα προχωρήσουμε σε νέες συναντήσεις της επιτροπής για να οργανώσουμε τα επόμενα βήματα».

Σ.Μ.

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Τοξικά επίπεδα φορμαλδεΐδης!

Οι εργαζόμενοι στο Παθολογοανατομικό εργαστήριο του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Ιωαννίνων καταγγέλουν ότι τα επίπεδα της καρκινογόνου ουσίας φορμαλδεΐδης είναι τετραπλάσια από το ασφαλές όριο στον χώρο εργασίας τους. Η διοίκηση το νοσοκομείου απαντάει να δουλεύουν με... ανοιχτά παράθυρα.

Μάλιστα, όπως καταγγέλει το **Αριστερό Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή** καλώντας στην απεργία της 28ης Γενάρη, «οι επίσημες μετρήσεις κοινοποιήθηκαν στη Διοίκηση του ΠΓΝΙ από τις 16/12/25, ενώ στους άμεσα εμπλεκόμενους, που εκτίθενται καθημερινά πάνω από 8 ώρες στα τοξικά επίπεδα φορμαλδεΐδης, δόθηκαν από τη Διοίκηση έναν μήνα μετά, κάτω από τις ισχυρές πιέσεις που άσκησαν οι εργαζόμενοι του τμήματος. Όπως καταγγέλλουν οι ειδικευόμενοι ιατροί του τμήματος, αρχικά τους δόθηκαν προφορικά ψευδή στοιχεία για τα επίπεδα, με χαμηλότερη τιμή».

Οι ειδικευόμενοι ιατροί, με ενυπόγραφη επιστολή τους προς τη Διοίκηση του ΠΓΝΙ και την ΕΙΝΗ, εκφράζουν την ανησυχία τους για την υγεία τους, αφού υποφέρουν από πονοκεφάλους και ορισμένοι έχουν εκδηλώσει δερματικά προβλήματα και δύσπνοια. Η μακροχρόνια έκθεση στη φορμαλδεΐδη προκαλεί χρόνιες βρογχίτιδες, επιδείνωση του άσθματος, αλλεργικές δερματίτιδες στην επαφή με τα υδατικά διαλύματα, καρκίνο ρινοφάρυγγα και ρινικής κοιλότητας, ενώ σε κάποιες μελέτες έχει σχετιστεί με αυξημένο κίνδυνο λευχαιμίας. Μέχρι

και σήμερα δεν έχουν χορηγηθεί στους εργαζόμενους ειδικά μέσα ατομικής προστασίας, ούτε έχει υπάρξει καμία επίσημη ενημέρωση για το πλάνο αναδιαμόρφωσης του εργαστηρίου με ειδικούς απαγωγούς/εξαερισμούς, ώστε ο χώρος να είναι ασφαλής για τους εργαζόμενους. Αντίθετα, η μόνη οδηγία που δόθηκε είναι να εργάζονται με ανοιχτά παράθυρα, μέσα στο ψύχος, καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι.

«Την ώρα που η κυβέρνηση κάνει περικοπές στις δαπάνες για τη δημόσια υγεία για να τα δίνει στους πολεμικούς εξοπλισμούς και τους τραπεζίτες, τσακίζει τη δημόσια υγεία, αναγκάζοντας τον κόσμο να πληρώνει τους ιδιώτες για να θεραπευτεί, ταυτόχρονα θέτει σε κίνδυνο τις ζωές των εργαζομένων στο ΕΣΥ. Δεν ξεχνάμε τους συναδέλφους που έπαθαν εγκαύματα την ώρα χειρουργικής επέμβασης στο ΕΛΠΙΣ προ μηνών, τις πτώσεις ασανσέρ σε Γεννηματά, Ερυθρό Σταυρό και Παίδων.

Είναι σκάνδαλο να αναγκάζουν τους συναδέλφους μας να είναι εκτεθειμένοι σε τοξικές-καρκινογόνες ουσίες!

Στηρίζουμε τα αιτήματα των ειδικευόμενων ιατρών για άμεση παροχή και συνεχή εξασφάλιση κατάλληλων Μέσων Ατομικής Προστασίας για ασφαλή εργασία σε χώρους με έκθεση στη φορμαλδεΐδη» τονίζει μεταξύ άλλων το Αριστερό Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή και καλεί την ΕΙΝΗ και το σωματείο του νοσοκομείου «να πάρουν απόφαση στήριξης στους συναδέλφους για αποχή από την εργασία στους χώρους που είναι επιβλαβείς για την υγεία τους, μέχρι να γίνουν οι κατάλληλες ενέργειες, και για κινητοποίηση στη Διοίκηση του ΠΓΝΙ. Καλούμε όλες και όλους σε μαζική συμμετοχή στην απεργία της ΠΟΕ-ΔΗΝ στις 28 Γενάρη, για να μην περάσουν οι συγχωνεύσεις και τα κλεισίματα που θέλουν να φέρουν με τους νέους οργανισμούς στο ΕΣΥ. Κλιμακώνουμε τον αγώνα για να τελειώσουμε με την κυβέρνηση της ΝΔ που συνεχίζει απροκάλυπτα τη συρρίκνωση και την ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ».

Τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά

Μαζικό, δυναμικό και ενωτικό ήταν το αντιφασιστικό συλλαλητήριο που κάλεσαν το Σάββατο 17 Γενάρη στα Πετράλωνα η ΚΕΕΡΦΑ και η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας "Η Ενότητα" για τα 13 χρόνια από τη χρουσαυγίτικη δολοφονία του Πακιστανού εργάτη Σαχζάτ Λουκμάν. Η κινητοποίηση ξεκίνησε με συνγκέντρωση στην πλατεία Μερκούρη και ακολούθησε πορεία στο σημείο της δολοφονίας στην οδό Τριών Ιεραρχών. Σωματεία, φοιτητικοί σύλλογοι, δημοτικές κινήσεις, οργανώσεις και συλλογικάπτες της Αριστεράς έδωσαν το παρών, συνδεδόντας τη μάχη ενάντια στους νεοναζί που προσπαθούν να σηκώσουν ξανά κεφάλι με τον αγώνα ενάντια στη ρατσιστική κυβέρνηση που τους κάνει πλάτες.

Ξεχώρισαν οι συγγενείς και οι συνάδελφοι του **Μοχάμεντ Καμράν**, του Πακιστανού ντελεβερά που πριν ενάμιση χρόνο βρέθηκε νεκρός μέσα στο ΑΤ Αγίου Παντελεήμονα μετά από άγριο βασανισμό. Απαίτησαν την τιμωρία των δολοφόνων αστυνομικών ενάντια στην προσπάθεια των εισαγγελικών αρχών να βάλουν

την υπόθεση στο αρχείο. Όπως και οι Μπαγκλαντεσιανοί μετανάστες που ανέδειξαν την παρακρατική δολοφονία του ακτιβιστή **Σαρίφ Οσμάν Χάντι** στο Μπαγκλαντές. "Είμαστε όλοι Χάντι" και "Δικαιοσύνη για τον Χάντι" έγραφε το πανό τους.

Στη διαδήλωση κάλεσαν και συμμετείχαν η Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας, η Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, η Β' ΕΛΜΕ Αθήνας, ο Σύλλογος Εργαζομένων του Νοσοκομείου Αγίου Σάββας, η Ένωση Γονέων 3ης Δημοτικής Κοινότητας, το Σωματείο Εργαζομένων στην Τσαμούρης ΑΕ, ο ΠΑΣΗΜΥΤΕ και ο ΠΣΥΠ ΕΡΤ, εργαζόμενοι/ες του ΥΠΠΟ, Φοιτητικοί Σύλλογοι Αθήνας, η κοινότητα Μπαγκλαντές, το ΣΕΚ, η Νέα Αριστερά και η Αλληλεγγύη για Όλους, ο ΣΥΡΙΖΑ και η Ανοιχτή Πόλη, η Λαϊκή Ενότητα.

Ένα συγκλονιστικό κείμενό του που έγραψε αμέσως μετά τη δολοφονία του Λουκμάν με τίτλο "Το Ποδήλατο και το Λεπίδι" διάβασε ο δημοσιογράφος **Θωμάς Σίδερης**, ανοίγοντας τις ομιλίες. Ακολούθησαν ο **Θεόδωρος Καλογήρου** από τον ΣΦΕΑ 1967-74, ο **Τάκης Ζώτος**, δικηγόρος της οικογένειας του Σαχζάτ Λουκμάν,

ο **Κώστας Παπαδάκης** από την Πολιτική Αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής, ο **Ανδρέας Μπάλλας** από την Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας, η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, μέλος του ΓΣ της ΟΕΝΓΕ, ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας, ο **Γκιάς Σεχ** από την Μπαγκλαντεσιανή Κοινότητα, η **Αγγελική Ανδρειωμένου** από την Ένωση Γονέων 3ης Δημοτικής Κοινότητας, ο **Γιώργος Παπαστράτου**, φοιτητής από το ΠΑΠΕΙ και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ.

Όλοι/ες κάλεσαν σε κλιμάκωση του αγώνα για την τελεσίδικη καταδίκη της Χρυσής Αυγής, για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι της Πύλου και του Μοχάμεντ Καμράν, για να πείσει η κυβέρνηση του ρατσισμού και του πολέμου που αντιγράφει τον Τραμπ και ανοίγει το δρόμο στους φασίστες, για να νομιμοποιηθούν οι μετανάστες και να ανοίξουν τα σύνορα στους πρόσφυγες.

"Στην Πύλο και τα Τέμπη κάναν δολοφονία, κάτω η Νέα Δημοκρατία", "Σύνορα ανοιχτά για κάθε μετανάστη, απελάστε τώρα Πλεύρη-Μητοστάκη", "Σαχζάτ Λουκμάν για πάντα ζωντα-

νός, με αγώνες μαζικούς πεθαίνει ο φασισμός", "Ο Παύλος ζει, τσακίστε τους ναζί", "Στείλτε τους φονιάδες στο Ναυτοδικείο, το έγκλημα της Πύλου δεν μπαινεί στο αρχείο", "Ποτέ ξανά φασισμό!", ήταν κάποια από τα συνθήματα που ακούστηκαν στη μαχητική πορεία μέχρι το σημείο της δολοφονίας του Σαχζάτ Λουκμάν.

Εκεί οι διαδηλωτές/ριες άφησαν λουλούδια και κράτησαν ενός λεπτού σιγή με υψωμένες γροθιές φωνάζοντας στο τέλος "Αθάνατος". Η ΚΕΕΡΦΑ μαζί με την Πακιστανική Κοινότητα και τους επιζώντες του ναυαγίου της Πύλου οργανώνουν ήδη τα επόμενα βήματα του αγώνα. Πρώτος σταθμός είναι η Συνουσία Αλληλεγγύης στην Αρχιτεκτονική Live Stage την Παρασκευή 23 Γενάρη στις 8μμ με τη συμμετοχή δεκάδων καλλιτεχνών. Ακολουθούν η Διεθνής Ημέρα Δράσης Ενάντια στον Ρατσισμό και τους Φασίστες στις 28 Μάρτη και το συλλαλητήριο την ημέρα της απόφασης στη δευτεροβάθμια δίκη της Χρυσής Αυγής.

Λένα Βερδέ,
Σοφία Γαρμπή

Σαν σωματείο πήραμε απόφαση συμμετοχής για τη σημερινή κινητοποίηση και βγάλαμε ανακοίνωση καλώντας τους συναδέλφους με το πανό του σωματείου μας.

Αυτή τη στιγμή η δίκη της Χρυσής Αυγής είναι στον δεύτερο βαθμό, διεκδικούμε σε αυτό το σημείο να μην πέσουν στα μαλακά και η πρόταση της εισαγγελέως υπό την πίεση του αντιφασιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος να υλοποιηθεί για καταδίκη της Χρυσής Αυγής, 13 χρόνια μετά τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν.

Το εργατικό κίνημα συνδέει τις μάχες που δίνει,

απέναντι σε μία κυβέρνηση πολεμοκάπηλη που δίνει χρήματα για τους πολεμικούς εξοπλισμούς. Συνδούμε τις μάχες για μεροκάματα, για χρήματα για τους μισθούς, για τις συντάξεις και δίνουμε τη μάχη στους χώρους δουλειάς για να μην υπάρχει σεξισμός και ρατσισμός. Άρα βρισκόμαστε σήμερα εδώ γιατί ξέρουμε ότι παλεύοντας για μισθούς και μεροκάματα, το να παλεύεις απέναντι στους φασίστες είναι το καλύτερο εχέγγυο για να έχουμε νικηφόρους αγώνες.

Ραφαήλ Καστριότης, αντιπρόεδρος Σωματείου εργαζομένων στην Τσαμούρης ΑΕ

Διαδηλώνουμε εδώ στα Πετράλωνα στο σημείο που έγινε η δολοφονία του εργαζομένου που πήγαινε στη δουλειά του.

Πρέπει να μην ξεχνάμε ότι ο φασισμός είναι πάντα δίπλα μας παντού και πρέπει να είμαστε σε επαγρύπνηση γιατί αυτοί δεν ησυχάζουν. Πάντα θα είμαστε παρόντες για την ανατροπή της κυβέρνησης η οποία είναι εναντίον των μεταναστών, των εργαζομένων και των αγροτών. Πρέπει όλοι μαζί να εντείνουμε τον αγώνα μας μέχρι να τους διώξουμε.

Αλέξης Μπότσας, συνταξιούχος

Εμείς τον φασισμό τον έχουμε ζήσει στο πετσί μας, στη μαύρη νύχτα που υπήρχε επί επτά χρόνια στη χώρα μας. Αλλά μέσα στο πυκνό σκοτάδι υπήρχε και φως που το εξέπεμπαν οι αγωνιστές ενάντια στη μαυρίλα. Ξέρουμε τι σημαίνει εκκάλυψη του φιδιού. Κυκλοφορούσε ανεξέλεγκτα με τις ευλογίες θεσμών του κράτους. Θέλουν να ξεχάσουμε την "καλή" Χρυσή Αυγή που μας έλεγαν; Να ποια ήταν η κατάλυξη. Η δολοφονία του Σαχζάτ και του Φύσσα. Όλο αυτό το σκυλολάι που μας κυβερνά ακόμα και δίνει άφεση αμαρτιών, πρέπει να το αποτρέψουμε. Όλοι στις συγκεντρώσεις έξω από το Εφετείο και ειδικά την ημέρα της απόφασης για να τους δείξουμε ότι δεν τους αφήνουμε σε χλωρό κλαρί, θα τους πολεμήσουμε. Παρά το γενικό κλίμα της ακροδεξιάς σε όλο τον κόσμο, δεν θα πάμε πίσω. Όλοι στον αγώνα. Τίποτα δεν έχει κερδηθεί χωρίς αγώνες.

Θεόδωρος Καλογήρου,
ΣΦΕΑ 1967-74

Οι συνήγοροι της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της ΧΑ τιμάμε την επέτειο από τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν. Με αίσθημα ευθύνης απέναντι σε όλες τις γενιές του αντιδικτατορικού αγώνα και στα θύματα κάθε μελλοντικής απειλής, δίνουμε τη μάχη μέσα και έξω από τα δικαστήρια για την αμετάκλητη καταδίκη των δολοφόνων της Χρυσής Αυγής, για αποζημίωση στα θύματα και τις οικογένειές τους από τα χρήματα της κρατικής της χρηματοδότησης. Δίνουμε τη μάχη για να μην μπει στο αρχείο η δολοφονία του Μοχάμεντ Καμράν, για να δικαστούν και να καταδικαστούν οι υπεύθυνοι για το ναυάγιο της Πύλου, το μεγαλύτερο ρατσιστικό έγκλημα των τελευταίων χρόνων. Ξέρουμε ότι μια δικαστική απόφαση δεν φτάνει από μόνη της για να καταργήσει τον φασισμό και την εγκληματική φασιστική βία. Δίνουμε τον αγώνα στην κοινωνία, στο δρόμο, στα συνδικάτα, στα σχολεία, σε όλους τους κοινωνικούς χώρους. Την επόμενη φορά να υπάρχει σε αυτή την πλατεία το μνημείο του Λουκμάν, είναι απόφαση που έχει πάρει το δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας και θα συμβάλει στην τιμή της μνήμης του.

Κώστας Παπαδάκης,
μέλος ΔΣ ΔΣΔΑ, Πολιτική Αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής

Ενώνουμε σήμερα τη φωνή μας με το αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό κίνημα από τις ΗΠΑ που διαδηλώνει ενάντια στη δολοφονία της Γκουίντ μέ-χρι εδώ και την πρόσφατη δολοφονία στην Αμυγδαλέζα ενός μετανάστη που, ενώ ζούσε στη χώρα μας είκοσι χρόνια, βρέθηκε νεκρός. Άλλος ένας μετανάστης που ζήτησε ιατρική συνδρομή και δεν την έλαβε στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Το υγειονομικό κίνημα διεκδικεί εδώ και πολλά χρόνια η δημόσια Υγεία να είναι καθολικά προσβάσιμη. Θα συνεχίσουμε να είμαστε στην πρώτη γραμμή. Θυμίζω την απόφαση της ΟΕΝΓΕ να δικαστούν οι ένοχοι για το ναυάγιο της Πύλου. Η κυβέρνηση κόβει εκατομμύρια από τα νοσοκομεία για εξοπλισμούς, για να θωρακίσει τα σύνορα από ποιον κίνδυνο; Για να πνίγει πρόσφυγες και μετανάστες. Κιμακώνουμε τις μάχες. Σας καλούμε στις 28 Γενάρη στην απεργία που έχουμε στα νοσοκομεία να σταθείτε μαζί μας για να έχουμε δημόσια Υγεία, για να ξεφορτωθούμε την κυβέρνηση του ρατσισμού και του πολέμου.

Αργυρή Ερωτοκρίτου,
μέλος ΓΣ ΟΕΝΓΕ

Δίπλα μου είναι ο αδερφός και οι συγγενείς του Μοχάμεντ Καμράν που δολοφονήθηκε στο ΑΤ Αγίου Παντελεήμονα και τώρα λένε ότι θα κλείσουν το φάκελο. Δε θα κλείσει μέχρι να έχουμε δικαιοσύνη, μέχρι να πάνε οι δολοφόνοι στη φυλακή. Τι σημαίνει είναι αστυνομικοί; Ο δολοφόνος είναι δολοφόνος. Δεκατρία χρόνια πριν οι φασίστες χτυπούσαν με ρόπαλα, με μαχαίρια κάθε μέρα. Η ίδια κυβέρνηση τους έδινε το ελεύθερο, δεν συλλάμβανε κανέναν. Ευχαριστούμε την ΚΕΕΡΦΑ, τους δικηγόρους μας, κάθε έναν και μία που στάθηκε δίπλα μας. Τους στείλαμε στη φυλακή, εκεί ήταν η θέση τους. Δεν έχουμε ξεχάσει. Τώρα ο Κουαγιόμι Χαν δολοφονήθηκε στην Αμυγδαλέζα, ζητούσε νοσοκομείο, χαροπάλεψε, παρακαλούσε, αλλά η αστυνομία είχε κλειστά αυτά και μάτια. Αυτά τα κέντρα είναι κέντρα μίσους, πρέπει να κλείσουν. Με τους νόμους Πλεύρη δουλεύουμε σαν σκλάβοι χωρίς κανένα δικαίωμα. Θέλουμε νομιμοποίηση, χαρτιά.

Τζαβέντ Ασλάμ,
πρόεδρος Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας
"Η Ενότητα"

Ως Φοιτητικός Σύλλογος του Πανεπιστημίου Πειραιά έχουμε αποφασίσει να είμαστε εδώ για την επέτειο της δολοφονίας του Σαχζάτ Λουκμάν από τα δολοφονικά τάγματα εφόδου των νεοναζί της ΧΑ. Το αντιφασιστικό κίνημα έχει δώσει μεγάλους αγώνες με αποκορύφωμα την καταδίκη και φυλάκιση των νεοναζί. Δεν το ξεχνάμε. Είμαστε αντιμέτωποι με μια κυβέρνηση που με τα μέτρα της εξαθλιώνει το λαό σε απίστευτο βαθμό και ανέχεται και δίνει χώρο σε τέτοια ακροδεξιά και νεοναζιστικά μορφώματα να επανέρχονται στην επιφάνεια. Ο αντιμεταναστευτικός νόμος Πλεύρη φέρνει pushbacks σε δημόσια θέα. Στις σχολές μας υπάρχουν τέτοια μορφώματα που δρουν στις σκιάς. Δηλώνουμε πως το φίδι του φασισμού, το τέρας του φασισμού θα το γυρίσουμε πίσω στις τρύπες του.

Γιώργος Παπαστράτος,
φοιτητής ΠΑΠΕΙ

Ο φασισμός δε γεννιέται στον κενό, τροφοδοτείται από κυβερνητικές πολιτικές που καλλιεργούν τον κοινωνικό αυτοματισμό και τον φόβο, από την Ευρώπη-φρούριο, τα κέντρα κράτησης και ακόμα περισσότερο από τις πολιτικές τις σημερινές, των πολεμικών εξοπλισμών, των νέων εθνικισμών. Εμείς ως εκπαιδευτικοί βλέπουμε τις συνέπειες αυτών των πολιτικών μέσα στα σχολεία μας. Βλέπουμε παιδιά αποκλεισμένα από την εκπαίδευση, παιδιά χωρίς σταθερή φροντίση, παιδιά που στοιβάζονται σε υποστελεχωμένες δομές ή μένουν εκτός τάξης. Βλέπουμε τη διάλυση των τάξεων υποδοχής, την υποχρηματοδότηση της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης, τις ελλείψεις σε μόνιμο προσωπικό. Την ίδια στιγμή η κυβέρνηση επιβάλλει αξιολόγηση, πειθαρχικά και αυταρχισμό αντί για ουσιαστική παιδαγωγική στήριξη. Γι' αυτό σήμερα δεν αρκούμαστε σε απλά λόγια μνήμης, θέτουμε συγκεκριμένα αιτήματα για την εκπαίδευση και την κοινωνία. Απατούμε εκπαίδευση για όλα τα παιδιά, χωρίς αποκλεισμούς. Καμία διάκριση με βάση την καταγωγή, τη γλώσσα ή το καθεστώς παραμονής, καμία παιδική ζωή αόρατη για το σχολείο. Άμεση ενίσχυση των τάξεων υποδοχής, μόνιμες προσλήψεις εκπαιδευτικών. Χρηματοδότηση που να καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες των μαθητών μας.

Ανδρέας Μπάλλας,
Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας

Ο Όσμαν Χάντι ήταν φοιτητής από το Μπαγκλαντές που τον σκότωσαν όπως σκότωσαν τον Σαχζάτ Λουκμάν φασίστες στο Μπαγκλαντές. Θέλουμε να ακούσει το κράτος και εδώ και στο Μπαγκλαντές. Θέλουμε δικαιοσύνη για τον Λουκμάν, δικαιοσύνη για τον Χάντι. Να μη σκοτωθούν άλλοι άνθρωποι σαν αυτούς.

Γκιάς Σεχ,
Κοινότητα Μπαγκλαντές

Δίπλα μου είναι ο Ασφάκ, ο συγγενής του Σαχζάτ Λουκμάν που έχει παραμείνει σε αυτή τη χώρα και για εμάς ήταν φωτεινό παράδειγμα για το τι σημαίνει να στέκεται ένας μετανάστης εργάτης λαϊκών όπως και ο ίδιος ο Λουκμάν απέναντι στους φασίστες. Δώσαμε ολόκληρη μάχη για να είναι εδώ και θα εί-ναι εδώ ενάντια στην ντόπια ICE του Μητοστάκη. Ξέρουμε πολύ καλά που το πάει ο κάθε Μητοστάκης και ο κάθε Άδωνις Γεωργιάδης όταν χύνει δηλητήριο κατά των μεταναστών, κατά των εργατών, κατά των εργαζομένων στα νοσοκομεία. Θέλουν να ανοίξουν την πόρτα για συνεργασίες με την ακροδεξιά και τους φασίστες και δεν θα τους περάσει. Έχουμε τη δίκη της Χρυσής Αυγής και απευθύνουμε κάλεσμα στα εργατικά συνδικάτα, στους φοιτητικούς συλλόγους. Πρέπει να τα κλείσουμε όλα, να τα μπλοκάρουμε όλα με πανεργατική απεργία και με κλειστές σχολές με κατλήψεις και να στείλουμε το μήνυμά ότι δεν θα αφήσουμε να πέσουν στα μαλακά οι χρουσαυγίτες.

Πέτρος Κωνσταντίνου,
συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΤΗΣ Χ.Α

Τεκμηρίωσαν το κατηγορητήριο, κατέρριψαν τους υπερασπιστικούς

Στην ιστορία πέρασε η Πολιτική Αγωγή στη Δίκη της Χρυσής Αυγής την Τρίτη 20 Γενάρη (209η δικάσιμος), τελευταία ημέρα των αγορεύσεων της στο Εφετείο της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης. Η ομάδα των δικηγόρων που έδωσε με μεγάλη επιτυχία τη μάχη για την πρωτόδικη καταδίκη των χρυσαυγικών δολοφόνων και συνέχισε με την ίδια αποφασιστικότητα στο β' βαθμό, δεν θα έχει πλέον, μέχρι την ανακοίνωση της τελεσίδικης απόφασης τους επόμενους μήνες, δυνατότητα παρέμβασης στο δικαστήριο. Όμως η συμβολή της στην προσπάθεια απόδοσης δικαιοσύνης απέναντι στη ναζιστική βία έχει γραφτεί με μεγάλα γράμματα.

Όπως είπε και ο **Κώστας Παπαδάκης** εκ των συνηγόρων των Αιγυπτίων αλιεργατών που μίλησε τελευταίος και έκανε τον επίλογο των αγορεύσεων της Πολιτικής Αγωγής με ένα συνολικό απολογισμό του ρόλου της: «Τα μικρόφωνα μας θα σιγήσουν, αλλά η παρουσία μας θα είναι ενεργή μέχρι την τελευταία στιγμή που θα λυθεί οριστικά η συνεδρίαση». Και κατέληξε: Ο απολογισμός μας τίθεται ήδη στην κρίση του δικαστηρίου και θα κριθεί αμετάκλητα από την κοινωνία. Ολοκληρώσαμε την παρουσία μας στη δίκη με το κεφάλι ψηλά και με την αίσθηση ότι προσπαθήσαμε να επιτελέσουμε το καθήκον μας. Είναι πλέον η σειρά του δικαστηρίου με την απόφαση που θα εκδώσει να επιτελέσει το δικό του».

Πιο πριν ο ίδιος μαζί με τον **Κώστα Σκαρμέα** την Παρασκευή 16 Γενάρη (207η δικάσιμος) και τον **Θανάση Καμπαγιάννη** την Δευτέρα 19 Γενάρη (208η δικάσιμος), παίρνοντας τη σκυτάλη από τους συνηγόρους της οικογένειας Φύσσα και την καταδικαστική εισαγγελική πρόταση, τεκμηρίωσαν απόλυτα το κατηγορητήριο και κατέρριψαν όλους τους υπερασπιστικούς ισχυρισμούς.

Από την απόπειρα ανθρωποκτονίας του Αμπουζίντ Εμπάρακ από το τάγμα εφόδου Περάματος τον Ιούνιο του 2012, ξεκίνησε την αγόρευσή του ο Κ. Σκαρμέας. Αφού θύμισε τη μαρτυρία του θύματος «ήμουν σαν κότα που τη σφάζανε με το μαχαίρι» για τα χτυπήματα με ξύλα, σίδερα και κλωτσιές που του διέλυσαν το κρανίο και το θώρακα την ώρα που κοιμόταν, ο συνήγορος αποδόμησε έναν προς έναν τους ισχυρισμούς των πέντε εμπλεκόμενων κατηγορουμένων, αναδεικνύοντας την αναμφισβήτητη ένταξή τους στην ΧΑ καθώς και την γνώση, αποδοχή και υλοποίηση εκ μέρους τους των εγκληματικών σκοπών της.

Ομοίως κατέδειξε ξεκάθαρα την αναγγελία, έγκριση, οργάνωση αλλά και συγκάλυψη της επίθεσης από τον Λαγό και ολόκληρη την ηγεσία της ΧΑ, προβάλλοντας τόσο τα κοινά στοιχεία εκτέλεσής της με άλλες επιθέσεις -το λεγόμενο *modus operandi*- της οργάνωσης, όσο και τους λόγους επιλογής των Αιγυπτίων αλιεργατών ως στόχων της προς εξόντωση.

Από εκεί πέρασε στην κατηγορία της εγκληματικής οργάνωσης σύμφωνα με το άρθρο 187 του ΠΚ, φέρνοντας όλα τα στοιχεία που αποδεικνύουν την επιχειρησιακά δομημένη, στρατιωτική και διαρκή -από τη δεκαετία του '90- εγκληματική δράση των ταγμάτων εφόδου, όπως και την απόλυτη πειθαρχία και απαραβίαστη κάθετη ιεραρχία της οργάνωσης -κόντρα στο υπερασπιστικό αφήγημα είτε των «μεμονωμένων περιστατικών», είτε των «ρητορικών-λεκτικών υπερβολών», είτε της «αυτόνομης δράσης» κάποιων μελών και τοπικών.

Αν ήταν όλα αυτά «δεν θα βλέπαμε κυριολεκτικά 500 φωτογραφίες της Τοπικής Νίκαιας σε όλη την Ελλάδα με φόρμες παραλλαγής, κοντάρια και ασπίδες, δεν θα βλέπαμε τον Πανταζή, τον Πατέλη, τον Τσακανίκα και τον Καζαντζόγλου με όπλα, αλεξίσφαιρα και ασυρμάτους να στοιχίζουν ανά δυάδες και τριάδες τα μέλη τους και να τους βάζουν να κάνουν κάμψεις», τόνισε ο Κ. Σκαρμέας, έχοντας αναλύσει τις δεκάδες ομιλίες, εγκυκλίους, έγγραφα που στη συντριπτική τους πλειοψηφία βρέθηκαν στους υπολογιστές των κατηγορουμένων αλλά και ανατρέπει στις δεκάδες επιθέσεις που έφτασαν στο δικαστήριο από την ίδρυση της ναζιστικής οργάνωσης μέχρι την ποινική δίωξη.

Ηγεσία

«Η Κεντρική Διοίκηση ήξερε και τους επικεφαλής και τα μέλη και τους υποστηρικτές των τοπικών και τι ακριβώς κάνανε κάθε μέρα. Καμία τοπική δεν άνοιγε καν αν δεν είχε την έγκριση του Αρχηγού και του Πολιτικού Συμβουλίου», συνέχισε για τον απόλυτο έλεγχο της ηγεσίας, κάνοντας μια στάση και στη ναζιστική ιδεολογία τόσο ως στοιχείο συγκρότησης όσο και ως κινήτρου των εγκλημάτων. Και υποστήριξε ότι όλα συμπυκνώνονται στο γνωστό βίντεο του πυρηνάρχη Νίκαιας Πατέλη με

Κ. Σκαρμέας, Κ. Παπαδάκης, Θ. Καμπαγιάννης

το περίφημο «ό,τι κινείται σφάζεται» προς τα μέλη της ασφάλειας Νίκαιας:

«Είναι λες και κάποιος είπε στον Πατέλη "Γιώργο, μπορείς να συμπυκνώσεις σε μια ομιλία σου το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα;". Κοιτάξε τι περιέχει το βίντεο: α) την επιχειρησιακή εγκληματική δράση άνω των τριών ατόμων: "θα φύγει από εδώ πέρα μία ομάδα, 20-30 ατόμων, η οποία θα είναι τούμπανο, από όλα", β) την ιεραρχική δομή: "ό,τι γραμμή πέσει, αυτή θα ακολουθήσουμε. Μαθαίνω, ρωτάω, μου απαντάνε και σας έρχεται μήνυμα", γ) την επιδίωξη κακουργημάτων: "Δε θα μείνει τίποτα όρθιο. Τίποτα! Ό,τι κινείται, σφάζεται", δ) ακόμα και τον δόλο: "Κάντε το σταυρό σας να έρθει το μήνυμα 'ΝΑΙ'". Θέλουν να συμμετέχουν στις επιθέσεις της οργάνωσης, ανυπομονούν».

Ανέδειξε επίσης το πλήθος των στοιχείων που αποδεικνύουν τον κεντρικό σχεδιασμό των εγκλημάτων, εξήγησε γιατί το κόμμα ήταν ο μανδύας της εγκληματικής οργάνωσης και τόνισε κόντρα στη θεωρία της "πολιτικής σκευωρίας":

«Αν υπάρχει μια σκευωρία στην υπόθεση αυτή είναι ότι η ποινική δίωξη άργησε, άργησε πάρα πολύ και χάθηκε και ο Παύλος Φύσσας και ο Σαχζάτ Λουκμάν. Και αυτό είναι το μεγαλύτερο σκάνδαλο. Αν ήδη από την υπόθεση Κουσουρή το 1998 είχε εξαρθρωθεί όπως έπρεπε η ΧΑ και είχαν καταδικαστεί οι Μιχαολιάκος Παππάς, Ανδρουτσόπουλος κλπ, δεν θα είχαν φωλιάσει εκεί μέσα τα επόμενα χρόνια ο Λαγός, ο Κασιδιάρης, ο Γερμενής και πιο μετά ο Πατέλης, ο Ρουπακιάς και ο Πανταζής και όλοι αυτοί οι "φιλήσυχοι" άνθρωποι».

Κλείνοντας σχολίασε για τους πάλαι ποτέ "σκληρούς" χρυσαυγίτες

πως μπροστά στην καταδίκη τους «αρνήθηκαν τις πράξεις τους, την ιδεολογία τους, τα μέλη τους, ακόμα και το δέρμα τους», θυμίζοντας πχ τον Κασιδιάρη που είπε «ότι η σβάστικα που έχει τατουάζ δεν είναι σβάστικα, είναι ανάποδος μαϊανδρος» ή τον Ηλιόπουλο που είπε ότι «δεν ήξερε Γερμανικά και έκανε το Sieg heil στο μπράτσο του επειδή του άρεσε η γραμματοσειρά». Αλλά δεν άφησε κανένα περιθώριο για την επικινδυνότητά τους:

«Μια τυχόν αθωωτική ή επιεικής απόφαση, ενάντια σε όλα τα στοιχεία αυτών των 3,5 χρόνων, θα σημαίνει ότι την επόμενη μέρα της δίκης, ο Κασιδιάρης, ο Λαγός κι όλοι οι υφιστάμενοι συγκατηγορούμενοί τους θα συνεχίσουν το έργο που άφησαν στη μέση το 2013 [...] Και αυτό δεν είναι ούτε κινδυνολογία ούτε μια αόριστη πρόβλεψη, είναι μία βεβαιότητα που βασίζεται σε στοιχεία του παρελθόντος που έχετε δει στη διαδικασία. Το παράδειγμα του Πανταζή είναι το πιο χαρακτηριστικό. Ο Πανταζής αφήνεται ελεύθερος με περιοριστικούς όρους μετά την επίθεση στους Αιγύπτιους και έναν χρόνο μετά οργανώνει την επίθεση στο ΠΑΜΕ. Δεν πρέπει το Δικαστήριό σας να κάνει αυτό το λάθος και με τους υπόλοιπους, πολύ μεγαλύτερης επικινδυνότητας, κατηγορουμένους».

Οργάνωση-μανδύας

Τη βαθιά γνώση του αποδεικτικού υλικού και όλων όσων απορρέουν από αυτό, έδειξε και η αγόρευση του Θανάση Καμπαγιάννη. Το πιο ενδεικτικό κομμάτι ήταν η ανάλυσή του για το γεγονός ότι «ο Μιχαολιάκος εμπνεύστηκε το ευφυές στρατήγημα της δημιουργίας μιας οργάνωσης που θα είχε ένα ανοιχτό-πολιτικό

σκέλος και ένα κλειστό-ιδεολογικό, με κοινή διοικητική ιεραρχία και τον ίδιο ως Αρχηγό. Γι' αυτό πηγαίνει το 1983 στον Άρειο Πάγο και ιδρύει πολιτικό κόμμα, σε χρόνια που ούτε κατά διάνοια υπήρχε η σκέψη συμμετοχής στις εκλογές [...] η σύλληψη της μίας οργάνωσης με τα δύο σκέλη, ένα ανοιχτό πολιτικό σκέλος και ένα κλειστό ιδεολογικό, υπάρχει εξαρχής και αποσκοπεί στη δημιουργία προκαλύμματος, την ύπαρξη δηλαδή ενός μανδύα που θα προστατεύει τον πυρήνα των μνημένων με τις αυξημένες πρόνοιες που προσφέρει το Σύνταγμα και οι νόμοι σε κάθε πολιτικό κόμμα».

Γύρω από αυτή τη βάση ανέδειξε όλα τα στοιχεία της εγκληματικής οργάνωσης. «Ο εθνικοσοσιαλισμός δεν είναι απλώς το ιδεολογικό κίνητρο της οργάνωσης, είναι η συνωμοτική της γλώσσα. Είναι το εισιτήριο για την είσοδο από το ανοιχτό πολιτικό κόμμα των ψηφοφόρων στην κλειστή ιδεολογική ομάδα των μνημένων και είναι ο τρόπος, ο κώδικας, η γλώσσα που οι μνημένοι επικοινωνούν μεταξύ τους», είπε.

«Ο μηχανισμός που υλοποιούσε τις εγκληματικές πράξεις, που έφερε σε πέρας την επιχειρησιακή δράση της ΧΑ, ήταν τα τάγματα εφόδου δηλαδή ομάδες στελεχών, μελών και υποστηρικτών που διαθέτουν εκπαίδευση και οπλισμό, κινούνται συντεταγμένα, έχουν ομοιόμορφη εμφάνιση, κλπ», συνέχισε και τόνισε πως «Το 2012 με τη μετεωρική άνοδο της Χρυσής Αυγής, την είσοδο της στη Βουλή και το άνοιγμα δεκάδων γραφείων σε όλη την Ελλάδα, οι ομάδες κρούσης εντάσσονται πλέον στην οργανωτική διάρθρωση της ΧΑ, στις τοπικές οργανώσεις που άνοιγαν ανά την Ελλάδα, ως ομάδες ασφάλειας. Αυτό εξηγεί τη διάχυση και την πανελλαδικοποίηση της βίας το 2012-2013».

«Η οργάνωση των ομάδων ασφάλειας έφτασε στο απόγειό της με την τοπική της Νίκαιας», εξήγησε, όχι γιατί ήταν η μόνη, αλλά γιατί «η ομάδα ασφάλειας της Νίκαιας ξεχώριζε γιατί ήταν η πιο οργανωμένη και η πιο βίαιη», είπε αναλύοντας τα χαρακτηριστικά της. «Ήταν τόσο πετυχημένη η Ασφάλεια της Νίκαιας που ο Μιχαολιάκος προσέλαβε στη Χρυσή Αυγή τον Καζαντζόγλου αλλά και τον Πατέλη, οι οποίοι τελούσαν καθήκοντα – τι άλλο – ασφάλειας στη

ισχυρισμούς

Μεσογείων!». Ανέλυσε επίσης διεξοδικά την πει-
θαρχία και την ιεραρχική δομή της
ΧΑ, καθώς και τον μηχανισμό συγκά-
λυψης των εγκλημάτων της, αναδει-
κνύοντας το ρόλο κάθε ενός εκ των
μελών του Πολιτικού Συμβουλίου και
διευθυντών της εγκληματικής οργά-
νωσης, με «υπεύθυνο των υπεύθυ-
νων, διευθυντή των διευθυντών» τον
Νικόλαο Μιχαλολιάκο.
Στάθηκε και ο ίδιος στις συνεκδι-
καζόμενες υποθέσεις, την απόπειρα
ανθρωποκτονίας του Αμπουζίντ Εμ-
πάρκ και τη δολοφονία του Παύλου
Φύσσα, προβάλλοντας όλα τα στοι-
χεία στη μεν πρώτη για το «ρατσιστι-
κό μένος» των δραστών, στη δε δεύ-
τερη για το γεγονός ότι η ΧΑ έβαλε
«την υπογραφή της». Δεν παρέλειψε
να αναδείξει ξεκάθαρα τη θεσμική
ασυλία που απολάμβανε η ναζιστική
οργάνωση, ενώ χαρακτήρισε τις πα-
λιότερες συσχετισμένες -και στην
πλειοψηφία τους με αμετάκλητα πια
καταδικαστικές αποφάσεις- επιθέ-
σεις ως τις «πρόβες» των δολοφο-
νιών της.
Σχέδιο
Απέναντι στους υπερασπιστικούς
ισχυρισμούς που προσπαθούν να
βγάλουν λάδι τον Μιχαλιάκο, φτά-
νοντας μάλιστα στο τραγελαφικό
σημείο να προσπαθούν να πείσουν
ότι ο Φύρερ της ΧΑ είναι ένας ηλί-
θιος που δεν θα μπορούσε να ηγηθεί
μιας εγκληματικής οργάνωσης, ο
Θ.Καμπαγιάννης επέμεινε στα στοι-
χεία που συνηγορούν ότι «Ο Νικόλα-
ος Μιχαλολιάκος είναι αυτός που συ-
νέλαβε το σχέδιο της οικοδόμησης
μιας οργάνωσης που θα έχει ταυτό-
χρονα πολιτικό και επιχειρησιακό
σκέλος με κοινή ιεραρχία, γνωρίζον-
τας το ποινικό φορτίο αυτής της ορ-
γάνωσης και καθιστώντας το το δια-
κριτικό της στοιχείο. Αυτό το σχέδιο
δεν θα μπορούσε να το φέρει σε πέ-
ρας μόνος του, αν δεν είχε τον κύ-
κλο των στενών συνεργατών του,
που ο ίδιος επέλεγε. Χωρίς τον Λα-
γό, τον Κασιδιάρη, τον Γερμενή, τον
Παναγιώταρο, τον Παππά που διή-
θηναν, εκπαιδευσαν, επόπτευαν τις
ομάδες κρούσης, τις οργάνωσαν, δί-
δαξαν πειθαρχία και συγκάλυψαν, το
σχέδιο θα έμενε επί χάρτου. Χωρίς
όμως τον Μιχαλολιάκο, δεν θα υπήρ-
χε καν εγκληματικό σχέδιο. Αυτός εί-
ναι ο ιθύνων νους».
Αναλυτικό ρεπορτάζ από την αγό-
ρευση του Κώστα Παπαδάκη θα
υπάρχει στο επόμενο φύλλο της Ερ-
γατικής Αλληλεγγύης. Η δίκη θα συ-
νεχιστεί με αγορεύσεις της υπερά-
σπισης την Τετάρτη 28 Γενάρη.

Λένα Βερδέ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Μετά την επιτυχημένη διαδήλωση που έγινε στα Πε-
τράλωνα με αφορμή την επέτειο της δολοφονίας
του Σαχζάτ Λουκμάν από τη Χρυσή Αυγή, η επόμενη με-
γάλη συνάντησή μας είναι η συναυλία που θα γίνει στις
23 Γενάρη στην Αρχιτεκτονική, στο Γκάζι.
Πιστεύουμε ότι θα έχουμε πολύ κόσμο και θα είναι
επιτυχημένη η συναυλία. Είναι μέρος των αγώνων κατά
της κυβέρνησης που ευελπιστούμε να κλιμακωθούν για
να νικήσουμε. Βλέπουμε ότι οι πολιτικές του Τραμπ και
όλων αυτών που κυβερνούν αυτή τη στιγμή, δημιουρ-
γούν δύσκολες καταστάσεις. Να προχωρήσουμε σε με-
γαλειώδεις διαδηλώσεις όπως στο Ιράν, στις ΗΠΑ και
στη Βενεζουέλα, ώστε να σταματήσουμε όλες αυτές τις
μεγάλες επιθέσεις.
Ραντεβού λοιπόν στην Αρχιτεκτονική σε μια μεγάλη
συναυλία και όπου θα διαδηλώσουμε εναντίον αυτών
των πολιτικών. Να διεκδικήσουμε δικαιοσύνη για τους
δολοφόνους της Πύλου, για τον Μ. Καμράν, για τη Χρυ-
σή Αυγή. Το τέλος της δίκης της Χρυσής Αυγής στο
Εφετείο πλησιάζει και διεκδικούμε να μείνουν οι φασί-
στες δολοφόνοι στη φυλακή. Διεκδικούμε να γίνει η δίκη
στο ναυτοδικείο και να καταδικαστούν οι υπεύθυνοι για
τη δολοφονία των εκατοντάδων προσφύγων στο ναυά-
γιο της Πύλου. Διεκδικούμε δικαιοσύνη για τον μαρτυρι-
κό θάνατο του Μοχάμεντ Καμράν από βασανιστήρια μέ-
σα στο ΑΤ του Αγίου Παντελεήμονα.
Διονύσης Πατσόπουλος,
εκπαιδευτικός στο Δίκτυο αλληλέγγυων σχολείων

Από την Αθήνα
ως τη Μινεάπολη,
παγκόσμια αντίσταση
στον ρατσισμό!

Παρασκευή 23/1, 8μμ, Αρχιτεκτονική Live stage club,
Γκάζι-Πειραιώς 116 και Ελλασιδών 6.

Την Παρασκευή 23 Γενάρη, ενώνουμε τη φωνή μας με την εξεγε-
μένη Μινεάπολη ενάντια στους δολοφόνους του Τραμπ και τον Μη-
τσotάκη.
Είναι μέρα τιμής για την ακτιβίστρια Ρενέ Νικόλ Γκουτ, την μητέρα
και ακτιβίστρια που δολοφονήσαν οι ένοπλοι κεφαλοκνηγοί μετανα-
στών της ICE του Τραμπ στη Μινεάπολη, όταν στάθηκε στον δρόμο
τους για να υπερασπίσει τους γείτονες της μετανάστες και μετανά-
στριες. Συνδικάτα των ταχυδρομικών και των εκπαιδευτικών και ένα
ολόκληρο κίνημα αλληλεγγύης στους μετανάστες καλεί σε απεργίες
και μαζικό ξεσηκωμό στις 23 Γενάρη.
Ενώνουμε τη φωνή μας, ξεσηκωνόμαστε στο πλευρό τους, με τη
συναυλία αλληλεγγύη την Παρασκευή 23 Γενάρη στην Αρχιτεκτονική,
όπου θα συνδεθούμε με τον κόσμο που θα διαδηλώνει την ίδια ώρα
στην Μινεάπολη.
Είναι πρόκληση ο Μητσotάκης να στηρίζει τη βαρβαρότητα του
Τραμπ, την δολοφονική ρατσιστική πολιτική κατά των μεταναστών,
την επίθεση κατά του κινήματος αλληλεγγύης στη Παλαιστίνη, την
επίθεση στη Βενεζουέλα και την απαγωγή του προέδρου της Μαδού-
ρο.
Μαζί μας στην συναυλία θα είναι ο Πάνος Ρούτσι, ο Γιάννης Μάγγος
και ο Ιάσοντας Αποστολόπουλος.
Τη συναυλία πλαισιώνουν οι καλλιτέχνες: Γκιντίκι, Άγγελος Θεοδω-
ράκης Παπαγγελίδης, Empty Frame, Martha Moreleon, Alejandro Diaz,
Τα δικά σου παιδιά, Δραμαμίνη, Tito Baden, Βασίλης Ράλλης, Αλέξαν-
δρος Κτιστάκης, Γεωργία Νταγάκη, Ηλίας Βαμβακούσης, Ρεβάνς, Se-
eds (M. & C. Kalkanis), Θανάσιμος, AEON, Sadahzinia, 518..Petrovic,
Zarquon, The Screaming Fly.

ΚΕΕΡΦΑ-ΚΙΝΗΣΗ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ
ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

Στο ντοστογιεφσκικό έργο «Ο Ηλίθιος»
συναντάμε την περίφημη φράση «η
ομορφιά θα σώσει τον κόσμο». Στα δικά
μου μάτια, κάτι εξαιρετικά όμορφο υπάρ-
χει στη συνάντηση πολλών διαφορετικών
ανθρώπων για να παίξουν και να ακού-
σουν μουσική, να χορέψουν και να ονει-
ρευτούν μαζί ένα αλλιώτικο αύριο.
«Το τραγούδι για μένα, το γλέντι, είναι
στην ουσία ένας αρχαϊκός κομμουνι-
σμός», είχε πει ο αείμνηστος Περικλής
Κοροβέσης. Κάτι τέτοιο πάμε να στήσου-
με την Παρασκευή 23 Ιανουαρίου, στην
Αρχιτεκτονική Club Live Stage.
Από καλλιτεχνικής άποψης, το line up
μας είναι συναρπαστικό και συγκεκριμένα
διαφορετικούς ήχους και ακούσματα. Θα
ακούσουμε σχήματα με τζαζ και ηλεκτρο-
νικές καταβολές, λατινοαμερικάνικα κομ-
μάτια, κρητική λύρα με μουσικές ανατρο-
πές, διαφορετικές εκφάνσεις του ροκ,
αιχμηρή hip-hop, καθώς και έντεχνους
καλλιτέχνες που έχουν αφήσει το δικό
τους αποτύπωμα.
Αυτό το live θα είναι πραγματική από-
λαυση. Κυριότερος, όμως, στόχος της
συναυλίας είναι να αποτελέσει πολιτικό
γεγονός.
Απαιτούμε δικαιοσύνη για το πολύνε-

κρο ναυάγιο της Πύλου, όπου το ελλήνι-
κό λιμενικό δολοφόνισε συναθρώπους
μας. Καταγγέλλουμε τις συνεχιζόμενες
επαναπροωθήσεις, τα κλειστά σύνορα,
καθώς και το σύνολο των πολιτικών της
κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένω-
σης, που οδηγούν σε ολοένα και περισ-
σότερους νεκρούς, στο υποτιθέμενο όνο-
μα της «ασφάλειάς» μας.
Το live πραγματοποιείται λίγο μετά το
τέλος της δίκης που χαρακτηρίστηκε ως η
«μεγαλύτερη υπόθεση ποινικοποίησης
της αλληλεγγύης στην Ευρώπη», όπου η
αλληλεγγύη επιχειρήθηκε να ταυτιστεί με
κατασκοπεία, διακίνηση μεταναστών,
απάτη και ξέπλυμα μαύρου χρήματος. Η
τελεσίδικη αθώωση των κατηγορουμένων
αποτελεί μια σημαντική νίκη για το κίνημα.
Στην πραγματικότητα, ο χρόνος της
συναυλίας συμπίπτει με μια περίοδο κα-
ταιγιστικών εξελίξεων, και πολυάριθμων
κοινωνικών αγώνων. Η λέξη «δικαιοσύνη»
συμπυκνώνει πολλούς από αυτούς, και
στους οποίους καλούμαστε να πάρουμε
θέση. Συνεχίζουμε να ζητάμε περισσότε-
ρα: και τραγούδια, και νίκες για την ομορ-
φιά, για τη ζωή!
Χριστίνα Μανωλακάκη,
δημοσιογράφος

ΣΙΝΕΜΑ

The Mankind’s Folly

Για δεκαετίες οι ταινίες τρόμου προσπαθούσαν να στερήσουν τον ύπνο των θεατών χρησιμοποιώντας μυστήριο, υπερφυσικά φαινόμενα, τέρατα, καταστροφή. Η ανακούφιση ερχόταν από τη σκέψη ότι ο τρόμος που προκαλούσαν τα συγκεκριμένα θέαματα προέρχεται από τη φαντασία των δημιουργών τους. Όταν όμως ένα ντοκιμαντέρ καταγράφει την καταστροφή σε πραγματικό χρόνο, τον τρόπο δεν τον ακολουθεί ούτε η ανακούφιση, ούτε ο εφησυχασμός, αλλά η αφύπνιση και η κινητοποίηση.

Αυτό καταφέρει το νέο ντοκιμαντέρ **The Mankind’s Folly** (Η Ύβρις της Ανθρωπότητας) του **Γιώργου Αυγερόπουλου** που έχει αρχίσει να προβάλλεται στους κινηματογράφους.

Η ταινία αναδεικνύει τις δραματικές συνέπειες που προκαλεί το λιώσιμο του Πέρμαφροστ στην Αρκτική. Κεντρικοί ήρωες είναι ο Νικίτα στην Ανατολική Σιβηρία και η Μάρθα στη Βόρεια Αλάσκα. Οι ζωές τους ανατρέπονται όπως και όλων των συγχωριανών τους, όταν το έδαφος κάτω από τα πόδια τους καταρρέει.

Το Πέρμαφροστ είναι το επί χιλιετηρίδες παγωμένο έδαφος στην Αρκτική. Οτιδήποτε υπήρχε στην εποχή των μαμούθ πριν από πολλές χιλιάδες χρόνια, ζώα, φυτά, μικροοργανισμοί, ιοί βρίσκεται παγωμένο μέσα στο πέρμαφροστ. Η άνοδος της θερμοκρασίας του πλανήτη λιώνει το πέρμαφροστ με ραγδαίους ρυθμούς πλέον. Τόσο ραγδαίους που όπως διαπίστωσε ο ίδιος ο δημιουργός του ντοκιμαντέρ, λιγότερο από 20 χρόνια πριν, για να καταγραφεί το λιώσιμο των πάγων έπρεπε να στηθεί μια κάμερα και να κινη-

“Η Ύβρις” της κλιματικής καταστροφής

Στιγμιότυπο από την ταινία *The Mankind’s Folly*

ματογραφεί με τη μέθοδο του timelapse για βδομάδες προκειμένου να διαπιστωθούν οι όποιες αλλαγές. Τώρα αυτό απλά συμβαίνει ζωντανά μπροστά σου.

Οτιδήποτε έχει χτιστεί πάνω στο πέρμαφροστ βουλιάζει. Πόλεις, χωριά, εγκαταστάσεις. Κι όλη η αρχαία οργανική ύλη που υπάρχει κατεψυγμένη για χιλιάδες χρόνια μέσα στο πέρμαφροστ, βγαίνει στην επιφάνεια και σαπίζει. Ιοί και παθολόγοι μικροοργανισμοί ανασταίνονται κι αρχίζουν να αναπαράγονται. Η οργανική ύλη απο-

συντίθεται παράγοντας αέρια του θερμοκηπίου που ανεβάζουν κι άλλο τη θερμοκρασία, λιώνοντας ακόμα περαιτέρω το πέρμαφροστ, σε μια αέναη λούπα μέχρι την ολική καταστροφή. Και η καταστροφή δεν αφορά μόνο τους λαούς που ζουν στο υπό κατάρρευση πέρμαφροστ αλλά καθέναν και καθεμιά που κατοικεί στον πλανήτη Γη.

Η ταινία δεν μένει στην παρατήρηση της καταστροφής. Καταδεικνύει τους υπεύθυνους. Τη βιομηχανία ορυκτών καυσίμων που συνεχίζει να επεκτείνεται πάνω στα εδάφη της αρκτικής.

Τους μεγάλους ηγέτες όπως τον Τραμπ του “Drill Baby Drill” και τον προκάτοχό του που πούλαγε παραμύθια ότι θα σταμάταγε τις εξορύξεις στην Αλάσκα. Τον Πούτιν που επεκτείνει τις εξορύξεις στη Σιβηρία. Τον πόλεμο, καθώς μετά την εισβολή στην Ουκρανία το 2022, ακόμα και οι υποκριτικές υποσχέσεις των κυβερνήσεων για μέτρα ανάσχεσης της περιβαλλοντικής καταστροφής πήγαν περίπατο για χάρη της ενεργειακής επάρκειας. Τον ίδιο τον καπιταλισμό. Ενδεχομένως είναι η πιο ξεκάθαρα αντικαπιταλιστική ταινία του Γιώργου Αυγερόπουλου, φτάνοντας να κατονομάζει το ίδιο το οικονομικό σύστημα ως υπεύθυνο για την περιβαλλοντική κρίση.

Όλα αυτά ο Αυγερόπουλος και η ομάδα του τα καταφέρνουν με τη γνωστή κινηματογραφική αρτιότητα που χαρακτηρίζει τις ταινίες τους.

Παρότι ο δημιουργός της ταινίας, όπως και οι ίδιοι οι επιστήμονες, δεν είναι καθόλου αισιόδοξοι για το μέλλον, το ντοκιμαντέρ απέχει από το να είναι εσχατολογικό. Κάτι τέτοιο θα οδηγούσε στο θρήνο και την παραίτηση. Αντίθετα το Mankind’s Folly σημαίνει συναγερμό. Να ανατρέψουμε τον καπιταλισμό πριν βυθίσει την ανθρωπότητα στη φρεσκολιωμένη λάσπη.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Συνέχεια από τη σελ. 2

Όλοι οι αντιιμπεριαλιστές και οι σοσιαλιστές οφείλουν να ενωθούν για να απορρίψουν και να πολεμήσουν τα σχέδια του Τραμπ, είτε πρόκειται για τον «εύκολο» είτε για τον «δύσκολο» τρόπο. Ο «εύκολος τρόπος» είναι να πειστεί η Δανία να παραιτηθεί από την κυριαρχία της στο Νουναρπούτ και να εξαναγκαστεί να συνάψει κάποιο είδος συμφωνίας σύνδεσης με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Ο «δύσκολος τρόπος» είναι η στρατιωτική κατοχή. Πρέπει να απορρίψουμε και να πολεμήσουμε και τις δύο αυτές επιλογές. Το Νουναρπούτ ανήκει στους Ινουίτ και τίποτα δεν πρέπει να τους επιβληθεί με στρατιωτική βία ή οικονομική πίεση. Αν υπάρξουν διαπραγματεύσεις, τότε η Δανία πρέπει να μείνει έξω.

Η αμερικανική επίθεση κατά της Βενεζουέλας και η σαφής δήλωση του Τραμπ ότι πρόκειται για τον έλεγχο του πετρελαίου αποτελούν έκφραση μιας ακόμη μετατόπισης στο ιμπεριαλιστικό σύστημα. Πρόκειται για μια στροφή μακριά από τη «φιλελεύθερη τάξη», όπου οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι τυλίγονταν σε ωραία λόγια, όπως «ανθρωπιστική επέμβαση» ή «εξαγωγή της δημοκρατίας». Τώρα, σε αυτή τη νέα ερμηνεία του δόγματος Μονρόε, «το δίκαιο είναι το δίκαιο του ισχυρού». Πρόκειται για έκφραση του γεγονότος ότι βρισκόμαστε πλέον σε μια περίοδο έντονης αντιπαλότητας μέσα στο ιμπεριαλιστικό σύστημα, με τις ΗΠΑ και την Κίνα ως βασικούς παίκτες, αλλά με την ΕΕ, τη Ρωσία, το Ισραήλ και άλλους επίσης να εμπλέκονται, προσπαθώντας να επιβληθούν στις δικές τους περιοχές.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να κατανοήσουμε και τις απειλές των Ηνωμένων Πολιτειών απέναντι στο Νουναρπούτ, το οποίο είναι πλούσιο σε σπάνιες γαίες. Όταν ο Τραμπ μιλά για «ασφάλεια», αναφέρεται στον στόχο των ΗΠΑ να ελέγξουν τους πόρους του Νουναρπούτ ώστε να ανταγωνιστούν την Κίνα σε μια κρίσιμη περιοχή, όπου αυτή τη στιγμή υστερούν. Ταυτόχρονα, το Νουναρπούτ βρίσκεται και σε στρατηγικά πλεονεκτική θέση σε σχέση με σημαντικές εμπορικές διαδρομές, καθώς η

Κάτω τα χέρια από τη Γροιλανδία

κλιματική αλλαγή καθιστά δυνατό το πέρασμα μέσω του Στενού του Μπέρινγκ – ακόμη και κατά τους χειμερινούς μήνες. Έτσι, οι Ηνωμένες Πολιτείες επιδιώκουν να αρπάξουν μια αποικία από μια άλλη αποικιακή δύναμη, στην προκειμένη περίπτωση τη Δανία. Η Δανία πάντοτε αντιμετώπιζε το Νουναρπούτ ως αποικία και, από το τέλος του Β Παγκοσμίου Πολέμου, βρίσκεται σε μια αποικιακή συνεργασία με τις Ηνωμένες Πολιτείες, στις οποίες έχει επιτραπεί να δημιουργήσουν στρατιωτικές βάσεις στη χώρα, παρακάμπτοντας πλήρως τους Ινουίτ.

Γι’ αυτό οι σοσιαλιστές δεν πρέπει να στηρίζουν τη μία ιμπεριαλιστική δύναμη απέναντι στην άλλη σε αυτή τη ενδοϊμπεριαλιστική διαμάχη. Δεν πρέπει, όπως η Δεξιά –και δυστυχώς και αριστερά κόμματα στο δανικό Folketing (Κοινοβούλιο)– να καλούμε την ΕΕ ή το NATO να επέμβουν στρατιωτικά στη σύγκρουση. Ούτε να ζητάμε να τεθεί ο δανικός στρατός σε επιφυλακή, έτοιμος να αντιμετωπίσει μια πιθανή εισβολή. Η Δανία αποτελεί μέρος μιας ιμπεριαλιστικής διαμάχης και, μαζί με την υπόλοιπη ΕΕ, επιδιώκει να ενισχυθεί απέναντι στις Ηνωμένες Πολιτείες. Γι’ αυτό λένε ότι στέκονται στο πλευρό του Νουναρπούτ. Όχι επειδή η Δανία ή η ΕΕ νοιάζονται για την ευημερία των Ινουίτ, αλλά επειδή ο έλεγχος του Νουναρπούτ από την ΕΕ μπορεί να ενισχύσει τη θέση της απέναντι στις Ηνωμένες Πολιτείες. Είναι εξαιρετικά απίθανο η Δανία ή η ΕΕ να θελήσουν ή να μπορέσουν να αμφισβητήσουν τη στρατιωτική υπεροχή των ΗΠΑ, αλλά θα χρησιμοποιήσουν παρ’ όλα αυτά την κατάσταση για να προωθήσουν την κούρσα επανεξοπλισμού τους και να προσπαθήσουν να φτάσουν τις ΗΠΑ, ακόμη κι αν χαθεί ο έλεγχος του Νουναρπούτ. Ακόμη κι αν, στο απίθανο ενδεχόμενο, οι δανικές ή ευρωπαϊκές διαμαρτυρίες ή η στρατιωτική αντίσταση υποχρέωναν τις ΗΠΑ να εγκαταλείψουν τα σχέδιά τους, αυτό

θα σήμαινε απλώς ότι το Νουναρπούτ θα συνέχιζε να βρίσκεται υπό δανική ή ευρωπαϊκή ιμπεριαλιστική κυριαρχία.

Οι σοσιαλιστές, αντί να πανηγυρίζουμε υπέρ αυτού ή εκείνου του ιμπεριαλιστικού κράτους ή μπλοκ, πρέπει να εμπιστευτούμε εντελώς διαφορετικές δυνάμεις: την εργατική τάξη στις Ηνωμένες Πολιτείες, στη Δανία και στην Ευρώπη, καθώς και τη δύναμη, την ενότητα και την αντίσταση των ίδιων των Ινουίτ. Δεν στηρίζουμε κανένα ιμπεριαλιστικό μπλοκ – ούτε τις Ηνωμένες Πολιτείες, ούτε την ΕΕ (και τη Δανία), ούτε την Κίνα, ούτε τη Ρωσία. Όλοι αποτελούν μέρος του ιμπεριαλιστικού συστήματος. Αντίθετα, στρεφόμαστε σε όλους τους απλούς εργαζόμενους που είναι θύματα της αντιπαλότητας των ισχυρών. Στρεφόμαστε στην αλληλεγγύη τους. Οι λιμενεργάτες έχουν τη δύναμη να εμποδίσουν τα πλοία να φύγουν από τα λιμάνια. Οι εργαζόμενοι στη στρατιωτική βιομηχανία μπορούν να απεργήσουν. Οι ένστολοι εργαζόμενοι μπορούν να στραφούν ενάντια στους αξιωματικούς τους. Η δανική εργατική τάξη μπορεί να αναλάβει δράση και να στηρίξει το δικαίωμα των Ινουίτ να καθορίσουν οι ίδιοι το μέλλον τους.

- Για ένα ανεξάρτητο Νουναρπούτ – σπάστε όλους τους δεσμούς με τη Δανία!
- Σταματήστε όλες τις απειλές ενάντια στο Νουναρπούτ. Είναι η γη των Ινουίτ και κανενός άλλου – ούτε των Ηνωμένων Πολιτειών ούτε της Δανίας!
- Εργάτες όλων των χωρών, ενωθείτε ενάντια στους πολέμους του ιμπεριαλισμού!
- Χτίστε ένα αντιιμπεριαλιστικό, αντιπολεμικό κίνημα στη Δανία – και παγκόσμια!

Σημείωση: Επιλέξαμε να αποκαλούμε τη Γροιλανδία «Νουναρπούτ», επειδή στη γροιλανδική γλώσσα σημαίνει «η γη τους» (nuna), σε αντίθεση με το «Kalaallit Nunaat» («Η Γη των Γροιλανδών»), που αποτελεί μετάφραση του όρου που επέβαλαν οι αποικιοκράτες (η Δανία) για τη χώρα.

Διεθνείς Σοσιαλιστές, Δανία

Αντιπολεμικές απεργίες

Ημερίδα για τα εργασιακά δικαιώματα διοργάνωσαν το Σάββατο 17/1 πρωτοβάθμια σωματεία του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα στο Παντείο Πανεπιστήμιο. Στην τελευταία συζήτηση με θέμα: «Ο πόλεμος σκοτώνει την εργατική τάξη. Από τη γενοκτονία της Γάζας στην Πολεμική Οικονομία της Ευρώπης», συμμετείχε η Κατερίνα Θωίδου, Γραμματέας του Συλλόγου Εργαζομένων του Εθνικού Κέντρου Αιμοδοσίας, εκπροσωπώντας το Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης και τη Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο.

Στο πάνελ της συζήτησης συμμετείχαν επίσης ο Γιώργος Γώγος, Πρόεδρος της Ένωσης Λιμενεργατών ΟΛΠ, ο Μιχιάρ Εκταμί, από την Ένωση Παλαιστίνιων Εργαζομένων, ο Carlos Lopez, Εθνικός Συντονιστής της κεντρικής συνομοσπονδίας Συνδικάτων της Βενεζουέλας, η Ασημίνα Ηλιοπούλου, Αντιπρόεδρος Σωματείου Μισθωτών Δικηγόρων, ο Eliacik Kivanç, επικεφαλής Διεθνών Σχέσεων της Συνομοσπονδίας Προοδευτικών Συνδικάτων Τουρκίας (DISK), ο Διονύσης Παπαδημητροπουλος, Πρόεδρος Εργατικού Κέντρου Μεσολογγίου, ο Πάρις Λαφτολής Μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων στις Τηλεπικοινωνίες (ΣΕ-ΤΗΠ) και από το March to Gaza, ο Πιερή Πιερής, Υπεύθυνος Γραφείου Διεθνών Σχέσεων Παγκύπριας Εργατικής Ομοσπονδίας (ΠΕΟ). Τη συζήτηση συντόνισε ο Θεόφραστος Βαμβουρέλλης, από το March to Gaza Greece και Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών.

Η Κατερίνα Θωίδου τόνισε ότι η ελληνική κυβέρνηση πρωταγωνιστεί ανάμεσα στις χώρες της ΕΕ στις εξοπλιστικές δαπάνες,

οι οποίες ενώ είχαν αύξηση 55% σε μια 10ετία τώρα κλιμακώνονται ακόμα περισσότερο στα πλαίσια της πολιτικής του Re-arm Europe. Οι εξοπλισμοί σε συνδυασμό με την εξυπηρέτηση τους χρέους, σημαίνει το τέλος του κοινωνικού κράτους και νέες επιθέσεις στην εργατική τάξη αλλά και ιδεολογικές επιθέσεις, όπως ο ρατσισμός και ο σεξισμός. Όταν Τραμπ και Μητσοτάκης λένε τα «φύλα είναι δυο» εννοούν ότι οι άντρες πρέπει να προσαρμοστούν στις απαιτήσεις της παραγωγής και του πολέμου και οι γυναίκες στις απαιτήσεις της αναπαραγωγής. Για αυτό και ο Δενδιας κόβει τις αναβολές στράτευσης και ανοίγει το δρόμο για στράτευση των γυναικών. Κάθε απεργία που διεκδικεί λεφτά για την Παιδεία, για την Υγεία, για προσλήψεις, για συλλογικές συμβάσεις και αυξήσεις χρειάζεται να κάνει τη σύνδεση με την σπατάλη των εξοπλισμών και τα συνδικάτα να γίνουν κομμάτι του αντιπολεμικού κινήματος.

Συμφέροντα

Τόνισε επίσης ότι χρειάζεται να απαντήσουμε στα ψέματα της κυβέρνησης, που όταν μιλάει για ενίσχυση της σταθερότητας στη Μ. Ανατολή εννοεί τη συνεργασία με ΗΠΑ και Ισραήλ και όταν λέει “Αν θες ειρήνη προετοιμάσου για πόλεμο” και μιλάει για τα εθνικά συμφέροντα εννοεί τα συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού. Για αυτό χρειάζεται να δώσουμε τη μάχη ενάντια στον πόλεμο από διεθνιστική σκοπιά, χωρίς να ξεχνάμε ότι «στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός».

Θύμισε ότι μέσα στην προηγούμενη χρονιά το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη έκανε ένα τεράστιο προχώρημα οργα-

νώνοντας μια σειρά αντιπολεμικών απεργιών κάτι που θεωρούνταν αδύνατο και υπεραισιόδοξο. Οι δύο Γενικές απεργίες που κατάφεραν να οργανώσουν τα συνδικάτα της Ιταλίας στη χώρα που κυβερνάει η φασίστρια Μελόνι, και είναι ο τρίτος μεγαλύτερος εξαγωγέας όπλων στο Ισραήλ, έδωσε δύναμη να πάρουμε αντίστοιχη πρωτοβουλία στην Ελλάδα, για απεργία στις 10/10. Αρχικά οργανώθηκε σειρά ανοιχτών εκδηλώσεων μέσα σε χώρους δουλειάς και το κάλεσμα για απεργία έφτασε να συζητιέται σωματείο το σωματείο, σύλλογο τον σύλλογο, σε γενικές συνελεύσεις. Μπορεί οι συνδικαλιστικές ηγεσίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ να αγνόησαν την απεργία, όμως περισσότερα από 40 πρωτοβάθμια σωματεία του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και ομοσπονδίες κήρυξαν στάση εργασίας.

Στις 6 Φλεβάρη έχει ήδη καλεστεί νέα συντονισμένη απεργία των συνδικάτων των Λιμενεργατών σε όλη την Ευρώπη, ενάντια στο Rearm Europe και σε αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη. Ήδη το Εργατικό Κέντρο Ελευσίνας έχει προκηρύξει 24ωρη απεργία. Χρειάζεται να συνεχίσουμε. Μητσοτάκης- Χριστοδουλίδης- Νετανιάρχου συμφώνησαν τη στρατιωτική τους συνεργασία στην Ανατολική Μεσόγειο και τη συμμετοχή Ελλάδας και Κύπρου στη στρατιωτική δύναμη “σταθεροποίησης” ISF στη Γάζα.

Δεν πρέπει να τους αφήσουμε, κλιμακώσουμε απεργιακά στις 28/1 στην απεργία των νοσοκομείων, στις 28 Φλεβάρη στα 3 χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη, στις 8 Μάρτη-παγκόσμια ημέρα των γυναικών, στις 28 Μάρτη διεθνής ημέρα κατά του ρατσισμού και του φασισμού».

μην μπει στο αρχείο η δολοφονία του Πακιστανού ντελιβερά Μοχάμεντ Καμράν Ασίκ.

Η κινητοποίηση το Σάββατο 17 Γενάρη στα Πετράλωνα καλεσμένη από την ΚΕΕΡΦΑ και την Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος “η ΕΝΟΤΗΤΑ” ήταν ένα τέτοιο βήμα. Έφερε σε κοινή δράση στους δρόμους ένα ολόκληρο κόσμο που τον ενώνει η διάθεση να δώσει όλες αυτές τις μάχες μαζί με τους συγγενείς του Σαχζάτ Λουκμάν και του Μοχάμεντ Καμράν που ήταν παρόντες στην κινητοποίηση. Ο δρόμος για να τσακίσουμε τον φασισμό είναι η μαζική ενωτική δράση και έτσι χρειάζεται να συνεχίσουμε.

ΚΕΕΡΦΑ

ΠΕΡΑΜΑ

Όχι στα καζάνια του θανάτου

Μαζική συγκέντρωση στο Πέραμα ενάντια στα καζάνια του Θανάτου!

Εκατοντάδες συμμετείχαν στην συγκέντρωση στην πλατεία Ηρώων και με πορεία διαδηλώσαμε μέχρι το δημαρχείο Περάματος που υπήρχε συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου.

Συμμετείχαν με πανό Σωματεία και τοπικοί σύλλογοι, το σωματείο ΕΝΕΔΕΠ, το εργατικό κέντρο Πειραιά, τα σωματεία μετάλλου και της ζώνης, το ΣΕΚ, η Νέα Αριστερά και η Λαϊκή Αντίσταση.

Εμπρός για απεργιακή κλιμάκωση για ναβάλουμε επιτέλους τις ζωές μας πάνω από τα κέρδη των καπιταλιστών!

Έξω τα καζάνια από τις περιοχές μας, λεφτά για τις ανάγκες μας, για υγεία και παιδεία και όχι για εξοπλισμούς και φρεγάτες!

Επίθεση σε βιβλιοπωλείο

Τραμπούκοι χρησιμοποίησαν μπογιά για να μαυρίσουν τα τζάμια του βιβλιοπωλείου ΑΜΟΝΙ στην Πλατεία Μερκούρη στα Πετράλωνα λίγες μέρες μετά την αντιφασιστική συγκέντρωση στα Πετράλωνα στα 13 χρόνια από τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν από τους χρυσαυγίτες. Προκαλεί κατάπληξη η υπογραφή των χυδαιολογημάτων από Α σε κύκλο παραπέμποντας σε πρακτική αναρχικών.

Η επίθεση σε ένα βιβλιοπωλείο που είναι γνωστό για την διαρκή δραστηριότητα του στη γειτονιά, με δράσεις ενάντια στον φασισμό, τον ρατσισμό, τον σεξισμό, την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των εργαζόμενων και της νεολαίας είναι απαράδεκτη.

Σε μιά περιοχή όπου στα σχολεία οι φασίστες και τα ορφανά της Χρυσής Αυγής επιχειρούν να ανασυντάξουν τα τάγματα εφόδου, τέτοιες πρακτικές ενισχύουν τα φασιστοειδή και την κυβέρνηση που τους κάνει πλάτες.

Η μάχη ενάντια στην ανασύνταξη της Χρυσής Αυγής είναι απολύτως αναγκαία για να καταδικαστεί τελεσίδικα η ναζιστική Χρυσή Αυγή στο Εφετείο, για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι των 600 προσφύγων της Πύλου, για να

ΙΣΠΑΝΙΚΑ «ΤΕΜΠΗ»

Τα συνδικάτα προειδοποιούσαν

41 νεκροί μέχρι στιγμής έχουν καταμετρηθεί στον τόπο του σιδηροδρομικού δυστυχήματος στο Αδαμούθ της Κόρδοβας, στην Ανδαλουσία. Ο απλός κόσμος τρέχει να βοηθήσει, να δώσει αίμα, να φιλοξενήσει τους επιβάτες που ξέμειναν στο δρόμο, όχι μόνο στην περιοχή του συμβάντος, αλλά σχεδόν σε ολόκληρη τη χώρα, μιας και έχει προκληθεί ένα ντόμινο αλλαγών και ακυρώσεων σε μια σειρά διαδρομές.

Τα αφεντικά αντίθετα τρέχουν να βγάλουν τις ευθύνες από πάνω τους και να πλουτίσουν ακόμη περισσότερο. Τα εισιτήρια των εναλλακτικών διαδρομών είδαν τις τιμές τους να εκτινάσσονται, το ίδιο έγινε στις εταιρείες των λεωφορείων, όπως και στις εταιρείες ενοικίασης αυτοκινήτων.

Η Ισπανία είναι μια χώρα που εξαρτάται από το σιδηροδρομικό της δίκτυο. Μια ύπαιθρος που μένει όλο και περισσότερο άδεια, τεράστιες αποστάσεις ανάμεσα στις μεγάλες πόλεις και μια άνιση ανάπτυξη τόσο στην οικονομία όσο και στην κατοικία αναγκάζει πολύ κόσμο να μετακινείται διαρκώς και μακριά για τη δουλειά του.

Οι γραμμές του υπερταχέος σιδηρόδρομου (AVE) είναι εδώ και χρόνια η «περηφάνεια» του ισπανικού καπιταλισμού. Άφησαν να μαραζώσει ο υπόλοιπος κλασικός σιδηρόδρομος για τις μικρές και μεσαίες αποστάσεις, και από την εποχή της οικονομικής άνθησης τα έδωσαν όλα για τα τρένα που φτάνουν να κινούνται με 350 χιλιόμετρα την ώρα. Τις κοντινές διαδρομές τις χάρισαν στις εταιρείες των πούλμαν οι οποίες έβγαιναν χαμένες από την εισβολή της υπερταχείας.

Το 2020 προχώρησαν στο περιβόητο άνοιγμα στην αγορά, δίνοντας το ελεύθερο σε εταιρείες από όλη την Ευρώπη να μπουν στο δίκτυο. Το αποτέλεσμα σύμφωνα με τους φιλελεύθερους ήταν επιτυχία. Ήρθαν όντως επενδύσεις και οι τιμές των εισιτηρίων πήραν την κατηφόρα, οπότε όλοι δεν θα έπρεπε να είναι ικανοποιημένοι; Η πραγματικότητα όμως ήταν πως το μοντέλο του ανταγωνισμού ήταν αυτό που ξέρουμε από τις αεροπορικές εταιρείες low-cost.

Το τρένο που πήγαινε από τη Μάλαγα προς τη Μαδρίτη και εκτροχιάστηκε στην Κόρδοβα ανήκει στην ιταλική Iryo. Το αφεντικό της είναι και αφεντικό της της low-cost αεροπορικής Air Nostrum. Πρόκειται για το ίδιο σύμπλεγμα εταιρειών που εξυπηρετεί τον μαζικό τουρισμό και παίρνει στον έλεγχο του όλη την κατοικία στα κέντρα των πόλεων. Ο ανταγωνισμός μεταξύ των low-cost οδήγησε σε τιμές κάτω του κόστους. Φυσικά δεν το κάνουν για το καλό του επιβατικού κοινού, αλλά για να κατακτήσουν την αγορά και να επιβάλουν τους όρους τους.

Πώς όμως θα καλύψουν την τεράστια χασούρα; Αυτό που έκαναν ήταν να πιέσουν τις αρχές ώστε να μειωθεί η συνεισφορά τους για τη συντήρηση και την ασφάλεια του δικτύου. Οι πιέσεις έπιασαν τόπο. Μέσα στο 2025 υπολογίζεται ότι η ταρίφα που πληρώνουν έπεσε 40%. Τα συνδικάτα προειδοποιούν και κινητοποιούνται εδώ και χρόνια, τόσο γενικά όσον αφορά την υπερταχεία που εξοβελίζει τον παραδοσιακό σιδηρόδρομο. Όσο και συγκεκριμένα όσον αφορά τη συντήρηση, αλλά και το γεγονός ότι η συνολική κίνηση από συγκεκριμένες γραμμές και μάλιστα με τεράστιες ταχύτητες δεν έχει προηγούμενο και άρα κανείς δεν μπορεί να εγγυηθεί ότι όλα γίνονται σωστά. Για τις διοικήσεις των εταιρειών, οι 41 νεκροί είναι μια λεπτομέρεια και προτιμούν να δεσμεύονται ότι θα κάνουν το παν ώστε όλα να επιστρέψουν γρήγορα στην κανονικότητα.

Ν.Λ.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

TETARTH 21/1 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Η επαναστατική εφημερίδα
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

TETARTH 21/1 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτσής

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

TETARTH 21/1
Booking hill house, Ρήγα Φεραίου 36, 7μμ
Η επαναστατική εφημερίδα
Ομιλητής: Κώστας Καραγιάννης

ΚΥΨΕΛΗ

● TETARTH 21/1
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκιώνος
Νέγρη 70, 7μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης
● TETARTH 28/1
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκιώνος
Νέγρη 70, 7μμ
Κλίμα – ωρολογιακή βόμβα
Ομιλητής: Πάνος Γιαννακάκης
● TETARTH 4/2 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης,
Φωκιώνος Νέγρη70, 7μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλητής: Γιάννης Μακαρώνας

ΠΑΤΗΣΙΑ

● TETARTH 21/1 γραφεία κοινότητας
Καμερούν (Φυλής 231) 7.30μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης
● TETARTH 28/1 γραφεία κοινότητας
Καμερούν (Φυλής 231) 7.30μμ
Κλίμα – ωρολογιακή βόμβα
Ομιλητής: Νίκος Παπαευαγγελίου
● TETARTH 4/2 γραφεία κοινότητας
Καμερούν (Φυλής 231) 7.30μμ
Λένιν: ο ιμπεριαλισμός, ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού
Ομιλητής: Άγγελος Παλιουδάκης

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

● TETARTH 21/1
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 7.30μμ
Από την Πύλο ως τις ΗΠΑ δυναμώνουμε το αντιρατσιστικό κίνημα
Ομιλήτρια: Μαρίνα Διονυσίου
● TETARTH 28/1
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 7.30μμ
Πώς νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτρια: Ειρήνη Ζιάκα
● TETARTH 4/2
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 7.30μμ
Πώς έχασε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλητής: Ντίνος Μπουντζίκας

ΓΑΛΑΤΣΙ

TETARTH 21/1
γραφεία Γ΄ ΕΛΜΕ, Γκράβα 7.30μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν

Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΓΚΥΖΗ

● TETARTH 21/1 Ραγκαβή 53, 8μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς
● TETARTH 28/1 Ραγκαβή 53, 8μμ
**Αντιστεκόμαστε στην καταστροφή της δη-
μόσιας εκπαίδευσης**
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΘΗΣΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 καφέ Περιβολάκι 7μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 22/1
καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ
Νίκη στην εξέγερση του Ιράν
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος
● ΠΕΜΠΤΗ 29/1
καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ
Κλίμα – ωρολογιακή βόμβα
Ομιλητής: Βασίλης Κалаμπόγιας
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ-ΚΟΛΩΝΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 22/1
καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνος 7μμ
Κάτω οι εγκληματίες
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

TETARTH 21/1
στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
**Οι αγώνες των αγροτών και των εργατών
ενάντια στην κυβέρνηση που καταρρέει**
Ομιλητής: Κώστας Πολυδώρος

ΙΛΙΟΝ-ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

TETARTH 21/1 καφέ Kop Leo,
πλ. Αγ. Αναργύρων 7.30μμ
Μπλόκο στο σύστημα της καταστροφής
Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 Μέρες Ραδιοφώνου 7μμ
Μπλόκο στο σύστημα της καταστροφής
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

● TETARTH 21/1
καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλητής: Στέφανος Κοροβέσης
● TETARTH 28/1 καφενείο πλατείας Σουρ-
μένων 7.30μμ
**Αντιστεκόμαστε στην καταστροφή της δη-
μόσιας εκπαίδευσης**
Ομιλητής: Στέλιος Γιαννούλης
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
TETARTH 21/1 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Γιατί οι αγρότες έχουν δικίο

σουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγά-
λες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μα-
ζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματή-
σουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυ-
ριαρχούν πάνω στον πλανήτη.
Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει
μόνο εάν είναι παγκόσμια.
Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου
ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη
επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθη-
κε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς.
Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του
Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατι-
κό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δη-

Ομιλητής: Γεράσιμος Γεωργάτος

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

● TETARTH 21/1 Fahrenheit 7μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου
● TETARTH 28/1 Fahrenheit 7μμ
Κάτω οι εγκληματίες
Ομιλητής: Παναγιώτης Παπαπαναγιώτου

ΒΥΡΩΝΑΣ

TETARTH 21/1
καφέ Φιφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Γιατί οι αγρότες έχουν δικίο
Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 καφέ Ταρτούφος 8μμ
Γιατί οι αγρότες έχουν δικίο
Ομιλήτρια: Κατερίνα Τσαλαμπάση

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

●ΠΕΜΠΤΗ 22/1 Sloth 8μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλήτρια: Αθανασία Συμψηρή
●ΠΕΜΠΤΗ 29/1 Sloth 8μμ
**Αντιστεκόμαστε στην καταστροφή της δη-
μόσιας εκπαίδευσης**
Ομιλήτρια: Αθανασία Συμψηρή

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

TETARTH 21/1 δημαρχείο (ισόγειο) 8μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Πετράκη

ΜΑΡΟΥΣΙ

TETARTH 21/1
καφέ Σπίρτο, πλ.Ηρώων 7.30μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλητής: Νάσος Θεοδωρίδης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

TETARTH 21/1 Νισύρου και Πάτμου,
πλ. Φελέκη, Ελευθερούπολη 6.30μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ –ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

TETARTH 21/1
καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου

ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

TETARTH 21/1 δημαρχείο 7μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
ΠΕΜΠΤΗ 22/1 δημαρχείο 6.30μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλήτρια: Ανυσία Τζόνιου

μιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώ-
πη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τά-
ξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρού-
ριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικά-
ζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν
στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστι-
κές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.
Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώ-
πων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο κα-
θώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργα-
νώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα
τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.
Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολι-
τική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για

Θεσσαλονίκη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

● TETARTH 21/1 καφέ Μικρού 6, 8.30μμ
Μπλόκο στο σύστημα της καταστροφής
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας
● TETARTH 28/1 καφέ Μικρού 6, 8.30μμ
Περιβαλλοντολογική ωρολογιακή βόμβα
Ομιλήτρια: Τζένη Δεμιρτζίδου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

TETARTH 21/1 καφέ Ποέτα 8.30μμ
Μπλόκο στο σύστημα της καταστροφής
Ομιλήτρια: Μαρία Τσίρμπα

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

TETARTH 21/1 καφέ Πέτρος 7μμ
Μπλόκο στο σύστημα της καταστροφής
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΚΑΜΑΡΑ

TETARTH 21/1 καφέ Γιάφκα 7.30μμ
Μπλόκο στο σύστημα της καταστροφής
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 καφέ Teddyboys 7μμ
Μπλόκο στο σύστημα της καταστροφής
Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη

ΠΑΤΡΑ

● TETARTH 21/1
Aberto, Ρήγα Φεραίου 48, 6.30μμ
**Ιράν – Στο πλευρό των εξεγερμένων –
Ενάντια στις βόμβες Τραμπ και Ισραήλ**
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος
● TETARTH 28/1 Aborto, Ρήγα Φεραίου
48, 6.30μμ
**Αντιστεκόμαστε στην καταστροφή της εκ-
παίδευσης**
Ομιλητής: Λεωνίδας Κοκόλης

ΞΑΝΘΗ

TETARTH 21/1 Βυζάντιο 5.30μμ
Μπλόκο στο σύστημα της καταστροφής
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 Θόλος 7μμ
**Απ'τη Μινεάπολη μέχρι την Αθήνα παγκό-
σμια αντίσταση στο ρατσισμό και τον φασι-
σμό**
Ομιλητής: Γιώργος Ζιάκας

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 Μίνωος 52, 5.30μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 καφέ Μαρίνα 7.30μμ
Νίκη στην εξέγερση στο Ιράν
Ομιλητής: Μάνος Χατζηανέστης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 καφέ Νέον 7.30μμ
Μπλόκο στο σύστημα της καταστροφής
Ομιλητής: Ορέστης Παπαθανάσης

Εξορμήσεις

TETARTH 21/1

N. ΗΡΑΚΛΕΙΟ Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1

ΝΙΚΑΙΑ Μετρό, Πλ. Αγ. Νικολάου 6μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπούρια 7μμ
ΠΑΤΡΑ Πλ. Όλγας 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 24/1

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Σκλαβενίτης, πλ. Αγ. Νικολάου 12μεσ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 6μμ
N. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου (απέναντι
Πνευματικό Κέντρο) 12μεσ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πλ. Δούρου 12μεσ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 12μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Περιστερίου,
“Κελάρι” 11.30πμ

ΙΛΙΟΝ Πλ. Γεννηματά 11.30πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 11.30πμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Μαντζαργιωτάκη και Θησέως 12μμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
Λαϊκή N.Κόσμου 12μεσ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Μετρό Ευαγγελισμός 11πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Σκλαβενίτης 12μεσ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 12μεσ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 11πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ

Λαϊκή Αγ. Παντελεήμονα 12μεσ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Μετρό Πανόρμου 12μεσ
ΓΚΥΖΗ Πλ.Γκύζη 12μεσ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ
πλ. Κυψέλης Γερμανός 11.30πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βεΐκου 12μεσ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξυροκρήνης 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου με Μαρ-
τίου 12μεσ

ΛΑΜΠΡΑΚΗ
Άγαλμα Λαμπράκη 12μεσ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 12μεσ
ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 12μεσ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκνάς Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης,
Γιώργος Πίττας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Γ. Κούβαρης, Κωνσταντίνος Μπουντζίκας

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρ-
χει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια
αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνο-
μία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λει-
τουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα
της άρχουσας τάξης.
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα
στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμέ-
νη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπο-
ρεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πά-
ρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο
όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματί-

Την Τετάρτη 14 Ιανουαρίου κυκλοφόρησε το καινούργιο τεύχος του διμηνιαίου περιοδικού Σοσιαλισμός Από τα Κάτω. Το τεύχος φιλοξενεί παρεμβάσεις για τα αγροτικά μπλόκα και τους εργατικούς αγώνες, τον αντιπολεμικό και αντιρατσιστικό ξεσηκωμό, την Παλαιστίνη, το κλίμα, την Παιδεία και τη στέγαση, με άρθρα των Π. Γκαργκάνα, Μ. Στύλλου, Φ. Πολίτη, Γ. Πίττα, Γ. Ράγκου, Σ. Ρίζου και Κ. Πολύδωρου.

Από το εξώφυλλο μέχρι την τελευταία σελίδα, το περιοδικό αποτελεί εργαλείο πολιτικής ζύμωσης και συλλογικής δράσης. Η θετική ανταπόκριση που ήδη καταγράφεται δεν αφορά μόνο την επικαιρότητα και το βάθος των αναλύσεων, αλλά και την ίδια την εικόνα του περιοδικού. Το εξώφυλλο, όπως τονίζεται και στο κείμενο παρουσίασης του τεύχους, συμπυκνώνει το κοινό νήμα των αγώνων και λειτουργεί ως άμεσο κάλεσμα συζήτησης και δράσης.

Πάνω σε αυτή τη βάση, τα μέλη που έχουν την ευθύνη της διακίνησης στους τοπικούς πυρήνες του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος μεταφέρουν εμπειρίες και εκτιμήσεις από την πρώτη γραμμή της επαφής με τον κόσμο, φωτίζοντας πώς το περιοδικό γίνεται εργαλείο παρέμβασης και όχι απλώς ανάγνωσης.

Κωνσταντίνος Μπουντζίκας

Καλλιθέα

Το καινούριο περιοδικό ξεχωρίζει για το συμπυκνωμένο πολιτικό μήνυμα του εξωφύλλου, ακριβώς όπως η ιστορική στιγμή και ο ρόλος μας μέσα σε αυτήν. Εργάτες και αγρότες από τη Μινεάπολη και τη Βενεζουέλα μέχρι την Ελλάδα και την Παλαιστίνη διαδηλώνουν, οργανώνονται και έχουν τη δύναμη να τσακίσουν μικρούς και μεγάλους Τραμπ.

Το άρθρο για τη Βενεζουέλα και η συζήτησή του στον πυρήνα επαναπροσδιόρισε, με βάση τις τελευταίες εξελίξεις, την παγκόσμια εικόνα ενός συστήματος που κλιμακώνει πολεμικά απέναντι σε ένα όλο και δυνατότερο αντιπολεμικό κίνημα. Το πήραμε όλες και όλοι για να το διαβάσουμε και να το προτείνουμε παντού.

Στο νοσοκομείο και στην πλατεία, το ΣΑΚ άνοιξε τη συζήτηση για το πώς μπορούμε να στήσουμε απεργιακά μπλόκα απέναντι στο σύστημα της καταστροφής, συνδέοντας τους αγώνες στους χώρους δουλειάς με τις μάχες στις γειτονιές και διεθνώς. Οργανώνουμε τις αναγνώστριες και τους αναγνώστες του ΣΑΚ να χτίσουν ένα δίκτυο συντονισμού, που μπορεί να δώσει πραγματική δύναμη στις αντιστάσεις και να ανοίξει δρόμους για νίκες απέναντι στις επιθέσεις του συστήματος.

Ζαννέτα Λυσικάτου

Το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός...

Μαρούσι

Υπήρχε μεγάλη προσμονή για το περιοδικό. Πολλοί ήθελαν να ενημερωθούν για τις τελευταίες εξελίξεις στη Βενεζουέλα, καθώς γνώριζαν ότι υπάρχει αναλυτικό άρθρο που εξηγεί τις αιτίες της γκανγκστερικής παρέμβασης των ΗΠΑ. Αρκετοί χάρηκαν που περιλαμβάνεται και άρθρο για την κατάσταση στην εκπαίδευση και το ζήτημα της αξιολόγησης, ένα θέμα για το οποίο ο αστικός Τύπος παρέχει πολύ περιορισμένη ενημέρωση.

Επιπλέον, πολλοί σύντροφοι/ισσες βρήκαν ενδιαφέρον το άρθρο που αναδεικνύει τη στενή σχέση Ελλάδας-Ισραήλ και τα γεγονότα στη Γάζα μετά την πρόσφατη σφαγή. Ένας σύντροφος τόνισε πόσο διαφωτιστικό ήταν και το άρθρο για την κλιματική κρίση, με αφορμή τη διεθνή Σύνοδο. Όπως συζητήθηκε, οι καπιταλιστές και οι κυβερνήσεις τους στρέφονται ανοιχτά υπέρ της χρήσης ορυκτών καυσίμων που καταστρέφουν το κλίμα, ενώ η ριζική λύση δεν μπορεί να προέλθει από τις συνόδους του ΟΗΕ αλλά μόνο μέσα από τους δικούς μας αγώνες.

Νάσσος Θεοδωρίδης

Πειραιάς

«Κάτω οι εγκληματίες», «Μπλόκο στο σύστημα της καταστροφής», «Κάτω τα χέρια από την Βενεζουέλα». Δεν είναι μόνο συνθήματα είναι και τίτλοι από τα άρθρα του πρώτου ΣΑΚ της νέας χρονιάς που ξεκίνησε με την επέμβαση του Τραμπ στη Βενεζουέλα, αλλά και με τα τρακτέρ των αγροτών να έχουν αναμμένες τις μηχανές έτοιμοι να πατήσουν κάτω τη δολοφονική κυβέρνηση της Ν.Δ. Το εξώφυλλο άλλωστε του ΣΑΚ τα λέει όλα με το σκίτσο, το τρακτέρ θα τους πατήσει και στο τιμόνι του δεν είναι μόνο οι

αγρότες αλλά όλος ο κόσμος που παλεύει ενάντια στο σύστημα που δολοφονεί από τη Γάζα μέχρι τη Μινεάπολη.

Οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες του ΣΕΚ στον Πειραιά πήραμε με μεγάλη χαρά το νέο τεύχος στη συνεδρίαση του πυρήνα, συζητήσαμε για τα άρθρα μιας και το θέμα του πυρήνα ήταν η επέμβαση στη Βενεζουέλα, εξοπλιστήκαμε με επιχειρήματα και πήραμε όλοι και όλες παραπάνω περιοδικά για να δώσουμε στον περίγυρό μας και στους εργατικούς μας χώρους. Με έμπνευση από τα άρθρα ξεκινήσαμε να το διακινούμε στις εξορμήσεις και το Σάββατο στην κεντρική μας εξόρμηση στον πεζόδρομο της Σωτήρος το προτείναμε στον κόσμο που σταμάταγε να συζητήσει μαζί μας. Προφανώς και το κυρίαρχο θέμα ήταν η ιμπεριαλιστική επέμβαση του Τραμπ στη Βενεζουέλα, δώσαμε δύο τεύχη του ΣΑΚ και γνωρίσαμε κόσμο που άφησε το τηλέφωνό του γιατί θέλει να συνεχίσει τη συζήτηση μαζί μας και διψάει για πολιτικές απαντήσεις για όλα από την επέμβαση στη Βενεζουέλα μέχρι την ωρολογιακή βόμβα της κλιματικής αλλαγής.

Η επικαιρότητα των άρθρων του επιβεβαιώθηκε με το χειρότερο τρόπο, όταν το Σάββατο βράδυ προς Κυριακή πρωί παραλίγο να έχουμε νέα Τέμπη στο Πέραμα όπου έπιασαν φωτιά τα καζάνια στο Ικόνιο. Συνεχίζουμε τη συζήτηση και την οργάνωση των μαχών με περισσότερα επιχειρήματα από τα άρθρα για να κερδίσουμε τον κόσμο που παλεύει στην επαναστατική προοπτική.

Τιάνα Ανδρέου

Γιάννενα

Το νέο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω έφτασε στον πυρήνα των Ιωαννίνων και συζητούσαμε πώς, ορ-

γανωμένα διακινώντας το, μπορούμε να κερδίσουμε τον κόσμο στις ιδέες μας και να οργανώσουμε μαζί τις μάχες. Όλη η κοινωνία βλέπει και στηρίζει το αγροτικό κίνημα, το οποίο είναι αγώνας επιβίωσης για όλη την κοινωνία και πρέπει να συνδεθεί με τα υπόλοιπα κομμάτια, όπως οι εργάτες και οι φοιτητές, για να νικήσει.

Το κεφάλαιο της αντίστασης στην καταστροφή της δημόσιας εκπαίδευσης δείχνει ότι τα μαχόμενα κομμάτια της νεολαίας και των εκπαιδευτικών μπορούν, μαζί με τον υπόλοιπο κόσμο, να μπλοκάρουν την ιδιωτικοποίηση της Παιδείας και να δημιουργήσουν μια Παιδεία σύμφωνα με τις ανάγκες μας κι όχι τα κέρδη.

Το κομμάτι της εκπαίδευσης πρέπει να συνδεθεί με την κρίση στέγης, καθώς όλο και περισσότερα κομμάτια της εργατικής τάξης κάνουν δύο ή τρεις δουλειές για να πληρώσουν το νοίκι τους και πολλοί δεν μπορούν να βρουν ούτε σπίτι. Την ίδια στιγμή, η κρίση του καπιταλισμού χτυπάει και το περιβάλλον. Βλέπουμε συνεχείς καταστροφές δασών, θαλασσών, βουνών, ακόμη και πόλεων. Η περιβαλλοντική καταστροφή είναι κομμάτι της ιδιωτικοποίησης και της υποβάθμισης του νερού και της ενέργειας.

Ο κόσμος σε όλο τον πλανήτη είναι εξοργισμένος με τις επιθέσεις των ΗΠΑ και των συμμάχων τους στην Παλαιστίνη και τη Βενεζουέλα. Νιώθει ότι ο πόλεμος δεν είναι κάτι μακρινό και πως οι σκληρές πολιτικές λιτότητας που ζούμε προωθούν την πολεμική βιομηχανία. Ωστόσο, η αντίσταση είναι εδώ. Με τους εργαζόμενους και τους φοιτητές που προμηθεύονται το περιοδικό συζητάμε πώς η αντίσταση μπορεί να νικήσει τα συμφέροντα και τους ανταγωνισμούς των ιμπεριαλιστών και να ενωθεί με τους λαούς σε όλο τον

πλανήτη. Με το καινούριο περιοδικό συζητούμε με τον κόσμο ότι η λύση-κλειδί στην εποχή των πολέμων και των καταστροφών είναι η επανάσταση και ο εργατικός έλεγχος.

Ορέστης Παπαθανάσης

Θεσσαλονίκη

Από την πρώτη κιόλας εβδομάδα κυκλοφορίας του ΣΑΚ στη Θεσσαλονίκη, η ανταπόκριση του κόσμου είναι ιδιαίτερα θετική και ενθαρρυντική. Η εφημερίδα έχει ήδη βρει απήχηση, ειδικά στους εργατικούς χώρους όπου παρεμβαίνουμε συστηματικά, ανοίγοντας ουσιαστικές συζητήσεις με εργαζόμενους και αγωνιστές.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο εργατικός χώρος των δικαστηρίων, όπου μόνο σε μία εξόρμηση πουλήθηκαν 8 τεύχη, γεγονός που δείχνει το ενδιαφέρον για πολιτική ενημέρωση και ανάλυση που ξεπερνά την επιφανειακή ειδησεογραφία. Θέματα διεθνών εξελίξεων, όπως η κατάσταση στη Βενεζουέλα, αποδεικνύεται ότι απασχολούν πραγματικά τον κόσμο και γεννούν ερωτήματα και προβληματισμούς. Το ΣΑΚ λειτουργεί ως πολύτιμο εργαλείο για να προχωρήσει αυτή η συζήτηση σε πιο βαθύ και πολιτικό επίπεδο, τόσο στις πλατείες όσο και στους χώρους δουλειάς. Μέσα από την εφημερίδα δίνεται η δυνατότητα να συνδεθούν οι διεθνείς εξελίξεις με την καθημερινή εμπειρία των εργαζομένων και να ενισχυθεί η πολιτική ζύμωση και η συλλογική σκέψη.

Ιωάννα Κατλαμούση

Βόλος

Το ΣΑΚ έχει πλέον ένα σταθερό κοινό, ανθρώπους που το προμηθεύονται συστηματικά, το διαβάζουν και το εμπιστεύονται. Από τις πρώτες κιόλας μέρες κυκλοφορίας κάθε νέου τεύχους, παρατηρείται ότι φοιτητές και εργαζόμενοι το αναζητούν απευθείας, χωρίς να χρειάζεται ιδιαίτερη παρουσίαση, κάτι που έχει καταγραφεί και σε προηγούμενα τεύχη. Αυτό δείχνει ότι στους χώρους παρέμβασής μας, αλλά και σε συγκεκριμένα άτομα, έχει χτιστεί μια ουσιαστική σχέση εμπιστοσύνης.

Ταυτόχρονα, γίνεται φανερό ότι ο κόσμος «ψάχνεται» πολιτικά και αναζητά αναλύσεις πιο βαθιές, πέρα από την επιφανειακή ενημέρωση. Αυτήν ακριβώς την ανάγκη έρχεται να καλύψει ο Σοσιαλισμός από τα Κάτω, προσφέροντας πολιτικό περιεχόμενο που βοηθά στην κατανόηση των εξελίξεων και στη σύνδεσή τους με τους αγώνες και την καθημερινή εμπειρία. Το ΣΑΚ δεν λειτουργεί απλώς ως έντυπο, αλλά ως εργαλείο που ενισχύει την πολιτική συζήτηση σε βάθος και συμβάλλει στη δημιουργία ενός σταθερού κοινωνικού και πολιτικού «κύκλου» γύρω από τις εξορμήσεις και τους ανθρώπους που το στηρίζουν.

Σταύρος Ευσταθίου

IPAN Διπλή μάχη, ενάντια σε καταπίεση και ιμπεριαλισμό

Ο σχεδόν καθολικός αποκλεισμός από το ίντερνετ έχει αφήσει στο σκοτάδι τις εξελίξεις στο Ιράν. Οι περισσότερες πληροφορίες δείχνουν ωστόσο ότι η βαριά καταστολή που εξαπέλυσε το καθεστώς το τελευταίο δεκαήμερο κατάφερε να αδειάσει τους δρόμους από διαδηλωτές.

Οι δρόμοι άδειασαν από διαδηλωτές αλλά και γέμισαν από αίμα. Τα νοσοκομεία γέμισαν με τραυματίες. Ακολούθησαν τα νεκροτομεία και τα νεκροταφεία. Ο πραγματικός αριθμός των θυμάτων παραμένει άγνωστος. Σύμφωνα με το πρακτορείο Ρόιτερς, ένας Ιρανός πολιτικός αξιωματούχος έκανε λόγο για τουλάχιστον πέντε χιλιάδες νεκρούς, από τους οποίους οι 500 ήταν μέλη των δυνάμεων καταστολής. Το πραγματικό ανθρώπινο κόστος μπορεί να είναι μεγαλύτερο, αλλά τα νούμερα που δίνουν οι ιστοσελίδες της ιρανικής διασποράς δεν είναι περισσότερα αξιόπιστα.

Ταυτόχρονα με την κλιμάκωση της καταστολής από πλευράς του κράτους, εξελίσσονταν παζάρια που προς το παρόν έβαλαν φρένο στην απειλή για βομβαρδισμό της χώρας από τον Τραμπ. Ο Τραμπ ισχυρίστηκε πως είχε άμεση πληροφόρηση από την ιρανική κυβέρνηση που δεσμεύτηκε να μην προχωρήσει σε εκτελέσεις συλληφθέντων για τις “ταραχές”. Η υποκρισία είναι πλέον τόσο εξόφθαλμη που δεν χρειάζεται εξηγήσεις. Ο Τραμπ θα βομβάρδιζε “ανθρωπιστικά” για να εμποδίσει εκτελέσεις κρατούμενων, όταν οι ΗΠΑ είναι η χώρα της Δύσης με τις περισσότερες εκτελέσεις: 47 κρατούμενοι δολοφονήθηκαν από το αμερικάνικο κράτος μέσα στο 2025, ο μεγαλύτερος αριθμός την τελευταία 15ετία. Η Σαουδική Αραβία είναι κορυφαίος σύμμαχος των ΗΠΑ στην περιοχή και έχει εκτελέσει 356 ανθρώπους το 2025.

Οι συμμορίες της αντιμεταναστευτικής ICE που έχει βγάλει στους δρόμους ο Τραμπ έχουν ήδη δολοφονήσει κόσμο, αλλά ο ίδιος μπορεί να καταγγέλλει τις αντίστοιχες επιλογές της ιρανικής κυβέρνησης. Το ιρανικό κράτος λέει πως πίσω από τις διαδηλώσεις βρίσκονται πράκτορες των εχθρών της χώρας. Το ίδιο ακριβώς ισχυρίζεται και ο Τραμπ για το κίνημα αντίστασης μέσα στις ΗΠΑ.

Παρά τις δηλώσεις του Τραμπ, δεν υπάρχει κανένας καθησυχασμός για το αν θα ακολουθήσει κάποιο χτύπημα. Αντίστοιχες διαβεβαιώσεις είχε δώσει και το καλοκαίρι, λίγο πριν δώσει την εντολή για βομβαρδισμό τριών πυρηνικών εγκαταστάσεων από αέρος και θαλάσσης. Οι εντολές για προετοιμασία χτυπήματος

“Οχι στη Θεοκρατία, όχι στην Μοναρχία - Ελευθερία και Ισότητα”. Συγκέντρωση στο Βερολίνο. Φωτό: Europe Solidaire sans frontier

είχαν ήδη δοθεί. Οι στρατιώτες στην αμερικάνικη βάση στο Κατάρ από την πρώτη βδομάδα είχαν αρχίσει να μετακινούνται, παρότι ο στρατός απέφυγε τη χρήση της λέξης “εκκένωση”. Αντίστοιχες μετακινήσεις έγιναν και σε μεγάλα αεροσκάφη που θα μπορούσαν να γίνουν στόχος σε περίπτωση αντιποίνων από το Ιράν, αλλά και στον 5° αμερικάνικο στόλο που σταθμεύει στο Μπαχρέιν.

Ωστόσο, τόσο τα καθεστώτα του Κόλπου όσο και το Ισραήλ αυτή τη φορά λειτούργησαν σαν προσωρινό φρένο στον Τραμπ. Σύμφωνα με το πρακτορείο Axios, στις 14 του Γενάρη ήταν όλα έτοιμα για χτύπημα και οι στρατηγοί περίμεναν απλώς το πράσινο φως από τον Τραμπ. Αλλά τελικά το OK δεν ήρθε. Όπως γράφει το Axios: “Η έκπληξη ήταν ότι μια φωνή που είχε καλέσει σε περισσότερη αυτοσυγκράτηση ήταν αυτή του Νετανιάχου. Είπε στον Τραμπ ότι το Ισραήλ δεν είναι έτοιμο να αμυνθεί σε περίπτωση αντεπίθεσης του Ιράν, ιδιαίτερα σε μια στιγμή που οι ΗΠΑ δεν έχουν αρκετή παρουσία στην περιοχή για να βοηθήσουν ώστε να αντιμετωπίσει τους ιρανικούς πυραύλους και τα ντρον.

Αποτελέσματα

Επίσης ο Νετανιάχου «ένιωθε πως το σχέδιο που είχαν οργανώσει οι ΗΠΑ δεν ήταν αρκετά ισχυρό και δεν θα μπορούσε να έχει αποτελέσματα, σύμφωνα με συνεργάτη του Ισραηλινού πρωθυπουργού». Η υπερεπέκταση των ΗΠΑ από τη Βενεζουέλα ως τον Ειρηνικό έχει και τις συνέπειές της. Ταυτόχρονα όμως, φαίνεται πως ο Ιρανός πρωθυπουργός Αραγτσι είχε αποκαταστήσει επικοινωνία με τις ΗΠΑ μέσω του ειδικού απεσταλμένου του Τραμπ, Στιβ Γουϊτ-

κοφ, και άρχισαν να συζητάνε για διπλωματικές λύσεις.

Ο τρόπος με τον οποίο εξελίχθηκαν τα γεγονότα μέσα στο Ιράν είναι μια επιβεβαίωση ότι όταν οι ιμπεριαλιστές επιχειρούν για τους δικούς τους λόγους να αγκαλιάσουν ένα κοινωνικό κίνημα, το αποτέλεσμα είναι να το πνίγουν. Η οργή του κόσμου στο Ιράν απέναντι στη φτώχεια και απέναντι στην καταπίεση του καθεστώτος είναι πραγματική. Οι διαδηλώσεις που ξέσπασαν την τελευταία βδομάδα του 2025 ήταν επίσης γνήσιες. Το ιρανικό νόμισμα κατέρρεε και συνεχίζει να καταρρέει. Δεν ήταν η πρώτη φορά που οι Ιρανοί έβγαιναν στο δρόμο και έδειχναν τη διάθεσή τους και το θάρρος τους να συγκρουστούν με το πολιτικο-θηρσκευτικό κατεστημένο. Μια ολόκληρη χρονιά ανέβαινε ο δείκτης των εργατικών κινητοποιήσεων και των απεργιών. Ο κόσμος έχει πίσω την εμπειρία του κινήματος του 2022 με κέντρο τις Γυναίκες. Εκείνο το κίνημα με τη σειρά του είχε σαν προσέορτια το κύμα απεργιών του 2018-19 και ακόμη πιο πίσω το λεγόμενο Πράσινο Κίνημα το 2009.

Ωστόσο, τόσο η παρέμβαση αντιδραστικών δυνάμεων, όπως ο γιος του έκπτωτου Σάχη που αυτοπαρουσιάζεται σαν μελλοντικός “μεταβατικός ηγέτης” και οι απειλές για βομβαρδισμούς έδωσαν όλο το χώρο στην άρχουσα τάξη του Ιράν να επιβάλει γραμμή “εθνικής ενότητας”. Η κοινωνική επανάσταση δεν μπορεί να κόψει δρόμο με τη βοήθεια των ιμπεριαλιστών. Το καθεστώς είδε την προοπτική κλιμάκωση των διαδηλώσεων σαν κίνδυνο για την ύπαρξή του. Ο Σάχης και οι μοναρχικοί λειτούργησαν σαν χρήσιμοι ηλίθιοι του καθεστώτος. Οι τελευταίες του δη-

λώσεις λένε πως “το καθεστώς βρίσκεται με το ένα πόδι στον τάφο. Βρίσκεται στο χείλος της κατάρρευσης. Γι’ αυτό και ένα αποφασιστικό χτύπημα θα καταφέρει να γυρίσει την κατάσταση υπέρ του έθνους και του αβοήθητου λαού μας. Αυτό είναι που χρειαζόμαστε με όρους πραγματικής υποστήριξης. Θα μπορούσε να είναι αμερικάνικο χτύπημα. Θα μπορούσε να είναι ισραηλινό χτύπημα. Θα μπορούσε να είναι σιδηρότε, γιατί ο Ιρανικός λαός αυτός που ζητάει τώρα είναι να φτάσει σε βοήθειά του το “ιππικό”.

Προκλήσεις

Με τέτοιου είδους δηλώσεις που ζητάνε ανοιχτά από το Ισραήλ να βομβαρδίσει τη χώρα, το καθεστώς μπορούσε να συσφίξει τις γραμμές του. Δεν υπήρξε περιθώριο για δημόσιες διαφοροποιήσεις, αφού οποιοσδήποτε άνοιγε το στόμα του θα γινόταν «ισραηλινός πράκτορας». Η πολιτική του Τραμπ και ακόμη περισσότερο του Ισραήλ έχει κάνει την κυβέρνηση του Ιράν εντελώς ευάλωτη σε τέτοιου είδους προκλήσεις. Τον Ιούλη του 2024, ο ηγέτης της Χαμάς, Ισμαήλ Χανίγιε, δολοφονήθηκε μέσα στην Τεχεράνη, την ώρα που βρισκόταν υπό την προστασία του πιο σκληρού κομματιού του Ιρανικού κράτους, των Φρουρών της Επανάστασης. Μέσα στην πρωτεύουσα του “Άξονα της Αντίστασης” χόρευαν όντως οι Ισραηλινοί πράκτορες. Το ίδιο έγινε και με τον αποκεφαλισμό της ηγεσίας της Χεζμπολάχ στο Λίβανο. Το φθινόπωρο του 2024 δολοφονήθηκαν τα στελέχη της, περιλαμβανομένου του γραμματέα της, Χάσαν Νασράλα, με βασικό όπλο τα ίδια τους τα κινητά τηλέφωνα που τους τα είχε προμηθεύσει το

Ισραήλ κάτω από τη μύτη των μυστικών υπηρεσιών της Τεχεράνης.

Το γεγονός ότι το Ισραήλ έχει κάτω από τις φτερούγες του τον γιο του Σάχη και τους μοναρχικούς δημιουργήσε επιπλέον προβλήματα στους δρόμους. Η ίδια η κυβέρνηση του Ιράν επέτρεπε εδώ και καιρό την προπαγάνδα των μοναρχικών γιατί ο κύριος στόχος της βρόμικης δράσης τους δεν ήταν η κυβέρνηση, αλλά οι ριζοσπαστικές δυνάμεις, η Αριστερά και το γυναικείο κίνημα. Σε όλες τις διαδηλώσεις Ιρανών τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα στη Γερμανία και τη Γαλλία, οι μοναρχικοί έβαλαν σε κίνηση τα ΜΜΕ που ελέγχουν για να επιτεθούν στην Αριστερά.

Αυτόπτες μάρτυρες από τις διαδηλώσεις στην Τεχεράνη την περασμένη βδομάδα λένε πως ταυτόχρονα με τις μάχες με τις δυνάμεις καταστολής, εξελισσόταν και μια μάχη συνθημάτων. Από τη μια μεριά “Γυναίκα, Ζωή, Ελευθερία” και “Κάτω οι δικτάτορες” και από την άλλη “Ζήτω ο Παχλαβί”. Ήταν οι δυνάμεις των μοναρχικών που επιχειρήσαν να σιγήσουν τη φωνή του κινήματος του 2022. Αυτή η διαχωριστική γραμμή απλώθηκε και στις μεθόδους του κινήματος.

Η εργατική τάξη του Ιράν έχει εμπειρίες οργανωμένης δράσης, το ίδιο και οι φοιτητές και το γυναικείο κίνημα που ξέρουν πώς για να κερδίζουν χώρο στο δρόμο και να φτάνεις και σε κατακτήσεις πρέπει να στηρίζεις στον εργατικό σου χώρο και να απευθύνεσαι στην πλειοψηφία. Αντίθετα, οι δυνάμεις που προσβλέπουν σε ιμπεριαλιστικό χτύπημα, ήθελαν να δημιουργήσουν όσο το δυνατόν πιο γρήγορα συνθήκες ένοπλης σύγκρουσης.

Το Ιράν έχει υποστεί την περικύκλωση των ιμπεριαλιστών, τις κυρώσεις και τον αποκλεισμό της οικονομίας του εδώ και δεκαετίες. Βίωσε την πραξικοπηματική ανατροπή της κυβέρνησης του Μοσαντέκ το 1953 με τη βοήθεια της CIA που επέβαλε τον Σάχη. Έζησε την αμερικάνικη στρατιωτική στήριξη προς τον Σαντάμ Χουσεϊν τη δεκαετία του ‘80 που είχε σκοπό να οδηγήσει σε κατάρρευση το καθεστώς του Χομεϊνί.

Ο κόσμος στο Ιράν δίνει διπλή μάχη. Και ενάντια στην ντόπια καταπίεση αλλά και ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Θα ξαναβρεί τον τρόπο να δείξει τη δύναμή του όπως κάνει όλα τα τελευταία χρόνια. Και σύντομα θα εμφανιστούν και από τα πάνω οι ρωγμές που δεν μπόρεσαν να εμφανιστούν μέσα στον τελευταίο μήνα. Το δικό μας καθήκον είναι να μπούμε εμπόδιο στους σχεδιασμούς των ιμπεριαλιστών που δεν έχουν στόχο να δώσουν αλλά να αφαιρέσουν δύναμη από τους δρόμους.

Νίκος Λούντος

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΣΤΙΣ 6 ΦΛΕΒΑΡΗ

Η συνάντηση του Δένδια με τον ισραηλινό υπουργό 'Αμυνας' Ι. Κατζ στις 20 Γενάρη είναι ακόμα ένα βήμα στη στρατηγική συνεργασία της κυβέρνησης της ΝΔ με το σιωνιστικό κράτος που δεν σταματάει τα εγκλήματά του στη Γάζα και τη Δ. Όχθη σε όλη τη Μ. Ανατολή. Είναι αυτός, ο επονομαζόμενος και «μπουλντόζας», που είχε κηρύξει τον Γκουτιέρρεζ, γ.γ του ΟΗΕ ως «ανεπιθύμητο πρόσωπο» επειδή «υποθάλλει την τρομοκρατία».

Στα τέλη Δεκέμβρη είχαν υπογραφεί στη Λευκωσία το «Κοινό Σχέδιο Δράσης (ΚΣΔ) Ελλάδος – Κύπρου – Ισραήλ» και το «Πρόγραμμα Αμυντικής Συνεργασίας (ΠΑΣ) Ελλάδος – Ισραήλ», για το 2026. Ο Κατζ, παλιός γνώριμος του Δένδια από τη θητεία τους ως υπουργοί Εξωτερικών, έρχεται, όπως αναφέρει η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Λευτεριά στην Παλαιστίνη, για:

«Να μπουν οι τελικές υπογραφές για το σύστημα πολλαπλής εκτόξευσης πυραύλων PULS της ισραηλινής Elbit Systems, που πέρασε από το ΚΥΣΕΑ τον Δεκέμβρη, να αναβαθμιστεί η 'Ασπίδα του Αχιλλέα' με αγορά επιπλέον ισραηλινών συστημάτων αεροπορικής άμυνας, να δυναμώσει σε όλα τα επίπεδα η αντιδραστική συνεργασία.

«Θα μοιραστούμε με την Ελλάδα όσα μάθαμε για τα F35', δηλώνει στην Καθημερινή ο αντισυνταγματάρχης Ναντάβ Σοσάνι, εκπρόσωπος

Όχι στη συνεργασία με το Ισραήλ

Κατζ και Δένδιας. Φωτό: Πύργος Κονταρίνης/Eurokinissi

Τύπου των IDF, λίγες ώρες πριν από την άφιξη του Κατζ. 'Ο Ισραήλ έχει τη μεγαλύτερη εμπειρία σε ολόκληρη την περιοχή. Καμία αεροπορία δεν έχει χρησιμοποιήσει τόσο πολύ το συγκεκριμένο μαχητικό, σε τόσα πολλά μέτωπα και σε τόσες διαφορετικές αποστολές. Μέχρι και οι Αμερικανοί ενδιαφέρονται για την επιχειρησιακή μας εμπειρία και τις πληροφορίες που συγκεντρώνουμε'. Και σε αντάλλαγμα η Ελλάδα μπορεί να 'μοιραστεί την εμπειρία που έχουν οι ένοπλες δυνάμεις της, που

γνωρίζουν πώς να επικρατούν στη θάλασσα', συνεχίζει».

Η κυβέρνηση της ΝΔ είναι ο πιο πιστός σύμμαχος του Τραμπ και του Νετανιάχου. Και διεκδικεί ρόλο στα εγκληματικά τους σχέδια. Ο Γεραπετρίτης συμμετείχε στην τριμερή Ελλάδα-Κύπρου-Αιγύπτου, στις 19 Γενάρη και δήλωσε ότι η Ελλάδα «θα επιδιώξει να είναι παρούσα στην επόμενη ημέρα στη Γάζα».

Επιβεβαίωσε εξάλλου ότι η κυβέρνηση έλαβε πρόσκληση από τον Τραμπ, ώστε να γίνει ιδρυτικό μέλος

του «Συμβουλίου Ειρήνης» για τη Γάζα που θέλει να στήσει ο Τραμπ τη στιγμή που τυπικά έχει ξεκινήσει η δεύτερη φάση του «ειρηνευτικού σχεδίου» του. Με άλλα λόγια η κυβέρνηση της ΝΔ διεκδικεί ρόλο στην κατοχή της Γάζας. Ο Νετανιάχου δήλωσε «κάθετα αντίθετος» σε οποιαδήποτε συμμετοχή στρατιωτών και προσωπικού από Τουρκία και Κατάρ στην «ειρηνευτική δύναμη» που σχεδιάζεται για τη Γάζα. Οπότε Μητσοτάκης, Γεραπετρίτης και Δένδιας βλέπουν μια καλή ευκαιρία για «ανάβαθμιση». Ως «παράγοντες ειρήνης και σταθερότητας στην Α. Μεσόγειο» βεβαίως, βεβαίως...

Λογαριάζουν χωρίς τον ξενοδόχο, τον Παλαιστινιακό λαό που δεν το βάζει κι αντιστέκεται μέσα από τα ερείπια αλλά και το παγκόσμιο κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Αυτό το κίνημα χρειάζεται να δυναμώσουμε κι εδώ ενάντια στην κυβέρνηση του πολέμου. Όπως αναφέρει η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο: «Πρέπει και μπορούμε να την τσακίσουμε! Το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη μαζί τους εργάτες, τους αγρότες, τη νεολαία, όλοι μαζί συνε-

χίζουμε για Λευτεριά στην Παλαιστίνη μέχρι τη νίκη! Θέλουμε δουλειές, αυξήσεις, νοσοκομεία και σχολεία και όχι φρεγάτες και F35! Έξω ο δολοφόνος Κατζ – κάτω η κυβέρνηση της ΝΔ που τον στηρίζει!».

Σε αυτή τη μάχη μπορεί να μπει μπροστά το εργατικό κίνημα και τα συνδικάτα. Το Εργατικό Κέντρο Ελευσίνας έχει πάρει απόφαση για απεργιακή κινητοποίηση στις 6 Φλεβάρη για να μην γίνει η περιοχή βάση προώθησης της ενίσχυσης του Ισραήλ από την πολεμική μηχανή των ΗΠΑ. Η ΕΝΕΔΕΠ, το σωματείο των εργαζόμενων στην Cosco, συμμετέχει στην απεργιακή κινητοποίηση κομμάτι μιας διεθνούς κινητοποίησης συνδικάτων σε λιμάνια.

- Η Heba Muraisi (73 ημέρες απεργία πείνας), ο Kamran Ahmed (66 ημέρες) και ο Lewie Chiaramello (46 ημέρες), έληξαν την απεργία πείνας τους στις 14 Γενάρη, φτάνοντας λίγο πριν το θάνατο. Πήραν την απόφασή τους αφού η Elbit Systems UK έχασε συμβόλαιο ύψους 2 δισεκατομμυρίων λιρών από το Βρετανικό Υπουργείο 'Αμυνας. Η ακύρωση της συμφωνίας αποτελεί μια τεράστια νίκη για τους απεργούς πείνας, που αποκάλυψαν τη συνενοχή του βρετανικού κράτους στη γενοκτονία στη Γάζα με την στήριξή του στην Elbit Systems, τον ισραηλινό κατασκευαστή όπλων.

Α.Μ.

ΣΥΡΙΑ Αντίσταση στον Αλ Σάραα και τους ιμπεριαλιστές

Μια εύθραυστη κατάπαυση πυρός μετά από πολλές μέρες συγκρούσεων ανακοινώθηκε ανάμεσα στις Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις (SDF) και τις δυνάμεις της ντε φάκτο κυβέρνησης του Αλ Σάραα την Κυριακή 18 Γενάρη. Αλλά οι επιθέσεις του στρατού της συριακής κυβέρνησης και οι μάχες, συνεχίστηκαν τις επόμενες μέρες σε διάφορες περιοχές που ελέγχονται από την αυτόνομη διοίκηση των Κούρδων. Την προηγούμενη εβδομάδα, πάνω από 140.000 Κούρδοι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους με τον στρατό του Αλ Σάραα να επιδιώκει να σπρώξει τον κόσμο προς άλλες περιοχές ώστε να αλλάξει τις εθνικές ισορροπίες της περιοχής.

Στις 20 Γενάρη σε τηλεφωνική συνομιλία που είχε ο Αλ Σάραα με τον Τραμπ, «οι δύο πλευρές υπογράμμισαν την ανάγκη διασφάλισης των δικαιωμάτων και της προστασίας του κουρδικού λαού εντός του συριακού κράτους και συμφώνησαν να συνεχίσουν τη συνεργασία για την καταπολέμηση του ISIS» ανέφερε σε ανακοίνωσή της η κυβέρνηση της Δαμασκού. Ο Τραμπ και ο Αλ Σάραα πιέζουν το κουρδικό αντάρτικο να ενταχθεί στον καινούργιο ενιαίο στρατό της χώρας. Αυτή είναι και η πίεση που

βάζει η Τουρκία για να ξεφορτωθεί την απειλή ενός αντάρτικου που εδώ και δεκαετίες αμφισβητεί την κυριαρχία της και από τις δυο μεριές των συνόρων.

Ο Γκαϊάθ Ναϊσέ, μέλος του Αριστερού Επαναστατικού Ρεύματος στη Συρία μίλησε στο Socialist Worker για τις εξελίξεις: «Η συγκεκριμένη επίθεση είναι αποτέλεσμα της συνάντησης που πραγματοποιήθηκε φέτος στο Παρίσι μεταξύ ισραηλινών αξιωματούχων, της Hay at Ta rir al-Sham (HTS) του Αλ Σάραα και των ΗΠΑ. Ο Αλ-Σάραα στρέφεται προς τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που δρουν στη Συρία για να διατηρήσει τον έλεγχο.

Υπάρχουν τρεις κύριες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις στη Συρία: η Τουρκία, που υποστηρίζει την HTS, οι Ηνωμένες Πολιτείες και το Ισραήλ, που επιδιώκει να ενισχύσει την επιρροή του στην περιοχή. Η HTS είναι έτοιμη να κάνει κάθε είδους παραχωρήσεις σε αυτά τα κράτη μόνο και μόνο για να παραμείνει στην εξουσία. Για παράδειγμα, οι ισραηλινές δυνάμεις έχουν αυξήσει την παρουσία τους στα Υψώματα του Γκολάν, τα οποία κατέχουν από το 1967. Για πρώτη φορά, το υπουργείο Εξωτερικών της Συρίας δημοσίευσε έναν χάρτη στον οποίο τα Υψώματα του Γκολάν δεν περιλαμβάνονται στη Συρία.

Όλα αυτά είναι ένα παιχνίδι των ΗΠΑ για να ενισχύσουν την επιρροή τους στη Συρία με ελάχιστη προσπάθεια. Σε αυτή την περίπτωση, είναι προς το γενικό τους συμφέρον να κρατήσουν την Τουρκία στο πλευρό τους. Οι ΗΠΑ δεν έχουν πλέον καμία χρησιμότητα για τις SDF, τις οποίες υποστήριξαν ενάντια στον Άσαντ. Αντ' αυτού, οι SDF αναγκάστηκαν υπό την πίεση των ΗΠΑ να υπογράψουν τη συμφωνία του Μαρτίου του περασμένου έτους για την ένταξη της αυτόνομης ζώνης στη Συρία. Για άλλη μια φορά, οι ΗΠΑ απέδειξαν ότι δεν είναι σύμμαχοι του κουρδικού λαού.

Η HTS δεν έχει κάνει τίποτα για να προωθήσει ή να βελτιώσει το βιοτικό επίπεδο του συριακού λαού. Τον Μάρτιο του περασμένου έτους, πολέμησε την Αλαουιτική μειονότητα. Στη συνέχεια, το καλοκαίρι, πολέμησε τους Δρούζους στη Σουέιντα. Υπάρχει λοιπόν ένα τεράστιο μπλοκ ανθρώπων που αντιτίθενται στην HTS για κοινωνικούς, πολιτικούς, εθνοτικούς και θρησκευτικούς λόγους. Αλλά αυτό δεν είναι οργανωμένο σε μια συλλογική δύναμη ενάντια στην κυρίαρχη εξουσία. Η πρόκληση που αντιμετωπίζουμε είναι πώς να ενοποιήσουμε όλους αυτούς τους τομείς του αγώνα ενάντια στο νέο καθεστώς.

Χρειαζόμαστε μια πολιτική πλατφόρμα που

να μπορεί να συμπεριλάβει τους Αλαουίτες, τους Δρούζους, τους Κούρδους, τους αγρότες χωρίς γη, τα συνδικάτα των εργατών, τα άτομα LGBT+ και ούτω καθεξής. Αυτό θα είναι πολύ δύσκολο, αλλά οι δυνατότητες υπάρχουν -αυτός πιστεύω ότι πρέπει να είναι ο άξονας της δράσης μας.

Σε ανακοίνωσή του στις 20/1, το Επαναστατικό Αριστερό Ρεύμα Συρίας αναφέρει ανάμεσα σε άλλα: «Δηλώνουμε σαφώς και κατηγορηματικά. Αυτή δεν είναι μόνο η μάχη των Κούρδων' είναι η μάχη όλων των υποστηρικτών της ελευθερίας, όλων των αριστερών δυνάμεων στη Συρία και σε ολόκληρο τον κόσμο, και όλων όσων πιστεύουν ότι οι πατρίδες δεν χτίζονται με φυλακές και σφαγές, αλλά μέσω της κοινωνικής δικαιοσύνης, της ισότητας και του δικαιώματος των λαών στην αυτοδιάθεση. Το Επαναστατικό Αριστερό Ρεύμα Συρίας στέκεται άνευ όρων στο πλευρό της κουρδικής λαϊκής αντίστασης, ως αναπόσπαστο μέρος της συριακής επαναστατικής αντίστασης ενάντια στην τυραννία, την κατοχή και την αντίδραση. Το λέμε ξεκάθαρα: Από το Κομπάνι μέχρι το Καμισλί, από τη Ροζάβα μέχρι κάθε σημείο της συριακής γης, η μάχη είναι μία, ο εχθρός είναι ένας και η μοίρα είναι μία».

Γενική Απεργία ενάντια σε ICE και Τραμπ

Με μια εικοσιτετράωρη γενική απεργία την Παρασκευή 23 Γενάρη ετοιμάζεται να απαντήσει η Μινεάπολη στην δολοφονική επέλαση των μασκοφόρων της ICE στη «δίδυμη πόλη». Στην απεργία καλούν δεκάδες εργατικά σωματεία, τοπικές οργανώσεις και κοινότητες. «Ζητάμε», όπως γράφει η ανακοίνωση που δημοσίευσαν την περασμένη εβδομάδα, «από κάθε άτομο, από κάθε μέλος οικογένειας, από κάθε δάσκαλο, από κάθε οδηγό λεωφορείου, από κάθε εργαζόμενο σε παιδική μέριμνα, να ενωθούν, να είναι στην κοινότητα, να σταθούν ο ένας δίπλα στον άλλον».

Μια ημέρα χωρίς δουλειά, χωρίς σχολείο, χωρίς ψώνια

Ο στόχος είναι «μια ημέρα χωρίς δουλειά, χωρίς σχολείο, χωρίς ψώνια». Μέχρι αυτή τη στιγμή (το πρωί της Δευτέρας 19/1) 50 τουλάχιστον σωματεία και οργανώσεις έχουν υπογράψει την διακήρυξη και ετοιμάζονται να συμμετάσχουν ενεργά στην γενική απεργία της Παρασκευής. Ανάμεσα σε αυτούς που υποστηρίζουν την κινητοποίηση είναι και το τοπικό παράρτημα της AFL-CIO, της παραδοσιακά συντηρητικής ΓΣΕΕ των ΗΠΑ:

«Το εργατικό κίνημα της Μινεσότα είναι ενωμένο ενάντια στη βίαιη κατάληψη των αγαπημένων μας πόλεων από την ICE, η οποία έχει επηρεάσει άμεσα τα μέλη των συνδικάτων, τους χώρους εργασίας μας και τις οικογένειές μας» γράφει στην ανακοίνωσή της. «Από την αρχή της τρομοκρατικής εκστρατείας της ICE, τόσο οι μετανάστες όσο και οι μη μετανάστες εργαζόμενοι φοβούνται για την ασφάλειά τους όταν πηγαίνουν στη δουλειά, όταν βρίσκονται στη δουλειά και όταν επιστρέφουν σπίτι από τη δουλειά. Τα μέλη των συνδικάτων και οι οικογένειές μας κρατούνται παράνομα με ανησυχητικούς ρυθμούς, με τους χώρους εργασίας και τα σχολεία να αντιμετωπίζουν αυξημένες προκλήσεις».

Το επίσημο όνομα της ICE είναι «Υπηρεσία Μετανάστευσης και Τελωνειακής Επιβολής». Ιδρύθηκε πριν από είκοσι περίπου χρόνια, την εποχή που ο τότε Πρόεδρος Μπους έστειλε τον αμερικανικό στρατό στο Αφγανιστάν και το Ιράκ, με αποστολή την «πάταξη του λαθρεμπορίου εμπορευμάτων και ανθρώπων» στα σύνορα των ΗΠΑ. Ο Τραμπ την μετέτρεψε, από ένα σχετικά περιφερειακό αστυνομικό σώμα, στη μεγαλύτερη ομοσπονδιακή υπηρεσία «επιβολής του νόμου» των ΗΠΑ.

ICE

Μη σας μπερδεύουν οι λέξεις: η πραγματική αποστολή της ICE δεν έχει καμιά σχέση με το νόμο. Η πραγματική της αποστολή είναι η τρομοκρατία – όχι μόνο των «παράτυπων» μεταναστών τους οποίους οι πράκτορές της αρπάζουν από τα σπίτια τους, τα γραφεία τους, τις στάσεις λεωφορείων και τους παιδικούς

ICE OUT OF MINNESOTA

A DAY OF TRUTH & FREEDOM

NO WORK. NO SCHOOL. NO SHOPPING.

MARCH DOWNTOWN MINNEAPOLIS AT 2:00PM

JANUARY 23

σταθμούς. Η αποστολή της είναι η τρομοκρατική ολόκληρης της αμερικανικής εργατικής τάξης. Η Ρενέ Γκουντ που δολοφονήθηκε με τρεις σφαίρες στις 7 Ιανουαρίου δεν ήταν ούτε «παράτυπη», ούτε μετανάστρια, ούτε ισπανόφωνη, ούτε μαύρη.

Η Γκουντ δεν είναι ούτε το πρώτο, ούτε το μοναδικό θύμα της δολοφονικής μανίας της ICE. Τριάντα δυο κρατούμενοι πέθαναν το 2025 στα κρατητήρια της ICE. Οι φυλακισμένοι στα κέντρα κράτησης της ICE ξεπερνούν αυτή τη στιγμή τις 65 χιλιάδες. Από αυτούς η συντριπτική πλειοψηφία δεν έχει ούτε ποινικό μητρώο ούτε κάποια εμπλοκή με την αστυνομία ή τη δικαιοσύνη μέχρι τώρα. Πολλοί έχουν νόμιμες άδειες παραμονής. Τουλάχιστον 170 από τους συλληφθέντες της περασμένης χρονιάς αποδείχτηκε ότι ήταν Αμερικανοί πολίτες – αλλά οι πράκτορες της ICE τους συνέλαβαν παρόλα αυτά γιατί το δέρμα τους ήταν πιο σκούρο, ή η προφορά τους δεν ήταν αρκετά «αμερικανική».

Το 90% των κέντρων κράτησης της ICE ανήκουν σε ιδιωτικές εταιρείες. Οι συνθήκες κράτησης είναι φρικιαστικά απάνθρωπες. Οι οργανώσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχουν καταγγείλει εκατοντάδες περιστατικά «σεξουαλικής κακοποίησης, παρενόχλησης, καταναγκαστικής εργασίας και άρνησης ιατρικής περίθαλψης». Η καταγγελίες αυτές ήρθαν πρόσφατα στη δημοσιότητα από την υπόθεση του Ντέιβιντ Κουρβέλα, ενός σωφρονιστικού υπαλλήλου της ICE που δήλωσε στο δικαστήριο «ένοχος» για την κατηγορία του βιασμού κατ' εξακολούθηση κρατουμένης σε μια από τις ιδιωτικές φυλακές της Λουϊζιάνα.

Η κυβέρνηση του Τραμπ, όμως, αδιαφορεί επιδεικτικά για αυτές τις καταγγελίες. Για την ακρίβεια, δεν αδιαφορεί απλά: συστηματικά

δικαιολογεί τους θύτες και ρίχνει τις ευθύνες στα ίδια τα θύματα. Ο Τζόνθαν Ρος, ο δολοφόνος της Γκουντ είναι ελεύθερος. Ο Λευκός Οίκος δήλωσε ξεδιάντροπα -παρόλο που υπάρχουν δεκάδες βίντεο που αποδεικνύουν το αντίθετο- ότι η Γκουντ προσπάθησε να τον πατήσει με το αυτοκίνητό της. Αντί να συλλάβει τον δολοφόνο, ο Τοντ Μπλαντ, ο ομοσπονδιακός αντεισαγγελέας (και πρώην δικηγόρος του Τραμπ) διέταξε έρευνα σε βάρος του κυβερνήτη της Μινεσότα και του δημάρχου της Μινεάπολης για την «ενθάρρυνση παράνομης βίας».

Αυταπάτες

Ο κυβερνήτης της Μινεσότα δεν είναι κάποιος τυχαίος: είναι ο Τιμ Γουόλς, ο υποψήφιος αντιπρόεδρος της Κάμαλα Χάρις στις εκλογές του Νοεμβρίου 2024. Οι Δημοκρατικοί κατηγορούν τον Τραμπ ότι έχει βάλει στο στόχαστρο της ICE τις «γαλάζιες» (το χρώμα του Δημοκρατικού Κόμματος) Πολιτείες. Τα στοιχεία μοιάζουν να το επιβεβαιώνουν: «Στις Πολιτείες που τείνουν προς τους Ρεπουμπλικάνους», γράφει η ιστοσελίδα factully, «η πλειονότητα των συλληφθέντων (περίπου 59%) λαμβάνει χώρα εντός κρατητηρίων και φυλακών ενώ στις Πολιτείες που τείνουν προς τους Δημοκρατικούς, ένα πολύ μεγαλύτερο ποσοστό -περίπου 70%- λαμβάνει χώρα στην κοινότητα, σε χώρους εργασίας, δρόμους ή σε μαζικές συλλήψεις».

Η κατηγορία για «ενθάρρυνση παράνομης βίας» ενάντια στον Γουόλς και τους άλλους Δημοκρατικούς αξιωματούχους είναι τουλάχιστον γελοία. Η σχέση του Δημοκρατικού Κόμματος με τον αντιρατσισμό, τα ατομικά δικαιώματα και τη δημοκρατική νομιμότητα είναι καθαρά υποκριτική. Ο Μπάιντεν είχε δεσμευτεί προεκλογικά να σταματήσει τις απελάσεις (που είχαν αυξηθεί κατακόρυφα στην πρώτη τετραετία του Τραμπ). Αντί για αυτό τις απογείωσε: το 2024 πάνω από 270 χιλιάδες «παράτυποι μετανάστες» απελάθηκαν από την ICE, ένα νούμερο που ξεπέρασε τα ρεκόρ της πρώτης τετραετίας του Τραμπ.

Τώρα οι Δημοκρατικοί καλλιεργούν την ιδέα ότι η ICE μπορεί να αντιμετωπιστεί «με τη νομιμότητα». Η ιδέα αυτή δεν είναι απλά ψεύτικη. Είναι επικίνδυνα ψεύτικη. Η δύναμη της ICE έχει πολλαπλασιαστεί μέσα στη χρονιά που μας πέρασε. Όταν ανέλαβε ο Τραμπ είχε περίπου 10 χιλιάδες πράκτορες. Τώρα έχει πάνω από 22 χιλιάδες. Αλλά δεν έχει αλλάξει μόνο ο ίδιος ο αριθμός: έχει αλλάξει η εκπαίδευση (από τις 8 εβδομάδες στις 4), έχει καταργηθεί η διδασκαλία των ισπανικών και έχουν «αμβλυνθεί» τα κριτήρια με τα οποία προσλαμβάνεται κάποιος στην ICE.

Μετανοχίτωνες

Η λέξη «αμβλυνθεί» είναι πολύ ήπια για να χαρακτηρίσει αυτό που έχει γίνει. Πριν από λί-

γες ημέρες διέρρευσαν χιλιάδες ονόματα πρακτόρων της ICE. Ανάμεσα σε αυτά φιγουράρει το όνομα του Ενρίκο Τάριο. Ο Τάριο είναι πρώην αρχηγός των Proud Boys, μιας από τις τρεις μεγάλες βίαιες νεοφασιστικές συμμορίες των ΗΠΑ. Το 2023 καταδικάστηκε σε κάθειρξη 22 ετών για τον ρόλο στην επίθεση στο Καπιτώλιο της 6ης Ιανουαρίου 2021. Ο Τραμπ του έδωσε χάρη -όπως και σε όλους τους υπόλοιπους καταδικασμένους ή υπόδικους για την επίθεση αυτή- την πρώτη ημέρα που επέστρεψε στον Λευκό Οίκο.

Ο Τάριο δεν είναι ο μοναδικός καταδικασμένος νεοναζί που υπηρετεί τώρα ως «αξιωματικός» της ICE. Η ICE έχει μετατραπεί σε σφηκοφωλιά ακροδεξιών και φασιστών. Η μανία με την οποία επιτίθενται στα θύματά τους δεν εξηγείται απλά και μόνο από «την αποστολή τους».

Με αυτά τα δεδομένα, έγραφε την περασμένη εβδομάδα στην εφημερίδα Socialist Worker ο Άλεξ Καλλίνκος «δεν είναι καθόλου παράξενο ότι τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης είναι γεμάτα ισχυρισμούς ότι ο φασισμός βασιλεύει πλέον στις Ηνωμένες Πολιτείες. Από την αρχή του 2026, δύο χαρακτηριστικά των φασιστικών καθεστώτων είναι πολύ ορατά. Από τη μία η επιθετικότητα στο εξωτερικό ... Από την άλλη, η εγχώρια καταστολή... η δολοφονία της Ρενέ Γκουντ στη Μινεάπολη...»

«Η προσπάθεια του Ντόναλντ Τραμπ να συγκεντρώσει την εξουσία στα χέρια του είναι αναμφισβήτητη», συνεχίζει. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι ο φασισμός έχει ήδη επικρατήσει στις ΗΠΑ. Αυτό φαίνεται από τις μαζικές αντιδράσεις στους δρόμους -αλλά και από τις συγκρούσεις ανάμεσα στον Λευκό Οίκο και τις δημοτικές και πολιτειακές αρχές στη Μινεσότα, τη Νέα Υόρκη, την Καλιφόρνια ή την Βιρτζίνια.

Ο Τραμπ έχει μετατρέψει την ICE σε μια ένοπλη συμμορία τρομοκρατίας του κινήματος. Πολλοί έχουν αρχίσει να την συγκρίνουν με τους Μετανοχίτωνες του Μουσσολίνι ή την SA (Sturmabteilung), τα τάγματα εφόδου του Χίτλερ.

Οι Δημοκρατικοί έχουν αποθέσει τις ελπίδες τους στις ενδιάμεσες εκλογές που θα γίνουν στο τέλος της χρονιάς. Ελπίζουν ότι θα καταφέρουν να κατακτήσουν την πλειοψηφία και στα δυο νομοθετικά σώματα και να εμποδίσουν έτσι θεσμικά τον Τραμπ. Πολλοί, όμως, έχουν αρχίσει ήδη να φοβούνται ότι ο Τραμπ θα κατεβάσει την ICE στους δρόμους την ημέρα των εκλογών στις «γαλάζιες Πολιτείες» – και να αναγκάσει έτσι τον κόσμο να κλειστεί τρομοκρατημένος στα σπίτια του αντί να πάει να ψηφίσει. Η επίθεση στο Καπιτώλιο της 6ης Ιανουαρίου 2021 δείχνει ότι είναι ικανός να το προσπαθήσει.

Τον Τραμπ, την ICE και τις νεοφασιστικές συμμορίες δεν θα τους σταματήσει καμιά «νομιμότητα». Για αυτό τα μάτια όλου του κόσμου θα είναι στραμμένα την ερχόμενη Παρασκευή στη γενική απεργία στη Μινεάπολη. Τον Τραμπ θα τον σταματήσουν τα εκατομμύρια που κατεβαίνουν στους δρόμους, όχι οι κοινοβουλευτικές ισορροπίες.

Σωτήρης Κοντογιάννης